

ప్రేమలో అన్ లక్కి, లైఫ్ లో అన్
లక్కి

ది స్టోరీ ఆఫ్ రేయాన్స్

ఒరిజినల్ టైమ్లైన్ నుండి అత్యంత దురదృష్టవంతుడు

ఆర్ కుమార్ ద్వారా

కుమార్ యొక్క సమాంతర కాలక్రమాల రచయిత నుండి

కుమార్ ప్యారలల్ టైమ్లైన్స్ కి ప్రీక్వెల్

నాంది

నా పేరు రాబర్ట్ పెర్నాండెజ్ మరియు ప్రజలు నన్ను బాబ్ అని పిలుస్తారు. సూర్య దేవరాయలకు కాపలాగా మరియు అతని వ్యక్తిగత అంగరక్షకునిగా ఉండటానికి నా యజమానులు నన్ను భారతదేశానికి పంపారు. ఇది 17వ శతాబ్దంలో జరిగింది. అప్పుడు నేను అతనిని రక్షించలేకపోయాను, అతని స్వంత భార్య చేతిలో హత్య చేయబడింది. రాక్షసులను నాశనం చేయడానికి సూర్యుడిని ఉపయోగించాలని, బదులుగా సూర్యుడు చంపబడ్డాడని మన శత్రువులు మన ప్రణాళికలను తెలుసుకున్నారని తరువాత నాకు తెలిసింది.

అప్పటి నుండి, అతను మళ్ళీ పుట్టాడని నేను ఎదురు చూస్తున్నాను.

అది 1964వ సంవత్సరం, ఒక మంచి రాత్రి, ఇంత కాలం తర్వాత సూర్య ఈ భూమిపై పుట్టాడని నాకు తెలిసింది. అతని పేరు రేయాన్స్ కుమార్ మరియు నేను జోక్యం చేసుకోకుండా అతని జీవితంపై నిఘా ఉంచాను.

ఇప్పుడు మనం రేయాన్స్ జీవితాన్ని అతని కోణం నుండి చూద్దాం.

1 వ అధ్యాయము

ఫోటో సెషన్ కోసం నన్ను స్టూడియోకి తీసుకెళ్ళినప్పుడు నా చిన్ననాటి జ్ఞాపకాలు. మా తాతగారి క్లినిక్ పక్కనే స్టూడియో ఉండేది. అతను తన పేరు కోసం క్లినిక్ కలిగి ఉన్నాడు. నాకు గుర్తున్న దాని ప్రకారం, అతను ఆ సమయంలో వైద్యం ఎప్పుడూ సీరియస్ గా చేయలేదు. అతని ప్రధాన వ్యాపారం లాటరీ టికెట్ల పంపిణీ. ఆంధ్రా ప్రాంతం మొత్తానికి ఆయన పంపిణీ చేశారు.

ఒకసారి బహుమతి పంపిణీకి వచ్చిన గవర్నర్ తో మా తాతగారు మమ్మల్ని గన్నవరం ఎయిర్ ఫోర్ట్ కి తీసుకెళ్ళారని నాకు గుర్తుంది. అప్పటికి అతడికి ఉన్న పట్టు అలాంటిది.

1967లో మా చెల్లెలు పుట్టకముందే మా అమ్మానాన్న మారిన పల్లెవీధికి వెళ్ళాం. మొదట, మేము వంటగది ఉన్న ఒకే గదిలో ఉండేవాళ్ళం.

అప్పటి నుంచి నేనూ, మా అన్న రామ్ కూడా చాలా అల్లరి అబ్బాయిలం. మేము ఆస్ట్రేలియా వెళ్ళే దిగేవాళ్ళం, అది పక్క భవనానికి వంటగది. మేము గాంధీ పార్కులో ఊయల, స్లైడ్లు ఆడుకుంటూ తిరుగుతుండేవాళ్ళం. ఓ రోజు స్లయిడ్ పై ఆడుకుంటూ ప్యాంటు చింపుకున్నాను.

పార్కు పక్కన గాంధీ హై స్కూల్ ఉంది. పాఠశాలకు వెళ్లే గేట్లను పార్కు పక్కనే మూసి వేశారు. పాఠశాల మైదానంలో ఆడుకుంటూ, గోడలు ఎక్కి పార్కుకు చేరుకునేవాళ్ళం. మేము అలాంటి అల్లరి అబ్బాయిలం.

ఆరేళ్ల వయసులో నాన్న నన్ను తెలుగు కాన్వెంట్లో చేర్పారు. మా అన్నయ్య మా స్కూల్ పక్కనే ఉన్న ఇంగ్లీషు కాన్వెంట్లో చదివేవాడు. కాబట్టి, నేను స్కూల్ తర్వాత మా ఇంటికి అతనితో పాటు అతని పాఠశాల గేట్ల నుండి వెళ్ళేవాడిని.

ఒక శనివారం అతను త్వరగా ఇంటికి బయలుదేరాడు, మరియు అతను నన్ను పికప్ చేయడానికి చాలాసేపు వేచి ఉండాలి వచ్చింది. కానీ అతను ఎప్పుడూ తిరగలేదు. రోడ్డు గుర్తు నుంచి ఇంటికి నడిచి ఇంటికి చేరుకున్నాను.

ప్రారంభంలో, నేను నేర్పుకోవడంలో నిదానంగా ఉన్నాను, కానీ సమయం గడిచేకొద్దీ నేను వేగం పుంజుకున్నాను. నేను 2వ తరగతికి చేరుకునే సమయానికి, నేను ప్రత్యేక సబ్జెక్టులలో మంచి మార్కులు మరియు కొన్నిసార్లు టాప్ మార్కులు పొందుతున్నాను. మేము స్కూల్ ఆవరణలో తినుబండారాలు కొనేవాళ్ళం, ఒకరోజు నేను షాపులో కొనుక్కున్న ఒక వస్తువు వస్తుండగా పక్కనే ఉండి తిన్నాను. మేము అసింబ్లీకి ఉపయోగించే నేల నుండి కొంతమంది అబ్బాయిలు చెత్తను తీస్తున్నారు. సభలో క్రీస్తును ప్రార్థించేవారు. నేను విషయాలను గొణుగుతూ ఉండేవాడిని. ఒక అబ్బాయి సోదరితో ఫిర్యాదు చేసాడు, నేను ట్రాన్స్ ని తీయడాన్ని ఎగతాళి చేస్తున్నాను మరియు సోదరి నన్ను చెత్తను తీయమని చేసింది. నేను చాలా బాధపడ్డాను, అప్పుడు ప్రజలు క్రూరంగా ఉంటారని నాకు తెలియదు. నేను చాలా అమాయకపు పిల్లవాడిని. నాకు స్నేహితులను చేసుకోవడం మాత్రమే తెలుసు. మా ఇంటి చుట్టుపక్కల అబ్బాయిల గుంపు ఉండేది మరియు మేము చాలా ఆటలు ఆడేవాళ్ళం.

మా నాన్నగారు రాత్రి చాలా ఆలస్యంగా వచ్చేవారు, ఆ సమయానికి మేము గాడనిద్రలో ఉన్నాము. ఒక్కోసారి షెడ్డున్నే ఇంటికి వచ్చేవాడు, వాడు రావడం చూసి హడావుడిగా ఇంటికి వచ్చేవాళ్ళం. ఒకటికి రెండు సార్లు ముందుచూపు వచ్చి ఇంటికి వచ్చి హోంవర్క్ చేయడం మొదలుపెట్టాను. మా అమ్మ రాత్రిపూట అతనిలో ఫిర్యాదు చేసేది మరియు ఆమె ఫిర్యాదు చేసినందుకు అతను మాకు ఫోన్ చేసి మందలించేవాడు. ఇది విషయం యొక్క తీవ్రతపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అందుకే అమ్మ కళ్ళలో పడకుండా జాగ్రత్త పడ్డాను, అన్నయ్య తరుచూ తిట్టేవాడు. మా అమ్మ ఎప్పుడూ మా చెల్లి గురించి ఫిర్యాదు చేయలేదు, ఆమెకు ఆమె పట్ల మృదువుగా ఉండేది.

మా నాన్న ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు నాకు కొన్ని సార్లు నేర్పించారు. అతను నాకు ఇంగ్లీష్ మరియు గణితంలో కొన్ని పాయింట్లు ఇచ్చాడు.

నేను 4వ తరగతి చదువుతున్నప్పుడు, మా అన్న రామ్ తన స్కూల్ వదిలి వెళ్ళవలసి వచ్చింది మరియు నాన్న ప్రభుత్వ పాఠశాలలో చేరాడు. అతని పతనం అక్కడి నుంచే మొదలైందని అనుకుంటున్నాను. అతను తక్కువ తరగతి అబ్బాయిలలో స్నేహం చేస్తాడు మరియు వికృతంగా ప్రవర్తించడం ప్రారంభిస్తాడు. వారూపత్రికలు అమ్మి డబ్బులు వెచ్చించి ఇలాంటి పనులు చేసేవాడు. నేను నా వంతుగా ఇంట్లో మా అమ్మకు సహాయం చేయడం ప్రారంభించాను. మేము బకెట్లలో నీటిని నింపాలి మరియు రోటిషన్లో మా ట్యాంకులను నింపాలి. నేను నీటి కుళాయి వద్ద నిలబడి మా తిరిగే సమయంలో మా బకెట్ వెట్టేవాడిని. మా అమ్మ

నీటిని తీసుకువెళ్లి ట్యాంక్ నింపేది. నేను పెద్దయ్యాక నీళ్ళు మోసుకెళ్ళగలిగినప్పుడు వాటర్ ట్యాంక్ నింపేవాడిని. నేను మా తాతగారి పుస్తకాల నుండి నేర్చుకున్న మంత్రాలను సాధన చేయడం ప్రారంభించిన సమయం అది.

ఒకరోజు సాయంత్రం మా అమ్మ బంధువుల ఇంటికి వెళ్ళింది, తక్కువ సమయానికి నీరు వచ్చింది మరియు నేను ట్యాంక్ నింపలేకపోయాను. కాబట్టి, నేను నా డ్రైస్ తీసివేసి, నా నడుము చుట్టూ టవల్ వేసి, కొన్ని అడుగుల దూరంలో ఉన్న చేతి పంపు నుండి స్టీల్ కుండను ఉపయోగించి నీటిని నింపడం ప్రారంభించాను. కొన్ని నిమిషాల తర్వాత, టవల్ కింద పడిపోయింది, నేను పూర్తిగా నగ్నంగా ఉన్నాను మరియు నా భుజంపై కుండను మోయడం వల్ల నేను టవల్‌ని సర్దుబాటు చేయలేకపోయాను. ప్రజలంతా బయటకు వచ్చి నన్ను చూడటం ప్రారంభించారు. ఇరుగుపొరుగు అమ్మాయిలు కూడా బయటకు వచ్చి నన్ను చూడటం వల్ల నేను కొంచెం ఇబ్బంది పడ్డాను.

ఇరుగుపొరుగు వారి కుటుంబీకులు మా టవల్‌ను బయటి బట్టలపై కాల్చినప్పుడు మేము వారితో చిన్న వాగ్వివాదం చేసాము.

కొంతకాలం తర్వాత వారు వేరే ఇంటికి మారారు మరియు ఇద్దరు జంటలతో కూడిన కొత్త కుటుంబం వారి ఫ్లాట్‌లో నివసించడానికి వచ్చింది.

నా 4వ తరగతి తరువాత, నన్ను పాఠశాల వదిలి వేరే పాఠశాలలో చేరమని చెప్పారు. అందుకే నాన్న నన్ను ప్రభుత్వ పాఠశాలలో చేర్చారు. పాఠశాలలో నాకు భయంకరమైన అనుభవం ఎదురైంది. ఉపాధ్యాయుడు రోజూ మౌఖిక పరీక్షలు చేసి, ప్రశ్నలకు సమాధానం

చెప్పలేని వారి అరచేతులపై బెత్తం కొట్టేవారు. నేను ఒకటి లేదా రెండు ప్రశ్నలకు మాత్రమే సమాధానం ఇవ్వగలిగాను మరియు ఇతర విద్యార్థులు ఏ ప్రశ్నలకు సమాధానం ఇవ్వలేకపోయాను.

****

ఆ తర్వాత ఒకరోజు మా అత్తగారి కూతురిలో ఒకరు మా దగ్గర ఉండడానికి వచ్చారు. ఆమె తల్లి మరణం తరువాత, వారు చుట్టూ చెదరగొట్టారు. మా అమ్మ నన్ను చిన్న బెడ్‌రూమ్‌లో పడుకోబెట్టింది.

కొంత సమయం తరువాత ఆమె వెళ్ళిపోయింది మరియు ఆమె సోదరీమణులు మమ్మల్ని చూడటానికి వచ్చారు.

మేము వేసవిలో మా టెర్రస్‌పై నిద్రిస్తున్నాము మరియు మా భవనం పక్కన ఉన్న డాబాపై ఒక కుటుంబం ఉంది. ఒక సోదరుడు మరియు సోదరిని చూసి నా కజిన్ ఒకరు వారు జంటగా కనిపిస్తారని అన్నారు. అది మా ఇరుగుపొరుగు వారితో తీవ్రమైన మార్పిడికి దారితీసింది.

తర్వాత మా మేనమామ పెళ్ళికి మా మేనత్త కూతురు, మా బంధువుల అబ్బాయితో మా కజిన్ సోదరితో కలిసి మా ఊరు వెళ్ళాం.

వంటైన కూలిపోవడంతో దారిలో ఎక్కువ దూరం వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. ఏలూరు బస్టాండ్‌లో బస్సులు మారాం. ఇది ఒక ప్రైవేట్ బస్సు మరియు పక్కన, డబుల్ సీట్లకు బదులుగా ఒకే పొడవైన సీటు ఉంది.

నేను ఒక స్త్రీ పక్కన కూర్చున్నాను మరియు కొంత సేపు నిద్రపోయాక, చీర నా ముఖానికి తాకడం వల్ల నేను కళ్ళు తెరిచాను.

నా కళ్ల ముందు నేను కనుగొన్నది, నా పక్కన ఉన్న మహిళ తన బ్లౌజ్ బటన్లను తెరిచింది, బహుశా తన బిడ్డకు ఆహారం ఇవ్వడం కోసం మరియు ఆమె వక్షోజాలు నా కళ్ళ ముందు స్పష్టంగా కనిపించాయి. నేను వాటిని కొన్ని నిమిషాలు చూస్తూ నిద్రపోయాను. మళ్ళీ, నేను కళ్ళను తెరిచాను మరియు అదే దృశ్యం. ఆ దృశ్యాన్ని చూసి నా గుండె నిండుగా ఉండి మళ్ళీ నిద్ర పోయాను.

నేను మా కుటుంబంలో కలిసి గ్రామానికి వెళ్ళినప్పుడు నాకు మా బంధువులలో సంబంధం ఏర్పడింది. ఆమె నా కంటే నెలలు పెద్దది మరియు నేను వారితో కలిసి తిరిగాను.

ఒకరోజు ఆమె కొంతమంది అమ్మాయిలను మరియు నన్ను ఖాళీ గదిలోకి తీసుకెళ్ళి తలుపు వేసింది. ఆమె మాకు పొరుగువారి కథలు మరియు రాత్రి వారు ఎలా నటించారో చెబుతోంది. ఆమె మాటల నుండి, ఆమె వారిని రహస్యంగా చూస్తోంది మరియు వారు ఎలా డ్యాన్స్ మరియు నటిస్తారో చెప్పింది.

ఆమె ఒక జంట అమ్మాయిలను వారి లోదుస్తులను తీసివేయమని కోరింది మరియు ఇతరులను చూపించమని మరియు ఒకరి కంట్ను తాకమని కోరింది. అప్పుడు ఆమె నా ప్యాంటు డ్రాప్ చేయమని మరియు నా పురుషాంగాన్ని అందరికీ చూపించమని కోరింది. ఇలా రెండు మూడు రోజులు సాగింది. ఒక రాత్రి, మేము నిద్రపోతున్నప్పుడు, ఒక అమ్మాయి నా బెడ్షీట్లోకి ప్రవేశించి, నా పురుషాంగంలో ఆడుకోవడం ప్రారంభించింది.

రైలులో మా అత్త కూతుళ్లతో విజయవాడ తిరిగొచ్చాం. టాప్ బెర్త్లో కూర్చుని చదవడం మొదలుపెట్టాను. మా అత్త పెద్ద కూతురు కూడా వైట పుట్టింటికి ఎక్కి నా అొడ మీద తల పెట్టి

పడుకుంది. అప్పటి నుండి, నేను ఆమెను ఇష్టపడటం ప్రారంభించాను.

****

నా కజిన్ మరియు ఆమె స్నేహితులతో ఖాళీ గదిలో ఉన్న సమయం నుండి, నాలో ఏదో మార్పు వచ్చింది. నాలో ఏదో మెలకువ వచ్చింది మరియు అమ్మాయిలు లేదా స్త్రీలు మరియు వారి శరీరాలను చూడాలని నేను భావించాను. మా అత్త కూతురు మొదటి అంతస్తులోని బాత్‌రూమ్‌లో స్నానం చేస్తోంది, మా ప్రాక్టీస్‌గా నేను మెట్లు ఎక్కకుండా ప్రత్యామ్నాయ మార్గంలో డాబా మీదకి వెళ్లాను. గోడ ఎక్కుతుండగా, కిందకి చూసాను, ఆమె స్నానం చేస్తూ కనిపించింది. మరొక సారి ఆమె గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లోని మా బాత్‌రూమ్‌లో స్నానం చేస్తుండగా, నేను బాత్‌రూమ్ పక్కన ఉన్న టాయిలెట్‌కి వెళ్లి, తలుపు ఎక్కి బాత్‌రూమ్‌లోకి చూశాను.

ఆ రోజు నుండి నేను స్నానం చేస్తున్న ఇతరులను చూసే టామ్ అయ్యాను.

****

నేను ఏడో తరగతి చదువుతున్నప్పుడు మా దగ్గర ఆస్ట్రేలియాన్ రూప్ ఓపెన్ క్లాస్ రూంలు ఉండేవి. మాకు బయటి గోడలు లేవు, బదులుగా మాకు 3 అడుగుల ఎత్తైన గోడలు ఉన్నాయి. ఒక రోజు నేను గోడపై నిలబడి, పైకప్పును ఉంచడానికి అమర్చిన సీలింగ్ చెక్క స్తంభాన్ని చేరుకోవడానికి దూకాను. కొన్ని ప్రయత్నాల తర్వాత నేను ఫోల్ చేరుకోగలిగాను. నేను అలా చేయడం చూసి నా క్లాస్‌మేట్స్‌లో కొందరు అలా చేయడం ప్రారంభించారు. అప్పుడు

విద్యార్థులు ఇంటర్వెల్లో గోడ నుండి స్తంభానికి దూకడానికి క్యూ కట్టడం ప్రారంభించారు.

ఒకరోజు వర్షం పడుతోంది, వర్షం ఆగడానికి మేము గదిలోనే ఉండవలసి వచ్చింది. కొందరు విద్యార్థులు గోడపై నుంచి దూకేందుకు క్యూ కట్టారు. నేల తడిగా మారింది మరియు ఒక బాలుడు స్తంభానికి దూకి, నేలపైకి పడిపోయాడు, తడి నేలపై జారిపడి అతని తల నేలపై కొట్టాడు. కొద్ది నిమిషాలకే అపస్మారక స్థితికి చేరుకున్నాడు. అప్పటి నుంచి కుర్రాళ్లు పోలింగ్ కు వెళ్లడం మానేశారు.

సెలవుల్లో పాలు కొనుక్కునేందుకు పోలిస్ స్టేషన్ సమీపంలోని మిల్క్ బూత్ కు వెళ్లేవాళ్లం. ఒకప్పుడు పెద్ద క్యూ ఉండేది, కొన్నిసార్లు మేము ఖాళీ చేతులతో తిరిగి వెళ్ళవలసి వచ్చేది. ఒకరోజు మా అన్న రామ్ ఒక అబ్బాయిలో స్కాప్ తీసుకున్నాడు. వారు గోడవలకు వచ్చారు మరియు నేను నిశ్శబ్ద ప్రేక్షకుడిని అయ్యాను. అప్పటి నుండి ఆ అబ్బాయి నా మొహం మీదకి వచ్చి ఆరె అంటున్నాడట. ఒకరోజు నేను మా కుటుంబంలో కలిసి మా తాతయ్య వాళ్ల ఇంటికి ఫంక్షన్ కి వెళ్లి తిరిగి వచ్చాను. నేను గుంపులో కొంచెం ముందు నడుస్తుంటే అదే అబ్బాయి నా ఎదురుగా వచ్చి నన్ను అరిచాడు. నేను అతనికి ఒకటి ఇచ్చాను మరియు ఆ తర్వాత అతను నన్ను ఒంటరిగా వదిలేశాడు.

****

నా 7వ పరీక్షల అనంతరం సెలవుల కోసం హైదరాబాద్ వెళ్లాను. అక్కడ మా తాతయ్య అన్నయ్య విజయవాడలో తన షాపుకి

బ్రాంచ్ పెట్టాడు. అతను తన భార్యతో కలిసి ఉన్న తన తమ్ముడికి శాఖ నిర్వహణను ఇచ్చాడు.

ఒకరోజు మేము జూని సందర్శించడానికి వెళ్ళాము, కానీ అది మూసివేయబడింది. తర్వాత చార్మినార్ తదితర సందర్శనకు వెళ్ళాం.

ఒకరోజు నేను టెర్రస్ మీద తిరుగుతున్నాను మరియు నేను తదుపరి భవనం యొక్క ఓపెన్ యార్డ్లోకి చూశాను. బహుశా 20 సంవత్సరాలు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ వయస్సు ఉన్న ఒక అమ్మాయి బహిరంగ ప్రదేశంలో స్నానం చేయడంపై నా దృష్టి పడింది. అది ఓపెన్ యార్డ్ అయినప్పటికీ, దాని తలుపులు మూసివేసి, ఆమె తన పెటికోట్ తన వక్షస్థలానికి కట్టుకుని స్నానం చేస్తోంది. నేను అక్కడే నిలబడి 2వ అంతస్తులోని టెర్రస్ నుండి చూస్తూ ఉండిపోయాను. ఎవరో నిలబడి తనవైపు చూస్తున్నారని ఆమె ఊహించలేదు. స్నానం ముగించి, పెటికోట్ విప్పి, టవల్ లో శరీరాన్ని రుద్దింది. ఆమె వక్షోజాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి మరియు అవి గుండ్రంగా మరియు పెద్దవిగా ఉన్నాయి. స్త్రీ వక్షోజాలను చూడటం నాకు అదే మొదటిసారి. అందుకే, అప్పటి నుంచి ఆమె స్నానం కోసం నేను డాబా మీద వేచి ఉండేవాడిని.

అప్పుడు మా నాన్నగారు వచ్చి నన్ను గోల్కొండ పర్యటనకు తీసుకెళ్లారు. మేము తిరిగి వచ్చి రాత్రి భోజనం చేసాము. మొదటి సారి, నేను ఉడికించిన గుడ్లు తీసుకున్నాను. సాధారణంగా మనకు అలాంటి ఉడికించిన గుడ్లు ఉండవు. మేము దీనిని ఇష్టి (చింతపండు) నీటిలో ఉడికించాము లేదా నూనెలో వేయించాము. బహుశా వేరే ఆహారం తీసుకోవడం వల్లనో లేదా ఒక రోజంతా

తిరుగుతున్నానో, మరుసటి రోజు నాకు విరేచనాలు వచ్చాయి మరియు కడుపు నొప్పిలో మా తాతగారి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను.

మా తాతయ్య తమ్ముడు దుకాణం చూసుకునేవాడు. వాళ్లకు జీతం ఉండదని, ఆ డబ్బును ఖర్చులకు వినియోగించి ఖాతా ఇవ్వవచ్చని అతని సోదరుడు నిబంధన పెట్టాడు. అందుకే రిక్సా బదులు సైకిల్లో డబ్బు ఆదా చేసేవాడు. ఆ మార్పును కరెన్సీ నోట్లుగా మార్చకుండా, మూర్ఖంగా నాణేలను భద్రంగా ఉంచాడు. మా తాత నాణేలను కనుగొన్నాడని మరియు అతని సోదరుడికి ఇది ఎవరి వ్యాపారం అని ఫిర్యాదు చేశారని నాకు తరువాత తెలిసింది. అతను తన తమ్ముడిని వ్యాపారం నుండి లోలగించాడు.

ఈ సమయానికి, మా తాత లాటరీ వ్యాపారంలో డబ్బు షోగొట్టుకున్నాడు, అతని దుకాణంలో తన సోదరుడికి సహాయం చేయడం ప్రారంభించాడు. కొన్నిసార్లు మేము మెసేజ్లు పంపడానికి దుకాణాన్ని సందర్శించాము. అతను కొత్త ఖాతాలు ప్రారంభించే పూజ కోసం ఏప్రిల్ 1వ తేదీన మమ్మల్ని పిలిచేవాడు.

నేను హైదరాబాదు నుండి తిరిగి వచ్చి పాఠశాల నోటీసు బోర్డులో నా ఫలితాలను తనిఖీ చేసాను మరియు నేను పాస్ అయ్యాను.

****

ఆ తర్వాత 8వ తరగతి చదవడం మొదలుపెట్టాను. 8వ తరగతికి క్లాస్ రూమ్ లేదు, ల్యాబ్ బయట నేలపై కూర్చునేవాళ్లం.

బయటి మెట్లు ఎక్కి మరో బిల్డింగ్ కి వెళ్లి గోడ ఎక్కి క్లాస్ రూమ్ కి వెళ్లడం అలవాటు చేసుకున్నాం.

ఈసారి నేను మా అల్లరి ప్రవర్తనకు బలి అయ్యాను. నేనే ఆఖరిగా ఎక్కాను మరియు నేను గట్టుకి చేరుకునే సమయానికి మా టీచర్

క్లాస్ లోకి ప్రవేశించాను, నా మూర్ఖత్వంతో నేను క్లాస్ లోకి అడుగుపెట్టాను. అతను నన్ను కనికరం లేకుండా కొట్టాడు మరియు తరగతి గదికి చేరుకోవడానికి గోడ ఎక్కడం మా అభ్యాసంలో చివరిది.

మా క్లాస్ లోని ఒక విద్యార్థినిపై నాకు ప్రేమ ఉంది. ఆమె ఇతరులకు భిన్నంగా ఉండేది.

****

ఒకరోజు నేను డాబా మీద తిరుగుతూ కింద ఉన్న ఒక ఇంటి వైపు చూశాను. ఇళ్ళకు మూడు వైపులా గోడలు మరియు ఒక వైపు ఇల్లు ఉన్న విశాలమైన వరండా ఉండేది. కాబట్టి, ఇంట్లోని వ్యక్తులు మాత్రమే వరండాలోకి రావచ్చు. దీనికి రోడ్డుకు దగ్గరగా గోడలకు ఒకవైపు బాత్ రూమ్ లు ఉన్నాయి. ఇంట్లో నుండి ఎవరైనా బాత్ రూమ్ కి వెళ్లవలసి వస్తే, వారు ఓపెన్ యార్డ్ దాటి లోపలికి వెళ్లాలి. నేను చూసేది ఏమిటంటే, దాదాపు 25 ఏళ్ల వయస్సు గల ఒక మహిళ బాత్ రూమ్ నుండి బయటకు వచ్చింది, చాలా నగ్నంగా మరియు ఏదో వెతుకుతోంది. ఆ సమయంలో ఆమె దేని కోసం వెతుకుతుందో నాకు అర్థం కాలేదు, కానీ తరువాత, ఆమె తన ఋతు రక్తాన్ని తుడవడానికి ఏదైనా గుడ్డ కోసం వెతుకుతున్నట్లు తెలిసింది. మరొక సారి నేను మరొక మహిళ స్నానం చేసి, తన వకోజాలను బయట మారుస్తూ చూశాను.

****

ఈ సమయానికి మా నాన్న నగరాల వెలుపల పని చేసేవారు. ఒక్కోసారి ఇంటికి వచ్చేవాడు. నేను డబ్బు మరియు ఇతర విషయాల నిర్వహణలో మా అమ్మకు సహాయం చేసేవాడిని. నేను

సినిమాకి వెళ్ళినప్పుడు రెండుసార్లు ఇలా జరిగింది, నాకు ఒక అనుభూతి కలిగింది మరియు ఇంటికి చేరుకున్నప్పుడు, మా నాన్న ఇంట్లో కనిపించాడు.

నేను నిరాశావాదం పెరగడం ప్రారంభించిన సమయం ఇది. నేను ఏదైనా ప్లాన్ చేసినప్పుడు, అది చాలా విరుద్ధంగా ఉంటుంది.

ఒకరోజు నేను మా తలుపు బయట ఉన్న సిమెంట్ ప్లాంక్ మీద కూర్చున్నాను. మా చెల్లి వచ్చి పొరుగింటి డోర్ మూసి వేసింది, ఆమె తలుపు ఎందుకు మూసిందో నాకు కుతూహలం కలిగింది. నా స్నేహితులు వెళ్ళిపోయారు, నేను కిటికీ చిలికలోంచి చూశాను, మా పక్కింటి మాధవి స్నానం చేసి రూమ్ కి వచ్చింది. నేను కనుగొన్నది ఆమె బ్రా మరియు బ్లౌజ్ ధరించి ఉంది. ఇది చాలా స్పష్టంగా లేదు మరియు నేను ఆమెను చూడాలనుకుంటున్నాను. కాబట్టి, మరుసటి రోజు నేను ఆమె స్నానానికి వెళ్ళే వరకు వేచి ఉండి, బాత్రూమ్ పక్కన ఉన్న లావేటరీలోకి ప్రవేశించి, తలుపు ఎక్కి ఆ బాత్రూంలోకి చూశాను. బాగా చీకటిగా ఉండడంతో నాకు ఏమీ కనిపించలేదు. ఆమె బాత్రూమ్ నుండి బయటకు వచ్చే వరకు నేను వేచి ఉన్నాను మరియు ఆమె తన గదిలోకి వెళ్ళింది. నేను టాయిలెట్ తలుపు ఎక్కి గోడ వైపు చూశాను. ఆమె కిటికీని మూసింది. కానీ నేను ఆమె మార్పును స్పష్టంగా చూడగలిగాను. ఆమె పెట్టికోట్ ధరించి, బ్రా లేకుండా బ్లౌజ్ ధరించడం ప్రారంభించింది. నేను ఆమె వక్షోజాలను స్పష్టంగా చూడగలిగాను. ఈ ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత ఆమె కొంచెం బరువు పెరిగింది. ఆమె వక్షోజాలు గుండ్రంగా ఉన్నాయి మరియు నేను ఆమె చనుముసలను స్పష్టంగా చూడగలిగాను. ఆమె బ్లౌజ్ వేసుకుని,

టాయిలెట్ నుండి బయటకు వచ్చి మా ఇంటికి వెళ్ళే వరకు నేను వేచి ఉన్నాను. ఇంకొన్ని రోజులు ఆమె మార్పు చూసాను.

****

ఇందిరాగాంధీ ఎమర్జెన్సీ తర్వాత కేంద్రంలో జనతాపార్టీ అధికారంలోకి వచ్చిన సమయం అది. చక్కెరను రేషన్ జాబితాలో చేర్చి రేషన్ దుకాణాల ద్వారా సరఫరా చేయడం ప్రారంభించారు. దుకాణంలో నిల్వలు వచ్చినప్పుడు, మేము షాపుల ద్వారా విక్రయించే చక్కెర మరియు ఇతర అవసరాలను కొనుగోలు చేయడానికి క్యూలో నిలబడాలి.

మా అమ్మ సాయంత్రం టీ తాగడం ప్రారంభించింది, నేను టీ స్టాల్ నుండి కొనేవాడిని మరియు ఆమె నాకు కొద్దిగా ఇచ్చేది.

తర్వాత 8వ తేదీ తర్వాత వైజాగ్ కి వెళ్ళాం. మా ఇల్లు మా పాఠశాలకు చాలా దూరంలో ఉండేది. మా స్కూల్ కి దగ్గర్లోనే ఆఫీసు ఉండి నాన్నతో నేనూ వెళ్ళేవాడిని. నేను మధ్యాహ్నం భోజనం చేసి సాయంత్రం స్కూల్ అయ్యాక వచ్చేవాడిని. మేం రిక్షాలో వెళ్లి తిరిగి వచ్చేవాళ్ళం. నాన్న లేని సమయంలోనో, సాయంత్రం పూటనో బస్సులో కాకపోయినా నడకకు వచ్చి వెళ్ళేవాడిని. స్కూల్ నుంచి మా ఇంటికి నడిచి వెళ్ళాలంటే 45 నిమిషాల కంటే ఎక్కువ సమయం పట్టేది.

పాల వ్యాపారం చేసే వ్యక్తి ఇంట్లో బస చేశాం. సీతమ్మధారలో ఉండనుకుంటాను. అతనికి గేదెల గుత్తి ఉంది మరియు పాలు అమ్మేవాడు. వారికి వేరే రకమైన టాయిలెట్ ఉంది, దానికి సగం తలుపు మాత్రమే ఉంది మరియు ఒంటి కడుక్కోకుండా, బదులుగా, బయటి నుండి ఒక వ్యక్తి ప్రతిరోజూ సేకరిస్తాడు.

నేను ఇతర విద్యార్థులతో చేరినప్పుడు, క్రికెట్ ఆడుతున్న వారు నన్ను టోర్నమెంట్లో చేరమని అడిగారు. నాకు ఇంతకు ముందు అనుభవం లేదు, కానీ నేను వారితో మూడు రోజులు చేరాను మరియు ఇంటర్నూల్ టోర్నమెంట్లో ఆడేందుకు పాఠశాల నుండి మాకు అనుమతి లభించింది. మూడు మ్యాచ్ల తర్వాత మ్యాచ్లో ఓడిపోయి టోర్నీ నుంచి నిష్క్రమించారు. కానీ నేను వారితో క్రికెట్ ఆడటం కొనసాగించాను.

ఇక్కడ టాయిలెట్లో కూర్చున్న నాకు మరో అనుభవం ఎదురైంది, ఎవరైనా వస్తున్నారా అని నేను బయట చూసేవాడిని. మా ఇంటి దగ్గర ఒక బావి ఉంది మరియు ఒక అమ్మాయి తన వక్షస్థలాన్ని కప్పుకోవడానికి తన పెట్టికోట్లో స్నానం చేస్తోంది. హైదరాబాద్లో నాకు ఎదురైన అనుభవమే నా ముందుకు వచ్చింది. అందుకే ఆమె స్నానం చేసినప్పుడల్లా టాయిలెట్కి వెళ్లి వక్షోజాలను బయటపెట్టి ఆమె మారడం చూస్తూ ఉండేవాడిని.

కొన్ని నెలల తర్వాత, మేము మా పాఠశాల మరియు మా నాన్నగారి ఆఫీసు సమీపంలోని ఇంటికి మారాము. మా సోదరుడు పరీక్షల్లో ఫెయిల్ కావడంతో ఇంట్లోనే ఉంటూ మళ్ళీ పరీక్షలు రాయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. మా అక్క ఏదో స్కూల్లో 6వ తరగతి చదువుతోంది.

ఇక్కడ స్నానం చేసే స్త్రీలతో నాకు మరో అనుభవం ఎదురైంది. మాకు వెంటిలేషన్ ఉండేది మరియు రంధ్రాలను అవతలి వ్యక్తులు సగ్గుబియ్యము వార్తాపత్రికలలో కప్పారు.

ఉత్సుకతలో, నేను సగ్గుబియ్యిన వార్తాపత్రికను తీసివేసి, మరొక వైపు చూశాను. ఒక మహిళ పూర్తిగా నగ్నంగా స్నానం చేస్తోంది. అది

బాత్రూమ్ కాదు, మరోవైపు ఓపెన్ వరండా. బహుశా వారు తలుపులు మూసివేసి అక్కడ స్నానం చేసి ఉండవచ్చు. అప్పటి నుంచి తీరిక దొరికినప్పుడల్లా వాళ్ల ఇళ్లలోకి చూసేదాన్ని. నేను పీపింగ్ టామ్ గా మారాను మరియు నన్ను తనిఖీ చేయడానికి ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. నాకు పడుకోవడానికి వెనుక చిన్న గది ఇచ్చారు. నేను అక్కడ ఒంటరిగా పడుకునేవాడిని. నేను నా 9వ తరగతిని ఈ విధంగా పూర్తి చేసాను.

మా పరిక్షలు పూర్తయ్యే సమయానికి మా నాన్నగారు బొంబాయికి బదిలీ అయ్యారు.

అందుకని, అతను మమ్మల్ని మా మామలో ఉారి వద్ద వదిలి బొంబాయి మీదుగా వెళ్ళాడు.

స్కూళ్లలో చేరినప్పటి నుంచి క్రికెట్, బ్యాడ్మింటన్, వాలీబాల్ వంటి ఆటలు ఆడటం మొదలుపెట్టాను. స్కూల్ లైఫ్ లో నేను చాలా ఎంజాయ్ చేసిన టైమ్ ఇది.

నేను జాయిన్ అయిన మొదటి వారంలో నేను కొన్ని రోజులు క్లాసులు మిస్ అయ్యాను, మా యూనిట్ టెస్ట్ అయ్యాక నాకు మంచి మార్కులు వచ్చాయి మరియు మా టీచర్ నన్ను నిలబెట్టి ప్రశ్నలు అడిగారు. అదే సమయంలో, టీచర్ గా ఉన్న మామయ్య లోపలికి చూసి, నేను ఏదో అల్లరి చేసి, తిట్టించానని అనుకున్నాను. నాకు మంచి మార్కులు వచ్చాయని మా గణిత ఉపాధ్యాయుడు అతనికి వివరించాడు, కాబట్టి అతను నన్ను అభినందించాడు.

నా కజన్ (సోదరి) కూడా అదే తరగతిలో ఉన్నారు మరియు మేము మా గణిత సబ్జెక్ట్ కోసం తరగతులను మార్చాము. నేను కాంపోజిట్ మ్యాథ్స్ తీసుకున్నాను మరియు నా కజన్ జనరల్ మ్యాథ్స్

తీసుకున్నాను. మా క్లాసులో మైథిలి అనే అమ్మాయి ఉండేది, ఆమె 10వ తరగతి పరీక్షల్లో మొదటి స్థానంలో నిలిచింది. నేను ఆమె కంటే మంచి మార్కులు తెచ్చుకోవడానికి ఆమెతో పోటీ పడటానికి ప్రయత్నిస్తాను. నా కజిన్ ఆమె గురించి మరియు ఇతర విద్యార్థుల గురించి సమాచారాన్ని పంపేవారు. ఎలాంటి వ్యాఖ్యలు చేస్తున్నారు తదితర అంశాలు.

మామయ్య సైకిల్‌లో సైక్లింగ్ నేర్చుకోవడం మొదలుపెట్టాను. చిన్నచిన్న ఆపదలు వచ్చిన తర్వాత సైకిల్ తొక్కడంలో ప్రావీణ్యం సంపాదించాను. ఒకరోజు బస్టాండ్‌కి వెళ్లి వారపత్రిక కొనుక్కుని తిరిగొచ్చాను. నేను వెనుక రోడ్డులో సైకిల్ తొక్కుతుండగా, మైథిలి తన స్నేహితులతో కలిసి నన్ను ఆపి పరీక్షలో నాకు ఎన్ని మార్కులు వచ్చాయి అని అడిగింది. నేను అప్పుడు కొంచెం సిగ్గుపడ్డాను, కానీ నేను ఆమెకు మార్కులు చెప్పి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను. అప్పటి నుంచి సాయంత్రం పూట అదే దారిలో తిరిగేవాడిని, ఆమెను ఎప్పుడూ కలవలేదు.

అప్పటి నుంచి మైథిలి వేసుకున్న రంగుల దుస్తులనే వేసుకోవడం మొదలుపెట్టాను. నా దగ్గర ఎక్కువ బట్టలు లేవు కాబట్టి ఆమె ఏ రంగు వేసుకుందో దానికి దగ్గరగా ఏదో ఒకటి వేసుకున్నాను.

అది ఎవరూ గమనించలేదు, కానీ ఒకరోజు నేను మెరూస్ కలర్ ప్యాంటు వేసుకున్నాను మరియు ఇద్దరు అమ్మాయిలు మా ముందు నడుస్తున్నారు. వారు ఛాయ మరియు సంధ్య అనే సోదరీమణులు. మీరు వారితో సరిపెడుతున్నారా అని మా స్నేహితుల్లో ఒకరు వ్యాఖ్యానించారు. నేను తమతో

సరిపెట్టుకోవడం లేదని, మరో అమ్మాయి మైథిలిలో సరిపెట్టుకోవడం లేదని వాపోయారు.

అప్పుడు మామయ్య నన్ను శర్మ సర్ ట్యూషన్లో చేర్చాడు. అప్పుడు మైథిలి కూడా ట్యూషన్కి హాజరవుతున్నట్లు గుర్తించారు. సార్ డోర్ ప్రేమ్కి అవతలి వైపు కూర్చున్నారు, అక్కడ అమ్మాయి విద్యార్థులు కూర్చున్నారు మరియు మేము అబ్బాయిల గదికి ఇటువైపు కూర్చుంటాము. నేను సర్ కుర్చీ పక్కన కూర్చుని ఎదురుగా కూర్చున్న మైథిలి వైపు చూసాను.

సార్ మాకు ఇచ్చిన సమస్యను నేను ముగించాను మరియు అతను దానిని ఇతరులకు వివరించే వరకు వేచి ఉన్నాను. సార్ పరిష్కారం యొక్క పనితీరును వివరిస్తున్నప్పుడు నేను ఆమెను చూస్తూ ఉండేవాడిని.

తర్వాత ఇంటి ముందు, బాత్‌రూమ్ల పక్కన ఇంటి వెనుక భాగంలో తాత్కాలిక మరుగుదొడ్డిని మా మామయ్య నిర్మించారు. టాయిలెట్‌కి వెళ్లాలంటే బయటి నుంచి వెనుకకు వెళ్లాల్సి వచ్చేది.

అంతకు ముందు కాస్త దూరంగా ఖాళీ ఫోలాలకు వెళ్లాల్సి వచ్చేది. మా పక్కంటి స్నేహితులను ఫోలాలకు తోడుగా రమ్మని అడిగేదాన్ని. ఒక రోజు, షిటింగ్ తర్వాత, నేను నా ప్యాంటు ధరించి నిలబడి ఉన్నాను. రుతుక్రమంలో ఉపయోగించే గుడ్డతో రంధ్రాలు కప్పబడిన చిన్న వెంటిలేషన్‌పై నా కళ్ళు పడ్డాయి. మరోవైపు, ఒక మహిళ చాలా నగ్నంగా స్నానం చేస్తోంది. ఆమె కంటే ప్రాంతం నా కంటి స్థాయిలో ఉన్నట్లుగా కనిపించింది. నేను పైకి చూసాను మరియు ఆమె వక్షోజాలను చూడగలిగాను. అవి గుండ్రంగా, పెద్దగా ఉండేవి.

తర్వాత తాతయ్య తమ్ముడి కూతురు అయిన మా అత్త పెళ్లికి విజయవాడ వెళ్ళాం.

మేము చేరుకున్నాము మరియు మా మామయ్య కుటుంబం మద్రాసు నుండి ఆశించబడింది. నేను వారిని రిసీవ్ చేసుకోవడానికి రైల్వే స్టేషన్ కి వెళ్ళాను, రైలు ఆలస్యం అయిందని గుర్తించాను. అప్పుడు తుఫాను ప్రారంభమైంది మరియు మేము తుఫాను యొక్క ఉగ్రతను అనుభవించాము. రెండు రోజుల భీకరమైన ప్రయాణం తర్వాత వారు చేరుకున్నారు.

తర్వాత మొదట్లో మా తాతగారు ఉండే ప్రాంతానికి వెళ్ళాం. వాళ్ళలో సత్సంబంధాలు ఉండేవి, పెళ్లికి వాళ్ళని పిలవడానికి వెళ్ళాము. మేము వెళ్లి కూర్చోని మామయ్య ఇంటికి చేరుకునే వరకు వేచి ఉన్నాము. అక్కడ నా వయసులో ఒక అమ్మాయి హాఫ్ చీర కట్టుకుని మంచం మీద ముఖం వంచుకుని పుస్తకం చదువుతోంది. ఆమె 16 సంవత్సరాల వయస్సు సినీమాలోని ఒక సన్నివేశాన్ని గుర్తు చేసుకుంటూ తన కాళ్ళను పైకి క్రిందికి కదుపుతోంది, అక్కడ హెరాయిన్ సీన్ చేస్తుంది. నేను ఆమె మంత్రముగ్ధులను చూస్తున్నాను, ఆ సమయంలో ఆమె పేరు సునీత అని నాకు తెలియదు. వారు బాగా డబ్బున్నారని మరియు కొన్ని వ్యాపారాలు కలిగి ఉన్నారని నాకు తెలుసు. వాళ్ళ కుటుంబాల్లో కూడా పంక్షన్లకు మమ్మల్ని పిలిచేవారు. వైజాగ్ వెళ్ళిన తర్వాత మా ఇంటరాక్షన్ తగ్గింది.

****

కొన్ని రోజుల తర్వాత మా పక్కంటి డాబాలో కంబైన్డ్ స్టడీస్ మొదలుపెట్టాం.

ఒకరోజు ఉదయం మేము మా తరగతికి చేరుకోగానే, కుమారి అనే అమ్మాయి గురించి బోర్డు మీద కొన్ని రాతలు ఉన్నాయి. మేము రాత్రి చదువుతున్నప్పుడు మాలో పాటు చదువుకోవడానికి వచ్చిన మా కజన్ సోదరుడు వివరించాడు, కొంతమంది అబ్బాయిలు మరియు అమ్మాయిలు తమను తాము ఆనందించడానికి ఒక ప్రదేశానికి వెళ్ళారు. ఈ అమ్మాయి కుమారి, అబ్బాయి సెక్స్ చేయాలనుకున్నప్పుడు, తనకు పీరియడ్స్ అని చెప్పి తప్పించుకుంది. కాబట్టి, అబ్బాయి ఆ విషయాలు బోర్డు మీద రాశాడు.

ఇక అమలాపురంలో మా బంధువు పెళ్లికి వెళ్లాలి, బస్టాండ్కి వెళ్లి సీట్లో కూర్చున్నాం. అప్పుడు నేను బయటకు చూసాను మరియు కొంతమంది అబ్బాయిలు మరియు అమ్మాయిలు వేచి ఉన్నారు మరియు బస్సు ప్రారంభానికి ముందు చివరి నిమిషంలో వారు బస్సు ఎక్కి ప్రయాణం మధ్యలో దిగారు.

పెళ్లయ్యాక విజయవాడ తిరిగొచ్చాం. అక్కడ నాలో ఉంటున్న అమ్మాయిలో నాకు ఎదురైన అనుభవాన్ని పునరావృతం చేశాను.

అప్పుడు మా పరీక్షలు దగ్గరకు వచ్చాయి, నాకు తలనొప్పి మొదలైంది. పరీక్షల సమయానికి అమ్మ ఒక ఫంక్షన్కి విజయవాడ వెళ్ళింది. పరీక్షలు పూర్తయ్యాక మూడు రోజులు కంటిన్యూగా నిద్రపోయాను. లంచ్, డిన్నర్ చేసి మళ్ళీ నిద్రపోయాను.

మూడవ రోజు సాయంత్రం, మా అత్త తన కుటుంబంలో గ్రామానికి చేరుకుంది.

ఆ తర్వాత లగేజీ, అన్నీ తీసుకుని విజయవాడకు షిఫ్ట్ అయ్యాం. నేను ఫలితాలు వచ్చినప్పుడు, నేను 50% కంటే తక్కువ మాత్రమే

పొందడం పట్ల నిరాశ చెందాను. తక్కువ మార్కులు రావడానికి రెండు అంశాలు దోహదం చేశాయి, నాకు తలనొప్పి సమస్య మరియు పరీక్ష ప్రశ్నపత్రాలు లీక్ కావడం. నా కళ్లను పరీక్షించి కళ్లద్దాలు అమర్చుకున్నాను.

విజయవాడలో కాలేజీలో చేరడానికి నన్ను వదిలి మా కుటుంబం బొంబాయి వెళ్లిపోయింది.

కులానికి సంబంధించిన సర్టిఫికెట్లు పొందడంలో మా తాతయ్య తమ్ముడు సహకరించాడు.

నేను సైన్స్ స్ట్రీమ్ మరియు కామర్స్ స్ట్రీమ్ కి దరఖాస్తు చేసాను. నాకు ఇంగ్లీష్ మీడియంలో కామర్స్ స్ట్రీమ్ కోసం కాల వచ్చింది మరియు 2 వారాల తర్వాత సైన్స్ స్ట్రీమ్ కాల లెటర్ వచ్చింది. నేను విజయం సాధించకుండా సైన్స్ స్ట్రీమ్ కి మారడానికి ప్రయత్నించాను.

****

అది కాలేజీకి మొదటి రోజు. నేను క్లాస్ రూమ్ కి వెళ్లి లోపలికి రాగానే శ్రీను నన్ను చూసి తన బెంచ్ లో కూర్చోమని ఆహ్వానించాడు. ఆ సమయంలో అతని ఉద్దేశ్యం నాకు తెలియదు, కానీ తనతో కూర్చోమని నన్ను ఆహ్వానించాలని అతని మనస్సులో ర్యాగింగ్ ఉంది. కొన్ని రోజుల తర్వాత, అతను నన్ను ర్యాగింగ్ చేయడం ప్రారంభించాడు, మేము రెండు పీరియడ్ల తర్వాత యూరినల్స్ నుండి తిరిగి వచ్చినప్పుడు మాకు 10 నిమిషాల విరామం లభించింది. నాకు పురుషాంగం లేదని, దానికి బదులుగా రంధ్రం ఉందని ప్రదీప్ కి చెబుతున్నాడు. అప్పుడు అతను ట్రాన్స్ జెండర్లను ఉద్దేశించి మాట్లాడుతున్నందున అతని మాటలు

నాకు అర్థం కాలేదు. కాబట్టి, నేను బాధ పడలేదు మరియు అతనికి సమాధానం ఇవ్వలేదు.

కొన్ని రోజుల తర్వాత నా నుంచి ఎలాంటి స్పందన కనిపించకపోవడంలో ర్యాగింగ్ ఆపేశాడు.

అప్పుడు నేను మా తాతకి వారి దుకాణంలో సహాయం చేయడం ప్రారంభించాను. తాతగారి దుకాణానికి వెళ్లాలంటే శ్రీను షాపు ముందుకి వెళ్లాల్సి వచ్చింది. ఒకరోజు నేను అతని దుకాణం బయట నుండి అతనికి హామ్ చెప్పాను. అతను నన్ను లోపలికి ఆహ్వానించాడు మరియు నేను సంకోచించాను మరియు లోపలికి వెళ్ళాను, అతను టీ కోసం పిలిచాడు మరియు టీ తాగుతున్నప్పుడు అతను ఇద్దరు అమ్మాయిలను రోడ్డుపైకి చూపించాడు మరియు అతను ఒక అమ్మాయిని ఇష్టపడుతున్నానని మరియు ఆమె పాఠశాల రోజుల నుండి తనకు తెలుసు అని చెప్పాడు.

దుకాణంలో మా తాతయ్యకు సహాయం చేయడానికి, నేను వివిధ గోడౌన్లకు వెళ్లి తాళాలు సేకరించి, అతని ట్రాలీలో వాటిని మోసే వ్యక్తికి అందజేస్తాను.

అలాంటి ఒక సందర్భంలో, స్నేహ తన ఇంటి బయట మెట్ల మీద నిలబడి ఉండడం చూశాను. నేను అక్కడే నిలబడి ఆమె వైపు చూశాను.

ఆ తర్వాత ఓ రోజు మా కాలేజీలో ఆమెను చూశాను. ఆమె సైన్స్ స్ట్రీమ్ లేదా ఆర్ట్స్ స్ట్రీమ్ నుండి వచ్చినట్లు అనిపించింది. అప్పుడు చదువుకోవడానికి డాబా మీదకు వచ్చేది.

నేను ఆమెను దూరం నుండి చూసేవాడిని మరియు ఆమె వద్దకు వెళ్లడానికి ఎప్పుడూ ప్రయత్నించలేదు. బహుశా నేను ఆమెను కాలేజీలో కలిసి ఉంటే, నేను ఆమెలో మాట్లాడి ఉండవచ్చు. ఏడాది మొత్తం అలానే గడిచింది.

ఒకసారి మా తాతయ్య ఇంట్లో సహాయం చేయడానికి మా మామయ్య కూతుర్ని ఊరి నుంచి తీసుకురమ్మని అడిగాడు. నేను బస్సులో వెళ్లి, మామయ్యతో తన కుమార్తెను నాలో పంపడం గురించి ధృవీకరించిన తర్వాత, నేను వెళ్లి నా క్లాస్మేట్ అయిన నాగరాజుని కలిశాను. మైథిలి స్కూల్ టాపర్ అయ్యిందని, ఆమె దూరంగా వెళ్లి వేరే చోట ఇంటర్మీడియట్లో చేరిందని చెప్పాడు. అప్పుడు మా క్లాసులోని ఇతర విద్యార్థుల గురించి చెప్పాడు.

మరుసటి రోజు విజయ అనే నా కజన్ని సముదాయించుకుని విజయవాడలోని ఇంటికి చేరుకున్నాను.

ఈ లోగా టైపింగ్ ప్రాక్టీస్ కి జాయిన్ అయ్యి శ్రీను దగ్గరికి వచ్చాను.

మేం సినిమాలకి వెళ్తుంటాం, ఆయన షాపులో గడిపేవాళ్లం.

ఆ తర్వాత ఒకరోజు మా తాత గతంలో నివసించే ప్రాంతంలో తెలిసిన వారి నుంచి పెళ్లికి ఆహ్వానం అందింది.

పెళ్లికి వాళ్లను వ్యక్తిగతంగా పిలవడంతో పెళ్లికి హాజరుకావాలని మా నాన్న నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. పెళ్లి కార్డులు ఇవ్వాలని వదువు కుటుంబీకులు కోరడంతో సునీత కుటుంబం బొంబాయికి వెళ్లి నా కుటుంబాన్ని సందర్శించింది. పెళ్లికి వెళ్లిన నేను ఈసారి సునీత అందానికి ముగ్గుడయ్యాను. నేను ఆమెను నా కళ్ళతో అనుసరిస్తున్నాను, నేను ఆమెను చూస్తున్నట్లు ఆమెకు

తెలియదని అనిపించింది. విజయవాడలో ఉన్నప్పుడు అదే చివరిసారిగా చూశాను.

****

వేసవిలో నేను డాబా మీద పడుకునేవాడిని. అలాంటి ఒక రాత్రి, నేను గాడ నిద్రలో ఉన్నాను మరియు కొన్ని స్వరాలు వినడంలో నిద్ర నుండి మేల్కొన్నాను. నా గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ జంట టెర్రస్ మీద పడుకోవడానికి వచ్చారు. మగవాడు అక్కడ నిద్రపోతున్నాడని ఆడ గొంతు నేను విన్నాను. మనిషి చెప్పాడు, అతను కేవలం ఒక బాలుడు అతన్ని ఉండనివ్వండి.

వారు నేలపై మంచం వేసి సెక్స్ చేయడం ప్రారంభించారు, నేను నా ముఖం మీద ఉన్న బెడ్షీట్లోని రంధ్రం నుండి వారిని చూడగలిగాను. తమ వ్యాపారాన్ని ముగించుకుని తిరిగి నిద్రలోకి జారుకున్నారు. నేను నేలపై దొర్లాను, లేడికి చేరుకుని ఆమె వైపు చూశాను. ఆమె బ్లౌజ్ తెరిచి ఉంది మరియు ఆమె రొమ్ములు బహిర్గతమయ్యాయి. నేను ఆకాశం నుండి కాంతి నుండి కొద్దిగా చూడగలిగాను. నేను ఆమెను చనుమొనపై తాకాను మరియు నా శరీరానికి షాక్ అనిపించింది, నా సింహాలలో కదలిక అనిపించింది మరియు వెళ్లి మూలలో ఉపశమనం పొందింది. నేను నా సింహాలలో ఒక రకమైన నొప్పిని అనుభవించాను మరియు నా మూత్ర విసర్జన నుండి ఏదో తప్పించుకున్నట్లు అనిపించింది.

అప్పటి నుండి, నేను వారు నిద్రపోయే వరకు వేచి ఉండి, వారు తిరిగి నిద్రలోకి వెళ్ళిన తర్వాత ఆమె వక్షోజాలను చూస్తుంటాను.

కొద్దిరోజుల తర్వాత డాబాపైకి రావడం మానేశారు. ఒక రాత్రి నేను వారు ఎందుకు పైకి రాలేదో తనిఖీ చేయడానికి గ్రౌండ్ ఫ్లోర్కి వెళ్ళాను.

కిటికీ చీలికల్లోంచి చూశాను. వారు సెక్స్ చేయడం ప్రారంభించినట్లు తెలుస్తోంది. తను వేసుకున్న తెల్లటి బ్లౌజ్ తీసేసి, అప్పటికే తన తెల్ల చీర తీసేసి పక్కన పెట్టేసింది. ఆమె భర్త సుబ్బారావు ముందు నిలబడింది. అతను ఆమె వక్షోజాలకు పాలు పట్టించి, ఆమెను మంచం మీద పడుకోబెట్టి, ఆమె పెట్టికోట్ పైకి లాగి, ఆమెపై పడుకుని, ఆమెను పంప్ చేయడం ప్రారంభించాడు. వాళ్ళు తమ వ్యాపారం పూర్తి చేసి నిద్రలోకి వెళ్ళినప్పుడు, నేను కిటికీని తోసాను మరియు అది కొద్దిగా కదిలింది, నేను కాసేపు జిరో-వాట్ బల్బు వెలుగులో ఆమె వక్షోజాలను చూస్తూ తిరిగి నా మంచం మీదకి వెళ్ళాను.

మరుసటి రోజు నేను అదే సమయానికి దిగాను. ఈసారి నేను కిటికీని తాకింది మరియు అది కొద్దిగా కదిలింది మరియు ఈసారి వారు 69 ఫోజుషన్లో పడుకున్నారు. ఆమె అతని మీద పడుకుని, ఒక బ్లో జాబ్ ఇస్తోంది మరియు అతను ఆమె పుస్సీని నలిపేస్తున్నాడు. వాళ్ళు కాసేపు అలానే చెయ్యివేసి, అతని అంగాన్ని తన యోనిలోకి ప్రవేశించి అతని మీద కూర్చోని, పైకి క్రిందికి కదలడం మొదలుపెట్టి, తృప్తి చెందాక, అతని పక్కనే పడుకుని, నగ్నంగా నిద్రపోయింది. కాసేపు నిద్రపోతున్న వాళ్ళని చూసి మళ్ళీ పడుకున్నాను.

మరుసటి రోజు నేను వారు సెక్స్ డాగ్ స్టైల్ను కలిగి ఉన్నట్లు కనుగొన్నాను. కొన్ని రోజుల తర్వాత మా ఇంటికి మా తాతయ్య తమ్ముడి కొడుకు వచ్చాడు.

నేను అతనిని ప్రదర్శన కోసం వారి కిటికీకి తీసుకెళ్ళాను. అతను కిటికీని తాకాడు మరియు అది లోపలికి మారింది మరియు అతను

దానిని విస్తృతంగా తెరిచాడు మరియు మేము గొప్ప ప్రదర్శన చేసాము.

అప్పుడు ఒక రాత్రి నేను వారి కిటికీకి వెళ్ళాను, సుబ్బారావు ఎదురు ఇంట్లో యజమానిలో మాట్లాడుతున్నాడు. అతను నన్ను పిలిచాడు అక్కడ ఎవరు? నేను బయటి నుండి వస్తున్న రేయాన్స్ అని బదులిచ్చాను. ఇంటికి వెళ్ళమని చెప్పి ఇంకేమీ చెప్పలేదు. అందుకే అప్పటి నుంచి వాళ్ళ కిటికీకి వెళ్ళడం మానేశాను.

****

సినిమాకి వస్తావా అని శ్రీను అడిగాడు, టైపింగ్ ప్రాక్టీస్ మిస్ అవుతాను అని చెప్పాను. టైప్ రైటర్ లో ఎవరూ లేకుంటే తదుపరి స్టాట్ లో నేను ప్రాక్టీస్ చేయగలనని అతను నాకు చెప్పాడు.

మేము సినిమాకి వెళ్ళాము మరియు నేను వచ్చి టైప్ రైటర్ లో ఎవరూ లేరని నాకు తెలుసు కాబట్టి ప్రాక్టీస్ ప్రారంభించాను.

శ్రీను సోదరుడు నా వద్దకు వచ్చి ఆయన అనుమతి లేకుండా ఎలా ప్రాక్టీస్ చేస్తానని మందలించాడు. శ్రీను నుంచి నాకు అనుమతి ఉందని ఆయనతో ప్రస్తావించాను. అతను నాకు ఏమీ చెప్పలేదు కానీ శ్రీనుతో ప్రస్తావించాడు.

అప్పుడు మా పరీక్షలు దగ్గరకు వచ్చాయి, నెలాఖరు అయింది, నేను ఫీజు కట్టడం మానేసి, నా ప్రాక్టీస్ ను ఆపాను. శ్రీను సోదరుడు నన్ను అడ్డుకుంటే నేను ప్రాక్టీస్ ను ఆపేశాను అనుకున్నారు.

పరీక్షలు ముగిశాక, షాపులో కొన్ని వస్తువులు సేకరించి, బొంబాయికి డిక్కెట్లు బుక్ చేసి, మామయ్య నాథ్ లో కలిసి బొంబాయి వెళ్ళాము.

రైలు రోజున, నేను రెడీ అయ్యి, స్నేహ కోసం వెతుకుతూ డాబా మీదకి వెళ్ళాను, నేను వెళ్ళడం గురించి ఆమెకు ఎలా తెలియజేయాలో నాకు తెలియదు.

ఆ విధంగా స్నేహ, విజయవాడలో నా సంబంధం మూసుకుపోయింది. అలాగే, నా పీపింగ్ టామ్ రోజులు ముగిశాయి.

****

నేను మరియు నాథ్ దాదర్లో దిగాము మరియు మా సోదరుడు రామ్ మమ్మల్ని పికప్ చేయడానికి స్టేషన్కు వచ్చాడు.

అక్కడి నుండి వెస్ట్రన్ రైల్వే ఫ్లాట్ఫారమ్ 1కి వెళ్లి శాంటాక్రాజ్ కి స్టో రైలు పట్టుకున్నాము. అక్కడ వకోలాలో బస్సు దిగి గోడ అమన ఉన్న మా ఇంటికి వెళ్ళాము. అక్కడ నుండి మేము విమానాశ్రయం, ల్యాండింగ్ మరియు విమానాలు టికెట్స్ చూడగలిగాము.

ఈ భవనంలో గ్రౌండ్ ఫ్లోర్లో మాడు, మొదటి అంతస్తులో మాడు ఫ్లాట్లు ఉన్నాయి. మాడు భవనాలు దగ్గరగా ఉన్నాయి, కానీ అవి ఒకదానికొకటి తాకవు. వాటి మధ్య అనుబంధం నడక.

మాకు ఒక ఓపెన్ కిచెన్ మరియు బాత్రూమ్ ఉన్న ఫ్లాట్ గది మరియు ముందు గదిలో ప్రత్యేకంగా ఒక లావెటరీ ఉంది. వెనుక గది పెద్దది మరియు ముందు గది వంటగది వలె చిన్నది మరియు గదిలోకి మరుగుదొడ్లు ఆక్రమించబడ్డాయి.

నేను బొంబాయికి వెళ్ళే సమయానికి, మా కుటుంబం దాదాపు ఒక సంవత్సరం పాటు బొంబాయిలో ఉంది. గతంలో ములుంద్ కాలనీలో ఉంటున్న వీరు ఇటీవల ఇక్కడికి మారారు. మా ఇరుగుసొరుగు వారికి బాగా తెలుసు మరియు నేను వీటన్నింటికి కొత్త. ఇక్కడ

ఆంధ్రాకి చెందిన కొంతమంది తెలుగు వారు కూడా ఉన్నారు, మా నాన్నగారికి ఆయన సర్కిల్ల నుండి చాలా మంది తెలుసు.

మా అంతస్తులో ఇద్దరు మలయాళీలు ఉన్నారు, దిగువ అంతస్తులో హిమాచల్ ప్రదేశ్ ప్రాంతానికి చెందిన ఒక కుటుంబం మరియు వారి పక్కన మరో రెండు మరాఠీ కుటుంబాలు ఉన్నాయి. కుటుంబంలో తండ్రి టెలికాంలో పని చేస్తున్నారు మరియు తల్లి గృహిణి మరియు వారి పెద్ద కుమారుడు రాజు రైల్వేలో పని చేస్తున్నాడు, అతనికి ఇద్దరు సోదరీమణులు 11వ మరియు 10వ తరగతి చదువుతున్నారు మరియు వారికి ఒక తమ్ముడు 9వ తరగతి చదువుతున్నాడు.

నాకంటే కొన్ని నెలలు చిన్నవాడైన మామయ్య నాలో పాటు బొంబాయికి వచ్చాడు. మాకంటే అల్లరి చేసేవాడు. గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ వాళ్లకు శబ్దాలు చేసేందుకు మంచం మీద నుంచి దూకేవాడు. ముందు పళ్ళలో ఒకటి లొలగించబడింది మరియు అతనికి ప్రత్యామ్నాయంగా మరొకటి వచ్చింది.

నేను, రామ్ మరియు నాథ్ ముందు గదిలో మరియు ఇతరులు లోపలి గదిలో నిద్రిస్తున్నాము.

ఒక రాత్రి అతను తన చేతిని నా గజ్జ ప్రాంతంలోకి పెట్టి, నాకు ఒక హోయ్ జాబ్ ఇచ్చాడు మరియు నేను అతనికి ఒక పని ఇచ్చాను. ఆయన విజయవాడకు వెళ్లేదాకా సాగింది.

కొన్ని రోజుల తర్వాత, మా నాన్న నన్ను GCDలోని SM లాల్ కోచింగ్ సెంటర్లో చేరారు. ఆంధ్రా బోర్డు అనుమతి లేకుండా 12వ తరగతిలో చేరలేనందున ప్రభుత్వ వాణిజ్య డిప్లొమాలో చేరాను. రెండు మూడు రోజుల తర్వాత కిరీట్ నా దగ్గరికి వచ్చి నా వివరాలు

అడిగాడు. నాకు హిందీ అంతగా రాదు కాబట్టి అతనితో ఇంగ్లీషులో మాట్లాడాను.

ఆ రోజు నుంచి మేం స్నేహితులం అయ్యాం. మేము ఇద్దరం కలిసి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాము మరియు కొన్నిసార్లు అతను నన్ను స్నాక్స్ తినడానికి తీసుకువెళ్ళేవాడు. మెల్లమెల్లగా క్లాసుల్లో విడదీయరానివారమైపోయాం. ఒకరోజు, ఒక బాలుడు కిరీట్‌ను టాయిలెట్‌లో ఉంచి, దానిని బయట నుండి తాళం వేసి, కిరీట్ తలుపులోని అడ్డాన్ని పగలగొట్టాడు. వారిని ప్రిన్సిపాల్ గదికి పిలిచి మందలించి నష్టపరిహారం చెల్లించాలని కోరారు. వారు అంగీకరించి బయటకు వచ్చారు.

శాంతాక్రాజ్ మరియు మలాడ్ నుండి తిరిగి వెళ్ళడానికి నేను మూడు నెలల పాటు రూట్ పాస్ తీసుకున్నాను. నేను మధ్యాహ్నం రైలు పట్టవలసి వచ్చింది మరియు బస్సులలో రద్దీ చాలా తక్కువ. అయితే సాయంత్రం వేళల్లో బస్సుల్లో ప్రయాణికుల రద్దీ ఎక్కువగా ఉంటుంది. అయితే రెండు సార్లు రైళ్లలో రద్దీ తక్కువగా ఉంది.

కానీ ఒక మధ్యాహ్నం, నేను నా జీవితకాలపు రద్దీని చూశాను. రైలు ఆలస్యమైంది మరియు నేను కష్టంలో లోపలికి వచ్చాను మరియు రైలు ప్రజలలో నిండిపోయింది. ఆ తర్వాత ఒకరోజు మలాడ్ స్టేషన్‌లో దిగడానికి వేచి ఉండగా ఫుట్‌బోర్డ్‌పై జారిపడి మధ్యలో రాడ్‌ని పట్టుకుని నన్ను నేను రక్షించుకున్నాను. నా ప్యాంటు షీన్ వద్ద చిరిగిపోయింది మరియు నా మోకాలి ప్రాంతంలో గీతలు పడ్డాయి. నా పుస్తకం రైలు పట్టాలపై పడింది మరియు నేను దిగి దానిని తిరిగి పొందవలసి వచ్చింది. నేను సాధారణంగా 3వ మరియు 4వ ఫ్లాట్‌పారమ్‌ల ట్రాక్‌ల వద్ద ట్రాక్‌లను క్రాస్ చేసి, పశ్చిమం వైపుకు

వెళ్తాను. ఒకరోజు ట్రాక్ దాటుతుండగా, వేగంగా రైలు వస్తుండగా, కొందరు నన్ను చూసి అరుస్తున్నారు. ప్రశాంతంగా పట్టాలు దాటుకుని అటువైపు వెళ్తాను.

ఒకరోజు కిరీట్ నన్ను 'ఎలియన్స్' సినిమాకి తీసుకెళ్లాడు. మొదటి సారి దారిలో మాకు ఫాగ్లు వచ్చాయి.

కొన్ని రోజుల తర్వాత నన్ను కూడా 'యారణ' సినిమాకు తీసుకెళ్లారు.

మా పరీక్షల సమయానికి నేను కంబైన్డ్ చదువుల పేరులో వాళ్ల ఇంట్లోనే ఉంటున్నాను. వారికి వంటగది మరియు అటాచ్డ్ బాత్ రూమ్లలో కూడిన ఒకే గది అపార్ట్మెంట్ ఉంది.

కిరీట్ వారి స్వంత కొడుకు కాదు, బదులుగా, అతని తల్లి తన సోదరి నుండి దత్తత తీసుకుంది. అతని జీవసంబంధమైన తల్లికి ముగ్గురు కుమారులు ఉన్నారు మరియు అతని పెంపుడు తల్లిదండ్రులకు పిల్లలు లేరు.

ఒకరోజు కిరీత్ తల్లిదండ్రులు బరోడా వెళ్ళారు మరియు మేము ఇద్దరం ఇంట్లో ఉన్నాము. రాత్రి 8 గంటల ప్రాంతంలో కిరీట్ ఎక్కడి నుంచో విస్కీ బాటిల్ తీసి మాకు డ్రింక్స్ పోశాడు. రెండు పెగ్గులు వేసుకుని డిన్నర్ చేసి, కాసేపు చదువుకుని పడుకున్నాం.

అర్ధరాత్రి, అతను నా గజ్జ ప్రాంతంలో నన్ను తాకడం ప్రారంభించాడు. ఇద్దరం హ్యాండ్ జాబ్ చేసి పడుకున్నాం.

ఇంటి ముందు, HP నుండి వచ్చిన కుటుంబం, వారి చిన్న కుమారుడు సురేందర్ మరియు అందరూ అతనిని సూరి అని పిలుస్తారు, గణితంలో చాలా పేదవాడు. కాబట్టి, అతనికి లెక్కలు నేర్పించమని అతని తల్లి నన్ను కోరింది. అందుకే వాడికి లెక్కలు

చెప్పడానికి వాళ్ల ఇంటికి వెళ్లేవాడిని. మేము ముందు గదిలో కూర్చుంటాము, నేను అతనికి నేర్పించాను.

అతనికి ఇద్దరు అక్కలు ఉన్నారు, పెద్దది లక్ష్మి మరియు చిన్నది ధర్మాని మరియు అందరూ ఆమెను ధని అని పిలుస్తారు. లక్ష్మి 5 అడుగుల 1 ఎత్తులో అందంగా మరియు సన్నగా ఉంటుంది. ధని 5 అడుగుల ఎత్తు మరియు మంచి ఫిగర్లో బొద్దుగా ఉన్నాడు. మైథిలీలో నేను ఒకే రంగు దుస్తులు ధరించే టెక్నిక్, నేను ధనిలో ఉపయోగించాను. ఆమె టైపింగ్ ప్రాక్టీస్కి వెళ్లే వరకు నేను డ్రెస్ వేసుకుని నైపుల మీద వేచి ఉండేవాడిని, అప్పుడు నేను సూరికి నేర్పించటానికి వెళ్తాను. ట్యూషన్ పూర్తయ్యాక, తిరిగి వస్తున్న ఆమె ఎదురుగా వచ్చి ధని తిరిగి వచ్చే దారిలోనే నేను వెళ్తాను.

అప్పుడు నేను ఒక మలుపు తిరిగి ఇంటికి తిరిగి వస్తాను.

ఒకరోజు క్లాసులకు వెళుతుండగా ఓల్డ్ ఎయిర్పోర్ట్ బస్టాప్లో ఖాళీ బస్సులో కూర్చున్నాను. బస్ రెగ్యులర్ స్టాప్ కి రాగానే ధని వచ్చి నా పక్కన కూర్చోని మా ఇద్దరికీ టిక్కెట్లు తీసుకున్నాను. ఆమె తోడలు నా తోడలను తాకుతున్నాయి మరియు ఒక అమ్మాయి పక్కన కూర్చోవడం నాకు మొదటి థ్రీల్ కలిగింది, అది కూడా తెలిసిన అమ్మాయి.

కొన్ని రోజుల తర్వాత, మాకు పరీక్షలు ఉన్నాయి మరియు నేను అదే SM లాల్లో టైప్ చేయడానికి చేరాను. నేను నా ఫాస్ను మరో మూడు నెలలు పొడిగించాను.

లక్ష్మి తన పరీక్షా కేంద్రం అక్కడ గుర్తించబడింది కాబట్టి ఆమెను మలాడ్కు తీసుకెళ్లమని నన్ను కోరింది. మేము స్టేషన్కి బస్లో వెళ్లి మలాడ్కి వెళ్లే స్టో ట్రైన్లో పక్కపక్కనే కూర్చున్నాము. మలాడ్లో

దిగి, దారిలో విచారించి పరీక్షా కేంద్రానికి వెళ్ళాము. మేము సెంటర్ కి చేరుకున్నప్పుడు, అది తన కేంద్రం కాదని లక్ష్మికి తెలిసింది. మేము తిరిగి వస్తున్నప్పుడు, మేము రివ్వా తీసుకుంటామని ఆమెకు చెప్పారు. నేను ఆమెను అర్థం చేసుకోలేదు మరియు ఆమె ఆటో రివ్వా తీసుకోవడం గురించి ప్రస్తావించింది.

మేము శాంటాక్రూజ్, ఆమె కళాశాలకు తిరిగి వచ్చాము మరియు ఆమె మళ్ళీ తనిఖీ చేసి, ఆమెకు కేంద్రం తెలుసు మరియు ఆమె స్వంతంగా వెళ్ళవచ్చు.

తర్వాత సంవత్సరం లక్ష్మి నన్ను అకౌంట్స్ నేర్పించమని అడిగింది.

నేను రోజూ ఉదయం కిరీట్ ఇంటికి వెళ్లి సాయంత్రం తిరిగి వచ్చేవాడిని.

సూరికి ఫారాలు చెప్పినట్లు హాల్లో లక్ష్మికి నేర్పించాను. కానీ నా ఫాలోయింగ్ ధని కొనసాగింది. నేను ప్రతిదానిలో సంకేతాలను చూసాను. ఆమె నాతో ప్రేమలో ఉంది లేదా నేను ఆమెతో ప్రేమలో ఉన్నాను అనే భావనలో ఉన్నాను, ఏది నాకు ఖచ్చితంగా తెలియదు.

ఇలాగే ఒక సంవత్సరం గడిచిపోయి పరీక్షలు అయిపోయిన తర్వాత లక్ష్మికి పెళ్ళయి భర్త దగ్గరకు వెళ్ళింది.

ఇప్పుడు సూరి సహకారంలో క్రికెట్ టీమ్ ని తయారు చేశాం. సాయంత్రం చీకటి పడే వరకు ఆడుకునేవాళ్ళం. కొన్ని సార్లు నేను ఒక బంతిని తెచ్చాను మరియు మరొక అబ్బాయి బ్యాట్ తెచ్చేవాడు. ఆ తర్వాత మరికొంత మంది చేరి మరో బ్యాట్, స్టంప్ లు తీసుకొచ్చారు.

గతంలో మా ఇంటికి వెళ్లే దారిలో బ్యాడ్మింటన్ ఆడేవాళ్ళం. ఇప్పుడు క్రికెట్ ఆడేందుకు మారాం. మేము కొన్ని కిటికీ అద్దాలు పగలగొట్టాము మరియు మేము వాటిని ఎస్టేట్ అధికారి ద్వారా మరమ్మతు చేసాము మరియు అవి మా నాన్న కార్యాలయం క్రింద ఉన్నాయి.

మేము ఎదురుగా ఉన్న ఫ్లాట్ అద్దాన్ని పగలగొట్టినప్పుడు, అతను మాపై అరిచాడు మరియు మేము ఆడుకోవడానికి ప్రత్యామ్నాయ స్థలాన్ని కనుగొనవలసి వచ్చింది.

అలాంటప్పుడు ఒకరోజు అతని మీద కోపంతో గొళ్ళాం కీహోల్లో ఒక చిన్న కాగితం పెట్టాను. సాయంత్రం వచ్చేసరికి గొళ్ళాం తెరవలేకపోయారు. అందరూ ప్రయత్నించిన తర్వాత, నేను తాళం తీసి గట్టిగా తోసి, తిప్పాను, అది తెరుచుకుంది. మాపై అరిచినందుకు థాంక్స్ మరియు సారీ చెప్పాడు.

ఒకరోజు నేను కిరీట్ ఇంటికి వెళ్ళాను, కానీ అతను అక్కడ లేడు, నేను మంచం మీద కూర్చుని అహ్మదాబాద్ నుండి వచ్చిన అతని బంధువులను చూశాను.

కిరీట్ కజన్ మోకాళ్ళ వరకు ఉన్న ఫ్రాక్ వేసుకుంది మరియు ఆమె వంటగదిలోకి వెళ్లి ఫ్లేట్ కూరగాయలు తెచ్చి వాటిని కత్తిరించడం ప్రారంభించింది. ఆమె కూర్చున్నప్పుడు, ఆమె ప్యాంటీని ఎక్స్పోజ్ చేస్తూ ఆమె ఫ్రాక్ పైకి లేచింది. కూరగాయలు పూర్తి చేసి, లోపలికి వెళ్లి ఇంకేదో తెచ్చి, ఎదురుగా ఉన్న బెడ్ మీద మోకాళ్ళను కిందకి మడిచి మళ్ళీ ప్యాంటీని ఎక్స్పోజ్ చేస్తూ కూర్చుంది. ఇది చాలా కాలం పాటు కొనసాగింది, నేను ఆమెను చూస్తున్నానని ఆమెకు

తెలియదు, నేను ఆమెను చూస్తున్నానని ఆమె పట్టించుకోలేదు
లేదా ఆమె నాకు ఉచిత ప్రదర్శనను అందిస్తూ ఉండవచ్చు.

ఒకసారి మేము బరోడా వెళ్ళాము, కాబట్టి కిరీద్ తన చదువు
కొనసాగించడానికి కొన్ని పరీక్షలు రాయగలిగాడు.

****

ఈ సమయంలో మా సోదరి రేవతి ఆంధ్రభూమి వారపత్రికలో కలం
స్నేహ కాలమ్లో నా పేరును ముద్రించింది. నాకు చాలా ఉత్తరాలు
రావడం ప్రారంభించాయి. నేను మొదట్లో వచ్చిన ప్రతి ఉత్తరానికి
ప్రత్యుత్తరం ఇచ్చేవాడిని, ఆపై ఎవరు ప్రత్యుత్తరం ఇస్తారో అది
తగ్గిపోతుంది మరియు నేను తిరిగి ప్రత్యుత్తరం ఇచ్చాను.

షాద్‌రాబాద్‌కు చెందిన షీలా మరియు రమ అనే అమ్మాయిలు
రెగ్యులర్‌గా రిప్లై ఇచ్చారు. విజయవాడ నుంచి రాజేశ్వరి,
గుంటూరు నుంచి విజయ చాముండేశ్వరి, ఇంకా కొంతమంది
గుర్తుపట్టగలిగారు.

నేను సరదాగా అతని ఇంటికి వెళుతున్నాను లేదా నేను అతని
డగ్గీకి బోధిస్తున్నాను. తిరిగి వస్తున్నప్పుడు నేను అంధేరి స్టేషన్
నుండి బస్సు ఎక్కాను. ఒకరోజు నాలో పాటు క్యూలో నిలబడిన ఒక
అమ్మాయిని చూసి, నేను ఒక సీటులో కూర్చుంటే, ఆమె వచ్చి నా
పక్కన కూర్చుంది. ఆ రోజు నుండి, నేను క్యూలో ఆమె కోసం
చూస్తున్నాను. బస్సులో లేదా రైలులో అమ్మాయిలు నా పక్కన
కూర్చున్నప్పుడు నాకు థ్రిల్ అనిపించేది. ఒక సారి బస్సులో ఒక
అమ్మాయికి కూడా వేలు పెట్టాను.

ఒక రోజు నేను ఒక అమ్మాయి నెట్టెడ్ డ్రెస్ వేసుకుని, ఆమె బ్రా
స్వప్టంగా కనిపించింది. అవి బొంబాయిలో నా అనుభవాలు.

ఆ తర్వాత ఘోదరాబాద్ కు వచ్చి సీఎ ఎంట్రన్స్ చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తుండగా కరెస్పాండెన్స్ లో డిగ్రీలో చేరాను.

****

మా తాతయ్య చనిపోయాక మేం విజయవాడ వెళ్లాం, అక్కకి అత్త వెళ్లి ప్రపోజర్ తీసుకొచ్చింది.

ఒక రాత్రి నాథ్ నన్ను డ్రింక్ పార్టీకి తీసుకెళ్లాడు.

మా తాతయ్య చనిపోయాక అమ్మమ్మ తన చిన్న కూతురు దగ్గర మద్రాసులో ఉండడానికి వెళ్ళింది.

కొంతకాలం తర్వాత, ఆమె మద్రాసు నుండి ఒంటరిగా రైలులో బొంబాయికి వచ్చింది. దాదర్ స్టేషన్ లో దిగమని ఆమెకు సూచించబడింది, అక్కడ నేను ఆమెను పికప్ చేయవలసి ఉంది.

నేను దాదర్ కి వెళ్లి రైలు వచ్చే వరకు వేచి ఉన్నాను. స్టేషన్ కి వచ్చేసరికి అమ్మమ్మ కోసం బోగీలన్నీ వెతికినా కనిపించలేదు. అక్కడి నుంచి వీటి స్టేషన్ కు వెళ్లి రైలులో వెతికినా ఆమె కనిపించకపోవడంలో ఇంటికి తిరిగొచ్చాను.

నేను చేరుకున్నాను, రైలులో ఉన్న ఎవరో ఆమెను దాదర్ లో దిగవద్దని సూచించారు మరియు VT స్టేషన్ లో ఆమెను టాక్సీలో ఎక్కించారు. ఇప్పుడు ఆమెకు రెట్టింపు ఛార్జీలు చెల్లించాల్సి వచ్చింది. కనీసం ఆమె క్షేమంగా చేరుకుందని మా అమ్మ చెప్పింది.

కొంత కాలం తరువాత, ఆమె మద్రాసు వెళ్లాలనుకుంది, నేను ఆమెను మద్రాసులో దింపవలసి వచ్చింది. నేను అక్కడ నా ముగ్గురు అత్తలతో కొంత సమయం గడిపాను మరియు మా అత్త కూతురుతో బొంబాయికి తిరిగి వచ్చాను.

తర్వాత మామయ్య వచ్చి ఆమెను వెనక్కి తీసుకెళ్లాడు.

కొంత కాలం తరువాత, అమ్మమ్మ మా దగ్గర ఉండడానికి వచ్చింది మరియు ఆమె మద్రాసు వెళ్లాలని కోరుకుంది. అందుకే, ఆమెను మద్రాసు తీసుకెళ్లి 2 నెలలు అక్కడే ఉన్నాను. అక్కడ మా అత్త పెద్ద కూతురికి అప్పటికే పెళ్లయింది, రెండో కూతురికి నేనంటే ఇష్టం లేదు, కానీ ఆమె మూడో, నాలుగో కూతుళ్లు నా దగ్గరికి వచ్చారు. తర్వాత నేను మా అత్త వాళ్ల ఇంటికి వెళ్లాను. ఆమెకు ఒక కొడుకు, ఒక కూతురు ఉన్నారు. నా కజన్ మరియు నేను ఒక మంచం మీద పడుకున్నాము, మా అత్త ఈజీ చైర్‌పై పడుకున్నాము మరియు ఆమె కుమార్తె నాకు లంబంగా నేలపై పడుకుంది. అర్థరాత్రి, నా చేతికి తాకినట్లు అనిపించి, మంచం మీద ఆమె పాదం కనిపించింది. నేను ఆమె పెట్టికోట్ లోపల చేయి వేసి ఆమె కంట్లోకి చేరుకున్నాను. మరుసటి రోజు ఆమె నా పక్కగా నిద్రపోయింది మరియు మళ్ళీ ఆమె స్వర్గాను అనుభవించింది మరియు ఆమె చేయి నన్ను తాకినట్లు గుర్తించింది. నేను నా చేతిని క్రిందికి ఉంచాను మరియు ఆమె బ్లౌజ్ యొక్క రెండు బటన్లు తెరిచి ఉన్న ఆమెను కనుగొన్నాను. నేను ఓపెనింగ్ ద్వారా ఆమె వక్షోజాలను తాకాను.

****

నాన్న స్నేహితుడి దగ్గర ఉంటూనే డిగ్రీ ప్రవేశ పరీక్షలు రాశాను. ఎగ్జామ్స్ అయ్యాక తాతయ్య వాళ్ళ ఇంట్లో ఉంటూ విజయవాడ వెళ్ళాను. ఆ సమయంలో నాకు ఊరిలో మా బంధువు పెళ్లి వార్త వచ్చింది. నేనూ మామయ్య స్కూటర్ మీద పెళ్లికి వెళ్లి తిరిగొచ్చాను. ఆ తర్వాత గుంటూరులో విజయను కలవాలని ఫిక్స్ అయ్యాను.

బస్సు ఎక్కి బస్టాండులో దిగాను. నేను ఆమెకు నా ఫోటో పంపాను మరియు ఆమె బస్టాండ్ వద్ద నిలబడి నన్ను చూసి నా దగ్గరకు వచ్చింది. ఇంకో బస్సు ఎక్కి రివర్ ఫ్రంట్ కి వెళ్ళాము. బస్ ప్రయాణం ఎంత భయంకరంగా ఉన్నా, రోడ్లు అధ్వాన్నంగా ఉన్నా, ఆమెతో ఒకరి తొడలను ఒకరు తొకడం మరియు ఒకరి చేయి ఒకరు పట్టుకోవడంలో నేను ప్రయాణాన్ని ఆస్వాదించాను. దిగి కొంచెం నడిచి ఫొదల ముందు కూర్చున్నాం. ప్రేమికులు ఇక్కడ సమయం గడపడానికి వస్తారని ఆమె నాకు చెబుతోంది. ఆవిడ మాటలు నాకు అర్థం కాలేదు కానీ కొంత సమయం గడిపి తిరిగి వచ్చాము.

మరుసటి రోజు నేను రాజేశ్వరిని కలవడానికి వెళ్ళాను, ఆమె నన్ను రైల్వే బుకింగ్ కౌంటర్ కు రమ్మని పిలిచింది. నేను వెళ్లి స్టేషన్ చుట్టూ తిరిగాను, కానీ ఆమె నా దగ్గరకు కాలేదు. నేను బాలకనీలో నిలబడి ఉన్న కొంతమంది అమ్మాయిలను, బహుశా ఆమె మరియు ఆమె స్నేహితులను చూసాను. వాళ్ళు చెల్లాచెదురయ్యాక నేను కాసేపు ఎదురుచూసి, నేను మామయ్య ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాను.

తర్వాత మొదటి సంవత్సరం పరిక్షలకు హైదరాబాద్ వెళ్ళాను. షీలా నన్ను కలవాలనుకుంటున్నట్లు చెప్పింది. సినిమా థియేటర్ కి రమ్మని చెప్పింది. నేను వెళ్లి చుట్టూ చూసాను, ఆసక్తి ఉన్నవారు కనిపించలేదు, నేను ఒక కప్పు టీ కోసం సమీపంలోని హోటల్ కి వెళ్ళాను. నేను బయటకు రాగానే, షీలా మరియు ఆమె స్నేహితురాలు నా దగ్గరకు వచ్చారు, నేను వెళ్ళాను అని ఆమె భయపడింది. దూరంగా నిలబడి నన్ను చూస్తున్నారు. తర్వాత

ఆటో రిక్సాలో మరో థియేటర్ కి వెళ్లాం. నన్ను సెంటర్ లో కూర్చోబెట్టి ఇరువైపులా కూర్చున్నారు. ఆమె టీకెట్లు తీసుకుని, మేము వాళ్లి థియేటర్ లో కూర్చున్నాము. మళ్ళీ వాళ్ళు నాకు ఇరువైపులా కూర్చున్నారు. వాళ్ళు చెప్పిన సినిమా అయ్యాక దోసె తినాలనిపించింది. మేము కోటికి వెళ్ళాము మరియు వారికి దోసె ఉంది మరియు నేను ఐస్ క్రీం తీసుకున్నాము. ఆ తరువాత, మేము మా దారిన వెళ్ళాము.

మరుసటి సవత్సరం పరీక్షలకు ముందు, నా కాలికి చిన్న సమస్య వచ్చింది. క్రికెట్ ప్రాక్టీస్ అయ్యాక, మేము వాడా పావ్ చేసి తిరిగి వస్తున్నాము. మురికినీటి కాలువపై నా కాలు జారిపోయింది మరియు నాకు కేవలం ఒక గీత ఉంది. కానీ అది సోకింది మరియు మందులు వాడినా ఫలితం లేదు. లీలావతి హాస్పిటల్ కి వెళ్లి చెకప్ చేయించుకున్నాను. కాలికి సర్జరీ చేయాలని డాక్టర్ సలహా ఇచ్చారు. నాన్న, నేనూ హాస్పిటల్ కి వెళ్తున్నాం, ఎక్స్ ప్రెస్ వే దాటగానే ఆటో వాలా యూ టర్న్ తీసుకుంటుండగా మరో ఆటో వేగంగా వచ్చి మమ్మల్ని పక్కగా డికోట్టింది. మా ఆటో ఒక పక్కకి ఒరిగింది, నేను కిందకి లాగడానికి లేచి నిలబడ్డాను.

నేను అడ్మిట్ అయ్యాను మరియు శస్త్రచికిత్స చేయించుకున్నాను. ఇద్దరు ట్రైని నర్సులు రోగులకు హాజరవుతున్నారు. ఒకరు చతురస్రాకార ముఖం కలిగి ఉన్నారు మరియు ఆమె నన్ను ఇష్టపడినట్లు కనిపిస్తోంది. నా పల్స్ చెక్ చేయడానికి ఆమె నా చేతిని పట్టుకునేది.

ఈ సర్జరీ వల్ల నేను సెకండ్ ఇయర్ ఎగ్జామ్స్ మిస్ అయ్యాను, మా అక్క పెళ్లి హైదరాబాద్ లో ఫిక్స్ అయింది.

హైదరాబాద్ లో పెళ్లికి వెళ్ళాం. వరుడి బావమరిది అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తానని చెప్పాడు.

మాలో పాటు కిరీట్ కూడా వచ్చి తన పాత తరహా కెమెరా తెచ్చాడు. నా సోదరుడు ఏదో సమస్య కారణంగా రాలేదు.

****

ఆ తర్వాత ఫీజులు కట్టి చదువు కొనసాగించాను. 2వ, 3వ సంవత్సరం పరీక్షలు చదివి ఫీజు కట్టాను. పరీక్షలు రాసేందుకు హైదరాబాద్ వెళ్లి అక్క ఇంట్లో ఉన్నాను. ఎగ్జామ్స్ అయ్యాక మళ్ళీ బొంబాయికి వచ్చి 3వ సంవత్సరం పరీక్షలకి వెళ్ళాను. నేను హైదరాబాద్ రావడం గురించి విజయకి రాశాను. వారు అప్పటికే హైదరాబాద్ కు మారారు మరియు నేను ఆమెకు నా సోదరి చిరునామా ఇచ్చాను, కాబట్టి ఆమె తిరిగి వ్రాయవచ్చు. నాకు రాయడానికి బదులు, నేను పరీక్షకు వెళ్ళినప్పుడు, ఆమె మా సోదరి ఇంటికి చేరుకుంది. ఆ సమయంలో మా సోదరి తన మొదటి బిడ్డ కోసం బొంబాయిలో ఉంది. తర్వాత నాకు తెలిసింది మా అక్క అత్తగారు నా చదువు గురించి, అంతా విజయకి చెప్పారు. దానికి ఆమె మనస్తాపం చెందింది, నేను ఆమెకు ఫోన్ లో కాల్ చేసినప్పుడు, ఆమె దూరంగా మాట్లాడింది మరియు సరిగ్గా స్పందించలేదు. ఆమె నాలో విడిపోయిందని అనుకుంటూ, విరిగిన హృదయంతో బొంబాయికి బయలుదేరాను.

అప్పుడు నేను ఉద్యోగం కోసం వెతకడం ప్రారంభించాను. కిరీట్ ఇప్పటికే పని చేస్తోంది మరియు మా పరస్పర చర్యలు తగ్గాయి. మా చెల్లి పెళ్లి కోసం హైదరాబాద్ వచ్చాడు. ఈ సమయానికి, మేము విడిగా రెండు గదులు మరియు వంటగది ఉన్న ఇతర

క్వార్టర్స్ కి మారాము. నేను వరండా కనెక్ట్ చేసే గదులలో పడుకునేవాడిని.

నేను టైపింగ్ ప్రాక్టీస్ కోసం రోషన్ టైప్ ఇనిస్టిట్యూట్ కి వెళ్లడం ప్రారంభించాను మరియు ఆ నేర్చుకున్న ఫార్ట్ హ్యాండ్ లో.

తెలిసిన వారితో ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని కిరీట్ నన్ను పిలిచాడు. నేను వారి స్థలానికి వెళ్ళాను మరియు వారు తమలో పాటు వారి ఫ్యాక్టరీకి రమ్మని చెప్పారు. కానీ ఆఫర్ వర్క్ షుట్ కాలేదు మరియు నేను కఫ్ పరేడ్ లో కేబుల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్ లో ఉద్యోగం పొందాను. నేను అక్కడికి వెళ్లి ఒక వారం శిక్షణ పొందాను, ఆపై నేను సైనోగ్రాఫర్ ల కోసం వార్తాపత్రిక ప్రకటనను కనుగొన్నాను. నేను వెళ్లి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చి ట్రైని సైనో-టైపిస్ట్ గా ఎంపికయ్యాను.

నేను మిస్టర్ రోడ్రిగ్స్, రీజనల్ మేనేజర్ లో కలిసి పనిచేయడం ప్రారంభించాను. అతను డిక్టేషన్ ఇచ్చేవాడు మరియు నేను టైప్ చేసి అతని సంతకం తీసుకొని పంపడానికి పంపుతాను.

ఎయిర్ ఫోర్ట్ శాఖలో ఇద్దరు మార్కెటింగ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ లు ఉన్నారు మరియు ఒకరు రాజేష్ మరియు రెండవది బాలచందర్. బాలచందర్ నాలో పాటు కూర్చుని రోజువారీ నివేదికలు సిద్ధం చేసేవారు.

కొంత సమయం తరువాత, రోడ్రిగ్స్ వెళ్ళిపోయాడు మరియు నేను బ్రాంచ్ లో పని చేయడానికి మిగిలిపోయాను. దీనికి సేన్ గుప్తా అనే బ్రాంచ్ మేనేజర్ ఉన్నారు. ఆరడుగుల పైనే ఎత్తు, మంచి శరీరాకృతి కలిగి ఉన్నాడు. తనకు కారు ఉండడంలో ఎక్కువగా రాజేష్ ను తన వెంట తీసుకెళ్ళుంటాడు.

ఒకరోజు, వాళ్ళు బయటికి వెళ్ళడం చూసి, నేను లొందరగా ఇంటికి వెళ్ళి, తీరికగా బోజనం చేసి, రోజూ తిరిగొచ్చాను.

నేను తిరిగి వచ్చేసరికి సేన్ గుప్తా అక్కడ లేడు. కానీ అతను తిరిగి వచ్చి నేను ఎక్కడ అదృశ్యమయ్యాను అని అడిగాడు.

తలనొప్పిగా ఉందని చెప్పాను, టాబ్లెట్ వేసుకుని టీ తాగి తిరిగొచ్చాను. అతను ఆ ఫాస్ ని అనుమతించాడు, నేను నెల్లీని ఆపరేషన్ న్ నుండి తెలుసుకున్నాను మరియు సమాచారం అందించాను మరియు నేను ముందుగానే వెళ్ళిపోయాను. కానీ నేను ఆమెకు ఏమీ చెప్పలేదు కానీ ఆమెలో స్నేహం చేశాను. అప్పుడు నేను ట్విప్ రైటర్ కి యాక్సెస్ ను కోల్పోయాను మరియు ఇతరులను వారి ట్విప్ రైటర్ ని ఉపయోగించమని నన్ను అడగవలసి వచ్చింది. అలాంటి అమ్మాయి పెర్సిస్ మెహతా. ఆమె సరసమైనది, కొంచెం లావుగా మరియు నాకంటే పెద్దది. ఆమె ట్విప్ రైటర్ ని ఉపయోగించమని నేను ఆమెను వేడుకోవలసి వచ్చింది.

తర్వాత ఒకరోజు, ప్రెసిడెంట్ యొక్క బట్లర్ పెర్సిస్ ని ఎక్కడికో తీసుకెళ్ళమని చెప్పాడు, ఆమె ఒంటరిగా ఉంది మరియు బాయ్ ఫ్రెండ్ లేడు. ఆమెను ఎక్కడికి తీసుకెళ్లి ఆ రైడికి వెళ్ళాలో నాకు తెలియదు.

ఆ తర్వాత ఆమెను అకౌంట్స్ డిపార్ట్ మెంట్ కి మార్పారు మరియు ఆమె స్థానంలో జాయిన్ జోసెఫ్ చేరారు.

****

టైపింగ్ ఇన్ స్టిట్యూట్ లో ఒక మరారీ అమ్మాయి ఉండేది, మేము చాలా సేపు మాట్లాడుకునేవాళ్ళం మరియు ఆమె చాలా కాలం తర్వాత రావడం లేదు.

నేను సాయంత్రాలు ఇన్స్టిట్యూషన్లో హెల్ప్ చేసేవాడిని, ఒకరోజు పద్మినికి సమస్య వచ్చిందని దాన్ని సరిదిద్దుకుని జోక్ చేశాను. రెండు రోజుల తర్వాత ఆమె నన్ను బయటికి పిలిచి తన స్నేహితుడితో నన్ను ఎదుర్కొంది, ఆమె కుటుంబం తన పెళ్లిని నిర్ణయించిందని చెప్పింది. మొదట్లో ఆమె ఏం చెబుతుందో అర్థం కాలేదు. అమ్మాయిలిద్దరూ ఒత్తిడి చేయడంతో నేను ఆమెకు బాయ్ఫ్రెండ్గా ఉండాలనే ప్రతిపాదనను అంగీకరించాను.

ఆమె నన్ను సినిమాలకు తీసుకెళ్లమని, లేదా ఏకాంతంగా ఎక్కడికైనా వెళ్లి కూర్చోమని అడిగేది. మొదట్లో ఆమెను తాకడానికి సంకోచించాను. ఒకసారి నేను ఆమె భుజం మీద చేయి వేసాను మరియు ఆమె అభ్యంతరం చెప్పలేదు. తర్వాత నా చేతిని ఆమె డి ఫర్ట్ లోపల పెట్టి ఆమె బూబ్స్ మీద నొక్కాను. ఆమె దానిని ఆస్వాదిస్తున్నట్లు అనిపించింది, కాబట్టి నేను కొంతకాలం కొనసాగించాను. అప్పుడు నేను ఆమె లోడపై చేయి వేసి దూరంగా నెట్టింది. నేను ఆమెను సంతృప్తి పరచడానికి ఎప్పుడూ ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉన్నాను మరియు ఆమె నన్ను సంతృప్తి పరచడానికి ఎప్పుడూ ప్రయత్నించలేదు. అలాంటి సారి మేము కలిసా యూనివర్సిటీ క్యాంపస్ దగ్గర ఏకాంత ప్రదేశంలో కూర్చున్నప్పుడు, ఒక ఫోలీసు జిప్ వచ్చి మా వెనుక ఆగింది. నా చెయ్యి ఆమె భుజం మీద ఆమె వక్రోజాలను నొక్కతోంది. నేను చేయి తీసేసి ఫోలీసుల దగ్గరకు వెళ్లాను. వారు నా వివరాలు అడిగారు మరియు వారు అడిగిన వాటిని నేను చెప్పాను. మేము ఈ ప్రదేశాలలో ఉండకూడదని వారు మమ్మల్ని హెచ్చరించి

వెళ్లిపోయారు మరియు అప్పటి నుండి మేము ఆ స్థలాన్ని సందర్శించడం మానేశాము.

Mr రోడ్డిగ్స్ వెళ్లిపోయాడు మరియు నేను విమానాశ్రయ శాఖలో పని చేయాల్సి వచ్చింది. వారికి సహాయం చేయడానికి, నేను రిసెప్షన్లో పని చేయడానికి అంగీకరించాను, నా షిఫ్ట్ పూర్తయిన తర్వాత నేను నా సీటుకు తిరిగి వెళ్లి రోజువారీ విక్రయాల నివేదికలను సిద్ధం చేయడం ప్రారంభించాను. ఆ రోజు వసూళ్ల రశీదులు తీసుకుని దిగి వచ్చాను. మెల్విన్ అక్కడ కూర్చున్నాడు, నాకు రసీదులు ఇవ్వడానికి బదులుగా, అక్కడ నిలబడి ఉన్న కస్టమర్ కోసం నగదు వోచర్ సిద్ధం చేయమని అడిగాడు. నేను 2 గంటలు పనిచేసి రసీదులను కత్తిరించి, నా సీటుకు తిరిగి వెళ్ళాను. మెల్విన్ సూచనల మేరకు నేను కత్తిరించిన వోచర్ డమ్మి బాంబు అని మరుసటి రోజు తెలుసుకున్నాను మరియు విమానాశ్రయ అధికారులు నన్ను సేవ నుండి తొలగించాలని పట్టుబట్టారు. వాళ్లు డమ్మి రిమావల్ లెటర్ తయారు చేసి నా సంతకం తీసుకున్నారు.

అది నా కెరీర్పై అక్కడ ఒక ముద్ర వేసింది. వారు నా ఇంక్విమెంట్ మరియు నిర్ధారణను నిలిపివేశారు.

షాడ్డున్నే పద్మిని నా ఎదురుగా రాగానే కొన్ని అశుభ శకునాలు చూసేవాడిని. ఒక శనివారం, పద్మిని మా ఆఫీసుకి వచ్చి బస్టాప్లో వేచి ఉంది. శనివారాల్లో, మేము మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు దిగుతాము. మేము సినిమాకి వెళ్ళాము మరియు ఆమె చురీదార్ పైజామా ధరించింది. ఈసారి నేను ఆమె తొడ మీద చేయి వేసాను, ఆమె అభ్యంతరం చెప్పలేదు నేను ఆమె కంట్ మీద చేయి వేసి

ఆమె యోనిపై తాకాను. నేను ఆమె యోని పెదవులతో ఆడుకున్నాను. వారం తరువాత, మాకు సెలవు వచ్చింది మరియు నేను కిరీట్స్ కలవడానికి వెళ్ళాను మరియు పద్మిని నన్ను బస్టాప్ లో కలవమని చెప్పడంతో ఉద్దేశపూర్వకంగా అక్కడ ఆలస్యం చేసాను. నేను బస్టాప్ లో దిగే సరికి ఆమె అక్కడ లేదు కానీపు వేచి ఉండి మా ఇంటికి వెళ్ళాను.

మరుసటి రోజు పద్మిని టైప్ ఇన్స్టిట్యూట్ నుండి ఫోన్ చేసి లెప్టో అండ్ రైట్ ఇచ్చింది. ఆమె వెళ్ళిపోయింది మరియు ఇన్స్టిట్యూట్ కి తిరిగి రాలేదు. గర్ల్ ఫ్రెండ్స్ పేరుతో ప్రజలను మభ్యపెట్టడం ఆమె వ్యాపారంగా కనిపిస్తోంది.

****

కొన్ని రోజుల తరువాత, మేము టైప్ ఇన్స్టిట్యూట్ తరపున మడ్ ఐలాండ్ లో పిక్నిక్ కి వెళ్ళాము. అక్కడ నాకు రాజ్, కృష్ణతో పరిచయం ఏర్పడింది. రాజ్ పద్మిని చికెన్ షాప్ యజమాని యొక్క స్నేహితురాలు అని నాకు చెప్పాడు, ఆమె ముస్లిం అయినందున అతని కుటుంబం ఆమెను తిరస్కరించింది మరియు వారు విడిపోయారు. నేను ఆమె చేతిని తనిఖీ చేసినప్పుడు, ఆమెకు రెండు సంబంధాలు ఉన్నాయి, ఆమెకు మరొక బాయ్ ఫ్రెండ్ లేదా భర్త ఉంటారని నేను భావించాను. చికెన్ షాప్ యజమాని గురించి ఆమె చెబితే, అది భిన్నంగా ఉండవచ్చు. నాకు ఖచ్చితంగా తెలియదు.

బహుశా నాకు ఆమె దురదృష్టం దొరికి ఉండవచ్చు.

****

ఆ తర్వాత ఒకరోజు లీలా కెంపిన్ని హోటల్లో స్టేట్ టైప్స్ కోసం ఒక ప్రకటన చూశాను. పరీక్షకి వెళ్ళడానికి, నేను మా BM నుండి అనుమతి పొందాను మరియు ఆ రోజు ఆలస్యంగా వచ్చాను. కొత్తగా నియమితులైన అసి. వైస్ ప్రెసిడెంట్ రోజువారీ విక్రయాల నివేదికల కోసం అడుగుతున్నారు, నేను రోజూ తయారుచేస్తాను, నిజంగా అది EDP డిపార్ట్ మెంట్ ద్వారా తయారు చేయబడి ఉండాలి. రిపోర్టులు సిద్ధం చేసి బ్రాంచ్ మేనేజర్ కి ఇచ్చాను. అప్పుడు AVP నన్ను పిలిచి అతని కోసం పని చేయమని అడిగాడు, నేను నా నిర్ధారణ మరియు ఇంక్రిమెంట్లను తిరస్కరించాను. ఇద్దరిని సిఫారసు చేస్తానని హామీ ఇచ్చారు.

అతను నన్ను డిక్టేషన్ తీసుకోవడానికి పిలిచేవాడు మరియు వాటిని టైప్ చేయడానికి నాకు సమయం ఇవ్వడు. ఇలా వారం రోజులు పనిచేసి డిల్లీకి బదిలీ అయ్యారు. పెండింగ్ లో ఉన్న డిక్టేషన్లన్నింటినీ పూర్తి చేయడానికి నాకు ఒక వారం పట్టింది. అతని పేరు మీద మెమోలపై సంతకం చేసి పంపించాను.

అప్పుడు మార్కెటింగ్ వైస్ ప్రెసిడెంట్ నన్ను చీఫ్ అకౌంటెంట్ వద్దకు పంపారు. పెండింగ్ బకాయిలపై శాఖలకు మెమోలు ఎలా పంపాలో ఆయన నాకు వివరించారు. అప్పుడు, నేను శాఖలకు మెమోలు సిద్ధం చేసి పనిలో ఉన్నాను. ఒక్కసారి ఏదో డిక్టేషన్ ఇచ్చేందుకు వీవీ ఫోన్ చేసివారు, లేకుంటే స్వతంత్రంగా పని చేస్తున్నా. అతనికి జాయిన్ జోసెఫ్ అనే స్టేట్ ఉంది. ఆమె పొట్టిగా, బొద్దుగా మరియు కొద్దిగా చీకటిగా ఉంది. ఓ రోజు తన స్నేహితులతో కలిసి సినిమాలకు రమ్మని అడిగింది. టికెట్స్ బుక్ చేయమని రమేష్ ని తీసుకుని సినిమాకి వెళ్ళాము. తదుపరిసారి నేను సినిమాలకు

వెళ్లమని సూచించినప్పుడు, ఆమె నన్ను తిట్టింది, ఆపై VP నన్ను జాయిన్‌కి దగ్గరగా చూడటం చూసి కండివాలికి మార్పారు.

ఈ సమయంలో, నేను నా డిగ్రీ సర్టిఫికేట్‌లను ఉపయోగించి ICWAలో చేరాను. నా స్టడీ సెంటర్‌కి ఎన్‌ఎం కాలేజిని ఎంచుకున్నాను.

వారు మార్కెటింగ్ ఎగ్జిక్యూటివ్‌ల కోసం ఇంటర్వ్యూలకు పిలిచారు. వారిలో కొందరిని ఎంపిక చేసి వారికి మా బ్రాంచ్‌లో ఓరియంటేషన్ ఇచ్చారు. నేను అనుకోకుండా తన వక్సోజాలను తాకినప్పుడు ఒక ముదురు అమ్మాయి నన్ను ఇష్టపడింది, కానీ తర్వాత మరొక శాఖకు మారింది. అప్పుడు ఒక కన్నడ అమ్మాయి ఉంది, ఆమె కొద్దిగా చీకటిగా ఉంది, కానీ ముఖం తాజాగా ఉంది. క్రిస్టియన్ వివాహానికి నేను వారిలో పాటు వెళ్లాలని ఆమె సూచించినప్పుడు నేను ఆమెను ఇష్టపడ్డాను. ఆమె మా ప్రాంతంలో ఉంటున్నందున మేము కొన్ని సార్లు అదే బస్సులో ప్రయాణించాము. పెళ్లి తర్వాత ఆమె నాకు పెద్దగా ప్రాధాన్యత ఇవ్వలేదు. నేను ఆమె నుండి నా వృత్తిపరమైన దూరం ఉంచాను. అప్పుడు ఒక లేడి, మంచి ఎత్తు మరియు బొద్దుగా ఉంది. వాళ్ళు నన్ను కస్తమర్ల దగ్గరికి తీసుకెళ్ళేవారు, నేను వాళ్ళలో కలిసి ఆటో మధ్యలో కూర్చునేవాడిని.

బ్రాంచ్‌కి పని చేయడానికి వచ్చిన తరువాత, నేను అన్ని విషయాలలో సహాయం చేస్తాను, వారిలో ఒకరు ఎల్ మరియు టి నుండి వసూళ్లు చేయడం. వారికి చాలా శాఖలు ఉన్నాయి మరియు ఒక్కొక్కటి విడివిడిగా సేకరించాలి.

ఈ సమయంలో, మేము రమేష్ మరియు ఉదయ్ తో కలిసి స్టేషన్ కి వెళ్లడం పరిపాటిగా చేసుకున్నాము, నేను రైలులో విలేపార్లకు వెళ్లేవాడిని, వారు చర్చి గేట్ వైపు వెళ్లేవారు.

అప్పుడు నేను బస్సులో లేదా ఆఫీసుకి నడిచి వెళ్లేదాన్ని. నన్ను కండివలీ బ్రాంచ్ కి మార్చినప్పుడు, నా దినచర్య మారిపోయింది. రాజ్ మమ్మల్ని తనతో కలిసి మిథిబాయి కాలేజీ క్యాంటీన్ ని సందర్శించమని అడిగాడు. మేము అక్కడ కొంత సమయం గడిపాము మరియు నేను కందివాలి బ్రాంచ్ కి వెళ్లేవాడిని. అక్కడ నాకు డెలివరీ చేయడానికి మరియు పికప్ చేయడానికి ముగ్గురు సహాయకులను ఇచ్చారు.

ఆంధోనీ లేదా టోనీ, ఒక మహారాష్ట్రీయన్ విజయ్ మరియు మరోకరు రాజస్థాన్ నుండి. నేను పరిక్షలు పూర్తయ్యాక బాలచందర్ మా ఛార్జ్ వెళ్ళిపోయారు మరియు వారు షకీలాను మా మార్కెటింగ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ గా పెట్టారు. ఆమె నాతో పాటు బ్రాంచ్ కి వచ్చింది మరియు మేము కంపెనీలను సందర్శిస్తాము.

టోనీ తన వార్షికోత్సవం కోసం మాకు పార్టీ ఇచ్చాడు. అప్పటి వరకు అతనికి పెళ్లయిందని నాకు తెలియదు. మేము అతని పార్టీకి వెళ్ళాము మరియు అతను సాదీ అరేబియాకు వెళ్ళాడు. అతని తప్పు నిర్వహణ కారణంగా, వారు శాఖను మూసివేశారు మరియు నన్ను ఆపరేషన్ అసిస్టెంట్ గా శాఖకు మార్చారు.

కొన్నిసార్లు నేను పికప్ ల కోసం వ్యాన్ తో పాటు వెళ్లేవాడిని. ఒక రాత్రి, మేము ఒక కంపెనీకి వెళ్ళాము, కాని పికప్ లేదని చెప్పారు. మరుసటి రోజు షకీలా నా దగ్గరకు వచ్చింది, మేము తీసుకోలేదని కంపెనీ ఫిర్యాదు చేసింది.

ఇద్దరం కంపెనీకి వెళ్లి విషయం సెటిల్ చేసుకున్నాం. కానీ ఏదో తెలియని షకీలా రాజీనామా చేయాలని కోరారు. ఆమె వెళ్ళిపోయింది, కానీ మేము సంప్రదింపులు కొనసాగించాము.

నా ICWA తరగతులు ప్రారంభమైనప్పుడు, రెండవ షిఫ్ట్ పని చేయడం వల్ల నేను హాజరు కాలేకపోయాను. నేను మరో షిఫ్ట్ కి మారమని చెప్పడానికి ఆపరేషన్స్ మేనేజర్ కి వెళ్ళాను. అతను టోనీ చేసిన తప్పులకు నన్ను తిట్టడమే కాకుండా, నా జీతం కట్ చేస్తానని బెదిరించాడు. అందుకే, ఒక నెల నోటీసు ఇచ్చి రాజీనామా ఇచ్చి, నెలాఖరులో జీతం తీసుకోకుండా వెళ్ళిపోయాను. కానీ నేను నగదు వోచర్లను దాచడం ద్వారా కొంత ఆదాయాన్ని పొందాను.

అప్పుడు షకీలా నాసిక్ మరియు పూణే మధ్య కొరియర్ సర్వీస్ ప్రారంభించాలని చెప్పింది. ఆమె విస్తృతమైన ప్రణాళికలు వేసింది మరియు మేము ఆమెకు తెలిసిన వ్యక్తితో కలిసి నాసిక్ వెళ్ళాము. మేము నాసిక్ చేరుకోవడానికి షెర్డ్ టాక్సీ తీసుకున్నాము. ఆమెకు తెలిసిన వ్యక్తి ముందు సీటులో కూర్చున్నాడు మరియు మేము ఒక శిశువుతో ఉన్న జంటలో వెనుక సీటును పంచుకోవలసి వచ్చింది. నేను మూలలో కూర్చున్నాను, షకీలా నా పక్కన కూర్చుంది మరియు లేడీ తన కాళ్ళు కిందకు మడిచి ఆమె పక్కన కూర్చుంది మరియు ఆమె భర్త ఆమె పక్కన కూర్చున్నాడు.

నేను కొంచెం ముందు కూర్చున్నాను మరియు షకీలా వెనుకకు కూర్చుంది, ఖాళీ జాడతో, నా వీపు ఆమె చాతీకి తగిలినట్లు అనిపించింది మరియు ఆమె నన్ను వెనక్కి కూర్చోమని చెప్పింది మరియు ఆమె తన వీపును నా చాతీకి తాకింది. అర్ధరాత్రి నాసిక్ చేరుకుని ఓ హోటల్ లో రూమ్ తీసుకుని పడుకున్నాం.

మరుసటి రోజు మేము వెళ్లి నాసిక్లో జాన్, షకీలా కాంట్రాక్ట్ని కలిశాము మరియు అతను విధానాలను వివరించాడు.

ఇండస్ట్రియల్ ఏరియాలో రూమ్ తీసుకున్నాం, షకీలా తెలిసిన వాళ్ల దగ్గర బస చేయడానికి వెళ్లాం. అక్కడ మొదటిసారిగా, నేను తాడిపర్ లేదా బహిష్కరణ గురించి తెలుసుకున్నాను. ఆ ఇంట్లో ఉన్న వ్యక్తిని పోలీసులు తాడిపత్రిలో ఉంచారు మరియు అతను పోలీసుల ముందుకు రాడు.

మేము జాన్ సూచించిన క్లయింట్లను కలవడానికి వెళ్ళాము మరియు మేము హోటల్లో భోజనం లేదా రాత్రి భోజనం చేసేవాళ్ళం మరియు ఆమె వారి ఇంటికి మరియు నేను నా హోటల్కి తిరిగి వచ్చేది.

అప్పుడు మమ్మల్ని అక్కడికి తీసుకెళ్లిన వ్యక్తిలో మేము ముగ్గురం బస్సులో బొంబాయికి తిరిగి వచ్చాము. మేము నాసిక్ బస్టాండ్లో బస్సు ఎక్కాము మరియు మేము మాడు సీట్ల సీటు తీసుకున్నాము. షకీలా కిటికీ సీట్లో గాని, నడవలో గాని నేను మధ్య సీట్లో కూర్చున్నాను. ఆమె మనిషి పక్కన కూర్చోవడానికి ఇష్టపడలేదు మరియు ఆమె పక్కన కూర్చోవడానికి నన్ను ఇష్టపడింది.

కొంత సమయం తరువాత, మేము ఒక కొరియర్ బాయ్తో నాసిక్కి తిరిగి వచ్చాము మరియు మేము ఇద్దరం ఒక హోటల్ గదిలో బస చేసాము, మేము నెలవారీ అద్దె తీసుకున్నాము మరియు మా ఇద్దరికీ బొంబాయి నుండి నాసిక్కి రైల్వే సీజనల్ పాస్ వచ్చింది.

మళ్ళీ షకీలా వచ్చి తనకు తెలిసిన వాళ్ల దగ్గరే ఉండిపోయింది. ఒకరోజు మేము తపరియా టూల్స్ కి వెళ్ళాము మరియు షకీలా మా

గదికి వచ్చి నా చెక్ చేసిన టీ షర్ట్ ని బారులు తీరి క్లయింట్లను సందర్శించడానికి ధరించింది.

ఆ తర్వాత, మేము తిరిగి వచ్చి భోజనం చేసి, సాయంత్రం, బొంబాయికి తిరిగి రావడానికి ఆమెను స్టేషన్లో దింపాను.

ఇది శీతాకాలం మరియు రాత్రి కిటికీలలోని ఖాళీల గుండా చల్లటి గాలి రావడంతో నేను చాలా కష్టపడ్డాను.

నా డబ్బు అయిపోయి, బొంబాయికి తిరిగి వచ్చే వరకు నేను అక్కడే ఉన్నాను మరియు మేము నియమించిన కొరియర్ బాయ్లో. అతని నుండి, ఆమె మాజీ డ్రగ్స్ వదిలివేస్తానని వాగ్దానం చేస్తూ తిరిగి వచ్చిందని నేను తెలుసుకున్నాను. కాబట్టి, మేము తరచుగా వెళ్ళే రెస్టారెంట్లో వారిని కలిసి చూడటం, అక్కడ ఆమె అతని వీపుపై తన చేతిని అతని వీపుపైకి తన చాతీని తాకింది. నేను మోసపోయానని భావించాను, నేను ఆమె కోసం సమయం మరియు డబ్బు ఖర్చు చేసాను మరియు ఆమె ఒకప్పుడు మాదకద్రవ్యాలకు బానిస అయిన వ్యక్తిలో ఉంది. నేను పరిస్థితిలో నిస్సహాయంగా భావించాను మరియు ఆమెను మరియు ఆమె జ్ఞాపకాలను విడిచిపెట్టి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాను, ఆమె ముఖం మళ్ళీ చూడలేదు.

నేను ఆమెను మరియు ఆమె కొరియర్ కంపెనీని వదిలి ICWA తరగతులకు హాజరుకావడం ప్రారంభించాను.

అప్పుడు మేము వాడాలాకి మారాము మరియు నేను ఆమెకు చాలా దూరంగా వెళ్ళాను.

****

అప్పుడు ఏ పని లేకుండా టైప్ ఇన్స్టిట్యూట్లో హెల్ప్ చేసేవాడిని. ఆ తర్వాత మహారాష్ట్ర అమ్మాయి మళ్ళీ టైపింగ్ ప్రాక్టీసికి వచ్చింది. ఆమె మార్చబడింది, ఆమె జుట్టును చిన్నదిగా కత్తిరించింది మరియు ఆమె డ్రెస్సింగ్ సెన్స్ మార్చబడింది. ఆమె సోదరికి పెద్ద కంపెనీలో ఉద్యోగం వచ్చింది మరియు ఆమె రూపాన్ని మార్చమని కోరింది. ఆ సమయంలో నేను ఉద్యోగం లేకుండా ఉన్నాను మరియు నేను ఆమెను సంప్రదించడానికి ప్రయత్నించలేదు.

నేను కొంతకాలం టైపింగ్ ఇన్స్టిట్యూట్లో పని చేసాను మరియు డిసాజా అనే టైప్రైటర్ రిపేర్తో పనిచేయడం ప్రారంభించాను. అతను రిపేరింగ్ కోసం ఇన్స్టిట్యూట్లోకి వచ్చేవాడు, కాజీ అతన్ని నాకు పరిచయం చేశాడు. కాజీ ఎలక్ట్రానిక్ టైప్రైటర్ను విక్రయించాలనుకున్నాడు. మేము దానిని వినియోగదారులకు లాగి విక్రయించడానికి ప్రయత్నించాము. ఒకసారి కస్టమర్కు ప్రదర్శన ఇచ్చేటప్పుడు, అది పొగలను ఇచ్చింది మరియు మేము దానిని విక్రయించలేము మరియు దానిని తిరిగి కాజీకి తీసుకెళ్లాము. నేను టైప్రైటర్ను రిపేర్ చేసాను మరియు మళ్ళీ మేము దానిని విక్రయించడానికి ప్రయత్నించాము.

నాకు మొదటి రోజు పరీక్ష ఉంది మరియు అతని వద్దకు టైప్రైటర్ తీసుకురావడానికి డిసాజా నన్ను పిలిచాడు. టైప్రైటర్ చేతికిచ్చి పరీక్షలు రాయడానికి వెళ్లాను. హాల్టికెట్ తీసుకోవడం మంచిపోయి, ఇంటికి తిరిగి వెళ్లాల్సి వచ్చినప్పటికీ, అకౌంట్స్కి సంబంధించినది మరియు ఇది నాకు తేలికైన సబ్జెక్ట్ కాబట్టి నేను పరీక్షను పూర్తి చేయగలను.

పరిక్షలకు ముందు, కాజీ కొంత డేటా ఎంట్రీ వర్క్ ఫౌండడానికి నన్ను రెయిన్ బో ఇంక్స్ Mfg. కంపెనీకి పంపారు. అక్కడికి వెళ్లి పని ఎంక్వైరీ చేయగా అక్కడికి వచ్చి పని చేయమన్నారు. పరిక్షల తర్వాత, నేను వారితో డేటా ఎంట్రీ పనిలో చేరాను. నేను సిస్టమ్ లో కొనుగోలు బిల్లును నమోదు చేయాలి వచ్చింది. వారు Xenix OSలో కోబోల్ సిస్టమ్ ను కలిగి ఉన్నారు. నేను కొనుగోలు బిల్లును పూర్తి చేసినప్పుడు, వారు నాకు ఖాతాల డేటా ఎంట్రీ పనిని ఇచ్చారు. జీతం అంతగా లేదు, కానీ డేటా ఎంట్రీ వర్క్ చేస్తూనే ఉన్నాను.

అప్పుడు, కాజీ, టైప్ ఇన్స్ట్రూటూట్ యజమాని మా ఆఫీసుకి వచ్చి, ఖాన్, హెచ్ ఆర్ ని కలవడానికి వెళ్లి నన్ను అక్కడికి పిలిచారు. నేను వారి వద్దకు వెళ్లాను మరియు అతను టైప్ రైటర్ అమ్మిన మొత్తం గురించి ఆరా తీస్తున్నాడు. అతను మొత్తం అందుకున్నాడని నేను ఊహించాను. కానీ అందుకోలేదని చెప్పాడు. డిసాజా దానిని అమ్మేశాను మరియు అతను ఆ మొత్తాన్ని చెల్లిస్తాడని నేను చెప్పాను. అప్పుడు కాజీ నన్ను ఫోలీస్ స్టేషన్ కి తీసుకెళ్లాడు, నేను అక్కడ వారికి అదే చెప్పాను. నేనేమీ తప్పు చేయకపోతే ఎందుకు భయపడాలి?

నేను డిసాజా ఇంటికి వెళ్లి విచారించగా, వారు అతని కుమార్తె పెళ్లికి గోవా వెళ్లారు. కూతురు పెళ్లికి డబ్బులు అవసరం కావడంతో అత్యవసరంగా ఆ యంత్రాన్ని విక్రయించాడు. అతను నాకు చెప్పాలి, నేను వివరించడానికి సిద్ధంగా ఉండేవాడిని, కానీ అతను నన్ను చీకటిలో ఉంచాడు. ఒక రోజు మధ్యాహ్నం నేను భోజనం

చేస్తున్నప్పుడు, చికెన్ ఫాప్ వ్యక్తి మరియు ఇతరులతో కలిసి కాజీ నన్ను దారిలోకి తెచ్చారు.

దీంతో విషయం శివసేన కార్యాలయానికి చేరింది. మా నాన్న ద్వారా విచారించమని నన్ను పిలిచారు. మా నాన్నగారు మిస్టర్ పవార్, కాలనీ సెక్రటరీని తీసుకుని మేము అక్కడికి వెళ్లి విషయం వివరించాము. డిసాజాకు ఫోన్ చేసి విచారిస్తానని చెప్పారు. వడాలాకి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు, మా నాన్నగారు నన్ను అడిగారు. నేను ప్రతిదీ వివరించాను.

ఆ తర్వాత డిసాజా కాజీకి డబ్బు చెల్లించి సేన ప్రముఖ్ ముందు సెటిల్ చేయడంతో విషయం సద్దుమణిగింది.

కాజీ మరియు డిసాజా ఇద్దరితో నా సంబంధం అక్కడితో ముగిసింది. అప్పుడు ఇన్వాయిస్లు చేస్తున్న జతిన్ సెలవుపై వెళ్లవలసి వచ్చింది, అతను నాకు ఇన్వాయిస్లు సిద్ధం చేయడం నేర్పించి సెలవుపై వెళ్ళాడు. ఈ విధంగా నేను EDP విభాగంలోకి ప్రవేశించాను.

నెమ్మదిగా నేను పుస్తకాల నుండి ప్రోగ్రామింగ్ నేర్చుకున్నాను మరియు ప్రోగ్రామ్లలో చిన్న మార్పులు చేయడం ప్రారంభించాను. వారు సంతృప్తి చెందినప్పుడు, నేను మొత్తం COBOL ప్రోగ్రామ్ను ఫాక్స్ ప్రోలో సిద్ధం చేసాను మరియు దానిని క్రమంగా పరిచయం చేసాను.

మా కజిన్ పెళ్లికి హైదరాబాద్ వెళ్లాం. మా నాన్న నాకు మరియు నా సోదరుడికి మ్యాచ్ కోసం చూస్తున్నాడు. వారు ఒక అమ్మాయి ఇంటికి వెళ్ళారు, మరియు మామయ్య తన కొడుకుతో పెళ్లిని ఫిక్స్ చేసాడు.

మేమంతా పెళ్లికి వెళ్ళాము, పెళ్లి సమయంలో, ఒక అమ్మాయి వచ్చి నా పక్కన కూర్చోని తనను తాను పరిచయం చేసుకుని, ఆమె నాకు సోదరి బంధువుగా ఉంటుందని మరియు మాతో గడపాలని కోరుకుంది. పెళ్లయ్యాక మా బావ నాకు తెలిసిన అమ్మాయిని చూపించమని తీసుకెళ్లాడు. కుటుంబం అతని కుమార్తె ఇచ్చిన కుటుంబానికి సంబంధించినది, ఆమె తన కుమార్తె సహ సోదరి సోదరి.

వాళ్ళ ఊరికి బస్సులో వెళ్ళాము. మేము దిగి అమ్మాయి ఇంటికి వెళ్ళాము. బంధువుల వద్దకు వెళ్లిన ఆమె అక్కడ కనిపించలేదు.

మేము రాత్రి బస చేసాము మరియు మరుసటి రోజు వారికి టాయిలెట్ సౌకర్యం కూడా లేదు. సాయంత్రం ఆ అమ్మాయి వచ్చి చూసాను, అఫీషియల్ పెళ్లి చూపులు లేవు, మీ అభిప్రాయం ఏమిటి అని మామయ్య అడగగా, మీ అభిప్రాయం నాదే అని చెప్పి ఊరు తిరిగొచ్చాను, ముందుగా బస్సులో. ఆపై ఒక లారీని పట్టుకుని తెల్లవారుజామున చేరుకున్నారు.

ఒకరోజు అక్కడే ఉండి నా స్నేహితులతో కలిశాను.

నేను బొంబాయికి తిరిగి వచ్చాను మరియు మా కుటుంబం హైదరాబాద్లో అధికారిక పెళ్లి చూపులు నిర్వహించాలని నిర్ణయించుకున్నాను. మా నాన్న, అమ్మ ఓ హోటల్లో గది తీసుకుని అమ్మాయి కుటుంబాన్ని ఆహ్వానించారు. అక్కడ నా సోదరి కూడా ఉంది. మా అమ్మ నాకు చెప్పిన దాని ప్రకారం, అమ్మాయి చురీదార్ రకం టాప్ వేసుకుని వచ్చింది మరియు ఆమె చాలా అహంకారంతో నటించింది మరియు ఆమె తండ్రి వారు పెళ్లి

చేస్తే అది చాలా గొప్ప విషయం. వారు అమ్మాయిని తిరస్కరించి తిరిగి వచ్చారు.

అలా అని ఎలా ఫీల్ అవ్వాలో, ఆ అమ్మాయి నచ్చిందో లేదో తెలియదు. నేను ఆమె వైపు ఒక చూపు చూశాను మరియు ఆమెతో రెండు మాటలు మాట్లాడలేదు.

ఆ తర్వాత మా నాన్న హైదరాబాద్ వెళ్ళినప్పుడు మామయ్య అల్లుడిని కలుసుకుని మామయ్య ఇంటికి తీసుకెళ్ళాడు. అక్కడ అతను పాత్రలను శుభ్రం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్న అనితని చూశాడు. ఆమెకు వయసు తక్కువ అని చెప్పడంలో ఆమె 10వ తరగతి సర్టిఫికేట్ చూపించాలని కోరగా, ఆమె వయసు తక్కువ కాదని సంతృప్తి వ్యక్తం చేశాడు. మా వయస్సు తేడా కేవలం 6 సంవత్సరాలు. అప్పుడు నేను వారి ఇంటికి వెళ్ళాను మరియు ఈసారి సరైన పెళ్ళి చూపులు చేసాను. అప్పుడు మేము అధికారిక నిశ్చితార్థం కోసం మళ్ళీ వారిని సందర్శించాము. ఆ సమయంలో నేను జీతంగా 1200 ఫిండుతున్నాను మరియు నేను వారితో నిజం చెప్పాను. నేను నా పెళ్ళిని ఫిక్స్ చేయడం గురించి మా మేనేజర్ కి తెలియజేసి, నన్ను పర్మినెంట్ ఉద్యోగిని చేయమని అడిగాను, అతను అలా చేస్తానని వాగ్దానం చేసాను.

అనితలో నా మ్యారేజ్ డేట్ ఫిక్స్ అయింది, 15 రోజులు సెలవు తీసుకుని పెళ్ళి కోసం హైదరాబాద్ వెళ్ళాను. పెళ్ళి నుంచి తిరిగి వచ్చాక మా కాలనీలో స్టేజిఫై రిసెప్షన్ ఏర్పాటు చేశాం.

ఆ తర్వాత డిసెంబర్ 6న బాబ్రి మసీదు కూల్చివేయబడింది. మరుసటి రోజు సోమవారం, ఎప్పటిలాగే, నేను వాడలా నుండి శాంతాకూజీకి బస్సు పట్టుకున్నాను. కుర్లా డిపోలో బస్సు

ఆపడంలో అక్కడి నుంచి వాకోలాలోని ఆఫీసుకు కాలినడకన వెళ్లాల్సి వచ్చింది. బాబ్లీ మనీడు కూల్చివేత వల్లే ఇదంతా జరుగుతోందని అప్పుడు తెలిసింది.

సాయంత్రం, మేము శాంతాకూర్జ్ స్టేషన్కు నడిచి వడాలాకు రైలు పట్టుకోవాలి. అప్పటి నుంచి ఒకరోజు సమ్మె, ఒకరోజు ఆఫీసుకు వెళ్లాం. ఆ తర్వాత మూడు రోజులపాటు సమ్మె చేశారు. మూడవ రోజు, మేము బాల్యనీలో నిలబడి ఉన్నాము మరియు అక్కడ చూడండి, మంటలు మరియు పొగ అని ఒకరు చెప్పారు. మా బాల్యనీకి ఎదురుగా కాంపౌండ్ వాల్, ఇంకోవైపు గుడిసెలు ఉండేవి. పలు చోట్ల దట్టమైన నల్లటి పొగ కమ్ముకుంది. అప్పుడు ఎవరో కిందకి చూడమన్నారు. నేను కనుగొన్నది తెల్లటి గడ్డం, తెల్లటి డోపీ మరియు సాధారణ వైజామా మరియు చురీదార్లో ఒక సాధారణ ముస్లిం. అతను కొన్ని అడుగులు నడిచి ముందుకు పడిపోయాడు మరియు అతని విప్పుపై కత్తి తగిలింది.

ఆ తరువాత, వారు నా ఫోస్టింగ్ని కంప్యూటర్ కోఆర్డినేటర్గా ధృవీకరించారు. ఆ తర్వాత, నేను సిద్ధం చేసిన ప్రాజెక్ట్ను పరిచయం చేసినప్పుడు వారు కొన్ని ఇంక్రిమెంట్లు కూడా ఇచ్చారు.

ఆ తర్వాత మార్చిలో బొంబాయి చుట్టూ బాంబు పేలుళ్లు జరిగాయి. ఆ విషయం ఎవరో చెప్పగా నేను నమ్మలేదు.

మద్రాస్ ఫ్యాక్టరీ నుండి మాకు సందేశం వచ్చింది మరియు మేము అక్కడ ప్రాజెక్టు పరిచయం చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాము. ఆఫీస్ సెకండ్ ఏసీలో మద్రాసుకి నాకు టికెట్ బుక్ చేసింది.

ప్రయాణం రోజు, నేను స్టేషన్కి వెళ్లాను, నా పుట్టుక ధృవీకరించబడలేదు మరియు నేను ఇంటికి తిరిగి రావాలి.

మద్రాసుకి డైరెక్ట్ బస్ సౌకర్యం లేదు, బెంగుళూరుకు బస్ బుక్ చేసి, అక్కడి నుండి మద్రాసుకి ప్రయాణం. మద్రాసు వెళ్లేముందు మా నాన్నగారు మద్రాసులో ఉన్న మా మామయ్యకు ఫోన్ చేసి నేను అక్కడికి వస్తున్న విషయం తెలియజేశారు. మద్రాసు చేరుకోవడంలో నాకు భయంకరమైన అనుభవం ఎదురైంది. నేను 10 గంటలకు బెంగుళూరు చేరుకున్నాను మరియు ఒక రోజంతా అక్కడే గడిపి, రాత్రి బస్సు పట్టుకుని మరుసటి రోజుకి మద్రాసు చేరుకున్నాను.

బ్రాంచ్ మేనేజర్ సూచించిన హోటల్ కి చేరుకోవడానికి నేను దిగి ఆటో పట్టుకున్నాను. ఒక గంటలో, మా కజిన్ హోటల్ కు చేరుకుని నన్ను తన ఇంటికి తీసుకెళ్లాడు. రోజంతా గడిపి సాయంత్రం హోటల్ చేరుకున్నాను.

నేను డిన్నర్ చేసి నా రూమ్ కి రిటైర్ అయ్యాను. రాత్రి 11 గంటల తర్వాత నాకు రిసిప్ట్ నుండి కాల్ వచ్చింది, నాకు ఫోన్ వచ్చింది. మా నాన్న చనిపోయాడని మా అత్త కూతురు నుంచి నాకు తెలిసింది.

ఏం చేయాలో అోచక నిద్ర లేకుండా గడిపి, ఉదయాన్నే లేచి హోటల్ ఖాళీ చేసి ఎయిర్పోర్ట్ కి వెళ్లి బొంబాయికి టిక్కెట్టు తీసుకుని, అక్కడి నుంచి ఫ్యాక్టరీకి వెళ్లి ఫ్యాక్టరీ హెడ్ కి సమాచారం అందించి, బొంబాయికి తిరిగి వస్తున్నాను. నా తండ్రి మరణం కారణంగా.

అక్కడి నుంచి ఆటో పట్టుకుని ఎయిర్పోర్టుకు చేరుకున్నాను.

అతని అంతిమ సంస్కారాలు ముగించిన తర్వాత, మా కుటుంబం కూర్చుని సమావేశం జరిగింది. వారు నన్ను సమావేశానికి

ఆహ్వానించలేదు మరియు మా సోదరుడికి ఉద్యోగంపై ఆసక్తి లేకపోవడంలో వారు మా నాన్నగారికి కారుణ్య ప్రాతిపదికన ఉద్యోగం ఇవ్వాలని మరియు నా సోదరుడికి డబ్బు ఇవ్వాలని నిర్ణయించుకున్నారు. ఈ విషయంపై వారు నన్ను సంప్రదించకపోవడంలో నేను ఏమీ చెప్పలేకపోయాను.

****

మా నాన్న చనిపోవడంలో అనిత గర్భవతి. మా అమ్మ హైదరాబాద్‌లో మా సోదరి వద్దకు వెళ్ళింది. నాన్నగారి ఉద్యోగం రాకపోతే మేం క్వార్టర్స్ ఖాళీ చేయాల్సి వచ్చేది. నేను ప్రభుత్వ ఉద్యోగంలో పనిచేయడానికి పెద్దగా ఉత్సాహంగా లేను, నాకు నా స్వంత కారణాలు ఉన్నాయి. కొంత సమయం తరువాత, కారుణ్య ప్రాతిపదికన ఉద్యోగాలు ఇప్పించే శాఖకు వెళ్ళాను, వారు మా ఇంటికి వచ్చారు, మా అమ్మ అక్కడ లేకపోవడంలో, వారు ఇరుగుపొరుగు వారిని విచారించారు, వారు మా సోదరుడికి వ్యాపారం ఉందని మరియు మాకు లేదని చెప్పారు. కారుణ్య మైదానంలో ఉద్యోగం అవసరం. అమ్మ మరికొంత కాలం ఉండి ఉంటే ఈ పరిస్థితి వచ్చేది కాదు.

నేను ఇప్పుడు ఆఫ్ఠెక్‌గా ఉన్న Apple Computers నుండి IT కోర్సుల Unix కోర్సు చేశాను. ఇది నాకు చాలా సహాయపడింది. నేను ఆపరేటింగ్ సిస్టమ్‌లలో చాలా ప్రయోగాలు చేశాను.

నేను ఇన్‌స్ట్రాలేషన్ పని కోసం మద్రాసు వెళ్ళి, హైదరాబాద్‌కు తిరిగి వచ్చి, మా అమ్మ మరియు అనితను బొంబాయికి తీసుకువెళ్ళాను. ఆ తర్వాత, మా అమ్మ మా అన్నయ్య దగ్గరకు వెళ్ళింది, మాకు ఖాళీ ఇల్లు ఉంది.

****

నేను ఆఫీసు నుండి కొంత అదనపు మొత్తాన్ని పొందాను, నలుపు రంగులో గ్యాస్ కనెక్షన్ పొందడానికి నేను దానిని ఉపయోగించాను. తర్వాత నల్లసొపరకు మారాం. రాజ్ మా పిప్లెట్ ఫ్లాన్ ని చెడగొట్టాడు మరియు మమ్మల్ని అతని సోదరి ఇంటికి స్ట్రీట్ అల్మారా తీసుకెళ్లేలా చేసాడు మరియు వారు ఇంట్లో ఉన్న వస్తువులను వారి స్థలంలో దించుకునేలా చేశారు.

అప్పుడు మాకు అక్కడ చేదు అనుభవం ఎదురైంది మరియు చివరి ప్రయత్నంగా నేను మొదటి స్థానంలో మారాలని అనుకున్న ఇంటికి మారవలసి వచ్చింది. దీంతో హౌస్ లో నా స్థానం బలహీనపడింది మరియు అనిత అప్పటి నుండి నా జీవితాన్ని తన నియంత్రణలోకి తీసుకుంది.

మేము అక్కడ కొంత సమయం ఉండిపోయాము మరియు నేను దూరం నిర్వహించలేకపోయాను.

రాజనామా చేసి హైదరాబాద్ కు మారాలని నిర్ణయించుకున్నాం. ఇంక్రిమెంట్ ఇస్తానని మా సీవ్ సూచించినప్పుడు హైదరాబాద్ కంపెనీల నుంచి ఎలాంటి స్పందన రాకపోవడంతో రాజనామా వెనక్కి తీసుకున్నా, బాండ్ ఇవ్వాలని, ఇంక్రిమెంట్ కన్వీయెన్స్ గా ఇస్తానని చెప్పి వెనక్కి తగ్గారు. నేను అతని చర్యలకు బాధపడ్డాను మరియు వారు ఉపయోగిస్తున్న సాఫ్ట్ వేర్ కు చెల్లించమని అడిగాను. వారు దానిని నా బలహీనతగా భావించి, నా నోటీసు వ్యవధి పూర్తయిన తర్వాత నా బకాయిలను క్లియర్ చేసి పార్టీ ఇచ్చారు.

నేను ఏదైనా సంఘటన కోసం సిద్ధంగా ఉన్నాను, నేను ప్రోగ్రామ్లో బగ్ని ఉంచాను మరియు సోర్స్ కోడ్ను దాచాను.

వారు నా స్థానంలో రాజేష్ నియమించారు మరియు కంపెనీలో ఏమి జరుగుతుందో అతను నాకు తెలియజేస్తాడు.

సిస్టమ్లను అమలు చేయడం సాధ్యం కాలేదు, వారు తిరిగి వచ్చి ఇంక్రిమెంట్లు మరియు అన్నీ అందించారు. ఈ సమయానికి, మేము అద్దెకు గది తీసుకొని వకోలా కాలనీకి మారాము.

దీనిలో రాజీనామా డ్రామా పూర్తయింది. కంపెనీలో నా మిగిలిన సమయంలో, నేను సాఫ్ట్ వేర్ను మరొక స్థాయికి తీసుకెళ్లాను.

****

1995లో నేను రాజేష్ దగ్గర సాఫ్ట్ వేర్ ఇంజనీరింగ్లో పీజీ డిప్లొమా కోసం డేటాస్ట్రోలో చేరాను. మేమిద్దరం దాదర్లోని ఇన్స్టిట్యూట్‌కి వెళ్లేవాళ్లం.

1996 నాటికి మా అమ్మ హైదరాబాద్లో చనిపోయింది. టీకెట్ బుక్ చేసుకున్నాను, ఆఫీసులో ఏదో పని కారణంగా ప్రయాణం వాయిదా వేసుకుని, కష్టపడి హైదరాబాద్ వెళ్లాల్సి వచ్చింది. మేము హైదరాబాదులో దిగినప్పుడు, వారు అప్పటికే ఆమెకు అంత్యక్రియలు చేసారు మరియు మేము మా అత్తగారి వద్ద స్నానం చేసి, మా చెల్లెలు నివసించే ఇంటికి వెళ్ళాము. ఆమె అంత్యక్రియల సమయంలో, మాకు ఆర్థిక విషయాల గురించి కొంత అసౌర్యం ఏర్పడింది మరియు మూడవ రోజు తర్వాత మేము మా అత్తవారింటికి బయలుదేరాము. అక్కడ నాకు ఛాతీ కుడి వైపున నొప్పి వచ్చింది మరియు నాకు అధిక రక్తపోటు ఉందని నేను

కనుగొన్నాను, నేను ధూమపానం మానేయవలసి వచ్చింది మరియు అది నా పనితీరును ప్రభావితం చేసింది.

మేము ఒక సంవత్సరం పాటు బొంబాయిలో ఉన్నాము, అప్పుడు కార్మికులకు కొంత సమస్య వచ్చింది మరియు యాజమాన్యం లాకౌట్ ప్రకటించింది. ఈ సమయంలో మా యజమానులు మమ్మల్ని ఖాళీ చేయమని చెప్పడంతో మామగారు వచ్చి మమ్మల్ని హైదరాబాద్ తీసుకెళ్లారు.

****

మేము హైదరాబాద్లో అడుగుపెట్టిన సమయంలో, మాకు కొంత పొదుపు ఉంది, కానీ ఉద్యోగం మరియు ఉద్యోగ అవకాశాలు లేవు, అది నాకు హైదరాబాద్ వచ్చిన తర్వాత తెలిసింది. అప్పుడు నాకు బొంబాయిలో ఒక క్లయింట్ ఉన్నాడు, నేను సాఫ్ట్వేర్ ఇచ్చాను, అతను నన్ను సంప్రదించేవాడు మరియు అతను శంషాబాద్ ప్రాంతంలో ఒక ఫామ్ హౌస్ కొన్నాడు మరియు తరచుగా హైదరాబాద్కు వస్తున్నాడు. సాఫ్ట్వేర్ మెయింటెనెన్స్ చేయడానికి నన్ను బొంబాయికి తీసుకెళ్లేవారు. కొన్నిసార్లు నేను అతని ఇంట్లో, కొన్నిసార్లు ఫ్యాక్టరీలో లేదా ఒక సారి అతని డ్రైవర్తో ఉండేవాడిని.

అప్పుడు అనిత కజిన్ బ్రదర్ నాకు జివికె ఇండస్ట్రీస్లో డేటా ఎంట్రీ జాబ్ ఇప్పించాడు. రాజమండ్రి సమీపంలో తమకు విద్యుత్ ఉత్పత్తి యూనిట్ ఉందని, వారి ఆస్తులను కంప్యూటరీకరించాలని కోరారు. వారు పవర్ బిల్డర్లో అభివృద్ధి చేసిన అప్లికేషన్ను పొందారు. నేను డేటా ఎంట్రీ చేసేవాడిని మరియు పవర్ బిల్డర్ని ఉపయోగించి అభివృద్ధి చేయడం నేర్చుకున్నాను. నేను బాంబే క్లయింట్ కోసం అప్లికేషన్ని డెవలప్ చేసి అక్కడ ఇన్స్టాల్ చేసాను.

తర్వాత నేను జవికె వదిలి అనిత చెల్లెలు ఉండే చందానగర్లో ఉండిపోయాను. ఏమీ ఫలించలేదు మరియు మేము మా అత్తగారు ఉన్న చోటికి తిరిగి వచ్చాము. మా ఉమ్మడి భూమిలో ఇల్లు కట్టుకోవడం మొదలుపెట్టాడు.

నేను నా పీఎఫ్ క్లియర్ చేయడానికి బొంబాయి వెళ్లి స్నేహితులతో కలిసి ఉన్నాను. అక్కడ ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నించినా ఫలితం లేకుండా పోయింది. నేను కంపెనీకి బకాయిలు చెల్లించి హైదరాబాద్కు తిరిగి వచ్చాను.

నాకు దొరికినది, నేను తిరిగి వచ్చే సమయానికి, మా మామగారు నా బ్యాంక్లో డిపాజిట్ చేసిన PF మొత్తాన్ని శుభ్రం చేసి, దానిని నిర్మాణంలో ఉపయోగించారు. నాకు వచ్చిన ఆఖరి బకాయిలతో నేను కొన్ని రోజులు ఇంటిని నడిపాను.

మరుసటి నెల అద్దె చెల్లించే సమయానికి నా చేతిలో డబ్బు లేదు. మాకు ప్రత్యామ్నాయం లేకపోవడంలో మా అత్తయ్య కొత్తగా కట్టిన ఇంటికి వెళ్లి బతకాలి.

ఈ సమయంలో అనిత మా రెండో కూతురులో గర్భవతి. మేము చాలా కష్టపడ్డాము మరియు అనిత తన బంగారాన్ని తన తండ్రికి అమ్మి ఉపయోగించమని ఇచ్చింది.

ఈ సమయంలో అనిత శోధరి సుగంధ తన తల్లిని అనితపై ఒత్తిడి చేయడం ప్రారంభించింది. మా అత్తయ్య మాకు ప్రత్యేక ఇల్లు కావాలని అడిగే స్థాయికి వచ్చింది. అతి కష్టం మీద ఇల్లు కనిపెట్టి, వచ్చే నెలలో చెల్లిస్తానని అరువు తెచ్చుకున్న కిరాణా సామాన్లలో అక్కడే బతకడం మొదలుపెట్టాం. నాకు ఉద్యోగం లేదు కాబట్టి, JK ఇండస్ట్రీస్లో డేటా ఎంట్రీ ఆపరేటర్గా ఉద్యోగం ఉందని ఒక వ్యక్తి

నాలో చెప్పాడు. నేను వెళ్లి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చాను, కానీ సమాధానం రాలేదు. ఆ సమయంలో సాయిబాబా చరిత్ర పుస్తకం నా చేతిలో పడింది. నేను నా పూర్తి భక్తితో ఒక వారం పాటు పుస్తకాన్ని చదివాను మరియు JKలో డేటా ఎంట్రీ ఆపరేటర్గా చేరమని నాకు తిరిగి కాల్ వచ్చింది.

కోడింగ్లో చాలా సంవత్సరాల అనుభవం ఉన్న వ్యక్తిగా, నేను చాలా తక్కువ మొత్తానికి డేటా ఎంట్రీ ఆపరేటర్గా పని చేయాల్సి వచ్చింది.

అప్పుడు వారు వారి కోసం సాఫ్ట్వేర్ను అభివృద్ధి చేయడానికి నాకు అవకాశం ఇచ్చారు. పరిక్ష కేసుగా, ఆస్తుల నిర్వహణ సాఫ్ట్వేర్ను అభివృద్ధి చేయమని వారు నన్ను కోరారు. వారం రోజుల్లో డెవలప్ చేసి నా టాలెంట్ చూపించాను. పవర్బిల్డర్లో GVK అసెట్ మేనేజ్మెంట్ సాఫ్ట్వేర్ను అందించిన అదే బృందానికి వారు అభివృద్ధి చేయవలసిన సాఫ్ట్వేర్ను అందించారు.

వారు నాకు ప్రోగ్రామర్గా ఉద్యోగం ఇచ్చారు మరియు ఆరు నెలల్లో నేను వారి కోసం సాఫ్ట్వేర్ను అభివృద్ధి చేసి అమలు చేసాను, ఇది మునుపటి బృందం విఫలమైంది. నాకు విజయ్ని అసిస్టెంట్గా ఇచ్చారు. ఆ సమయంలో విజయ్ దూరవిద్య ద్వారా MCA చదువుతున్నాడు మరియు మునుపటి బృందంతో కలిసి పనిచేశాడు మరియు పవర్బిల్డర్పై కొంచెం జ్ఞానం కలిగి ఉన్నాడు.

సాఫ్ట్వేర్ పూర్తయ్యే సమయానికి, మా టీమ్ లీడ్ సురేష్కి సాఫ్ట్వేర్ నిర్వహణ కోసం యశోద హాస్పిటల్స్లో పరిచయం ఏర్పడింది.

నేను యశోదలో కలిసి సాయంత్రం నివేదికలను అభివృద్ధి చేశాను. హాస్పిటల్ మేనేజ్మెంట్ సాఫ్ట్వేర్ను అభివృద్ధి చేయడానికి

యశోద మేనేజ్‌మెంట్‌లో సురేష్ ఒక సాఫ్ట్‌వేర్ సంస్థను ప్రారంభించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

నేను రికార్డు సమయంలో సాఫ్ట్‌వేర్‌ను పూర్తి చేసినప్పటికీ, JK యాజమాన్యం నాకు ఎటువంటి ఇంక్రిమెంట్ ఇవ్వలేదు. వారితో విసుగు చెంది, యశోద యొక్క పాత సాఫ్ట్‌వేర్‌ను నిర్వహించడానికి మరియు పాత సాఫ్ట్‌వేర్ తరహాలో కొత్త సాఫ్ట్‌వేర్‌ను రూపొందించడానికి సురేష్ నాకు ఉద్యోగం ఇవ్వగా, నేను అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకుని జెకె నుండి రాజీనామా చేసాను. అప్పుడు వారు మేల్కొని నాకు ఇంక్రిమెంట్ ఇచ్చారు. నేను వారి ఆఫీస్ తిరస్కరించి యశోద సాఫ్ట్‌వేర్‌లో చేరాను.

వాళ్ళ తారాకలో ఆఫీస్ తీసుకున్నాక నేను కూడా అక్కడికి మారాను. నేను యశోద హాస్పిటల్స్‌లో సాఫ్ట్‌వేర్‌ను నిర్వహించడం మరియు యశోద సాఫ్ట్‌వేర్‌లో అభివృద్ధిని నిర్వహించడం అనే రెండు ఉద్యోగాలు చేస్తున్నాను. నేను అమలు చేయడానికి సర్వర్లు, డేటాబేస్‌లు మరియు సాఫ్ట్‌వేర్‌లను ఇన్‌స్టాల్ చేసాను. సాఫ్ట్‌వేర్‌ను పరీక్షించి, అవసరాలకు అనుగుణంగా మార్పులను ఏమి అభివృద్ధి చేయాలో బృందానికి సలహా ఇచ్చారు.

సాఫ్ట్‌వేర్‌ను అభివృద్ధి చేసినప్పుడు, నేను వ్యక్తిగతంగా మల్టీపెట ఆసుపత్రిలో ఇన్‌స్టాల్ చేసాను.

ఈ సమయంలో, నేను డయాబెటిస్‌ను అభివృద్ధి చేశాను మరియు దాని చుట్టూ నా ఆరోగ్యాన్ని నిర్వహించవలసి వచ్చింది.

ఈ కాలంలో మా మామ నాథ్ మాతో పరిచయం ఏర్పడింది. అతను కూడా తారాకలో ఉంటాడు మరియు అతను మా ఇంటికి

తరచుగా వచ్చేవాడు మరియు మేము అతని ఇంటికి తరచుగా వచ్చేవాళ్ళం.

అతను మద్యపానం మరియు ధూమపానానికి బానిసయ్యాడు. అతను ఒక వార్తాపత్రికలో రిపోర్టర్గా పనిచేస్తున్నాడు.

మా మామగారు నా ఫ్లాట్‌ని అమ్మి బ్యాంకులో డిపాజిట్ చేశారు. నాథ్ మరియు నేను కొన్ని సాఫ్ట్‌వేర్ కోర్సులు చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాము. అతను నా దగ్గర 50 వేలు లోన్ తీసుకున్నాడు మరియు మేము కోర్సులలో చేరాము.

ఒక రాత్రి మా ఇంట్లో జరిగిన డ్రింకింగ్ పార్టీలో సాఫ్ట్‌వేర్ డెవలప్‌మెంట్ కంపెనీని ప్రారంభించాలని నిర్ణయించుకున్నాము.

నాథ్ విజయవాడలో ఉన్న ఇంటిని అమ్మేసి, మా మామగారి దగ్గర అప్పు తీసుకుని, నాథ్ తీసుకున్న అప్పుతో పాటు డబ్బు కంపెనీలో పెట్టాను.

మేము సాఫ్ట్‌వేర్‌ను అభివృద్ధి చేయడం ప్రారంభించాము, కానీ మాకు క్లయింట్లు లేరు. అనంతరం సిబ్బంది సమ్మెకు దిగడంతో సీటీ బస్సు సర్వీసులు నిలిచిపోయాయి.

మా కంపెనీలో పనిచేస్తున్న సిబ్బంది అందరూ రావడం మానేశారు. నేను ఆఫీసుకు ఒంటరిగా వెళ్లి కూర్చునేవాడిని.

ఆర్టీసీ సమ్మె ముగిసే సమయానికి, నాథ్ తన ఇంటిని అమ్మి సంపాదించిన డబ్బు అంతా అతని ఆడంబరాల కోసం ఆవిడైపోయింది.

నా ఆర్థిక పరిస్థితి అంతంత మాత్రంగానే ఉండడంతో మా చెల్లి తమ వ్యాపారాల పేరుతో మా ఇంటికి రావడం ప్రారంభించింది. ఆమె

రెండవ భర్త రియల్ ఎస్టేట్లో ఉన్నారు మరియు వారు యశోద హాస్పిటల్స్లో నా పరిచయాలను ఉపయోగించాలనుకున్నారు.

నా ఆర్థిక పరిస్థితి అంతరించిపోవడంతో, మా చెల్లి తన ఇంటి దగ్గర ఇల్లు వెతికి మమ్మల్ని వారి ప్రాంతానికి తీసుకెళ్ళింది.

నేను ఆమెకు మెయిల్లో సహాయం చేస్తున్నాను మరియు ఫ్లాట్లు అమ్ముతున్నాను మరియు వారికి వారి నెట్లో మంచి NRA వచ్చింది.

అప్పుడు ఆమె మమ్మల్ని పట్టించుకోవడం ప్రారంభించింది మరియు మాకు ఒకటి లేదా రెండు రోజులు ఆహారం లేదు. టార్చర్ భరించలేక అనిత బంగారాన్ని తాకట్టు పెట్టి ఇల్లు నడిపేందుకు కొంత డబ్బు సంపాదించాను.

తర్వాత యశోద సాఫ్ట్ వేర్ ఇచ్చిన సాఫ్ట్ వేర్ను మెయింటెయిన్ చేయడానికి సాయి వాణి హాస్పిటల్లో చిన్న చిన్న ఒప్పందాలు చేసుకున్నాను. నేను దానిని తాకట్టు పెట్టాను. అప్పుడు నేను అవెక్స్ ఎంటర్ప్రైజెస్ కోసం సాఫ్ట్ వేర్ను నిర్వహించడం ప్రారంభించాను, అదే కంపెనీకి పవర్ బిల్డర్ సాఫ్ట్ వేర్ను అందించింది JKకి కూడా అదే విఫలమైంది.

కంపెనీ మూతపడి మెయింటెనెన్స్ నా ఒడిలో పడినట్లుంది. అప్పుడు నాకు గుడ్ హెల్త్ ఫ్లాన్లో మరో పని వచ్చింది, పవర్ బిల్డర్లో వారి కోసం సాఫ్ట్ వేర్ను అభివృద్ధి చేయడం ప్రారంభించాను. PowerBuilder గురించి నాకున్న మొత్తం పరిజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించి, నేను వారి కోసం సాఫ్ట్ వేర్ను దాదాపు ఉచితంగా అభివృద్ధి చేసాను.

మెల్లగా నా కాళ్ళ మీద నిలబడటం మొదలుపెట్టాను మరియు గుడ్ హెల్త్ ప్లాన్ దగ్గరికి కృష్ణ నగర్ కి షిఫ్ట్ అయ్యాను.

ఈ సమయంలో యశోద హాస్పిటల్ నుండి కిషన్ రావు గారు నాకు ఫోన్ చేసి రాజకుమారి దుర్గు వెహవార్ పిల్లల ఆసుపత్రిలో ప్రాజెక్ట్ తీసుకునే అవకాశం ఉందని తెలియజేశారు.

నేను అక్కడికి వెళ్లి డెమో చూపించి సాఫ్ట్ వేర్ ని మెచ్చుకున్నారు. ఒకే సమస్య ఏమిటంటే వారు దానిని తక్కువ ధరకు కోరుకున్నారు. 4 లక్షలు కోట్ చేయమని కిషన్ రావు చెప్పగా అందులో కట్ కావాలన్నారు.

సాఫ్ట్ వేర్ కొనుగోలును నిర్వహిస్తున్న మహ్మద్ అలీ అనే సేల్స్ మేనేజర్ ఉండేవాడు.

సాఫ్ట్ వేర్ ను తక్కువ ధరకు విక్రయించాలని ఒత్తిడి చేసి, మధ్యవర్తి కిషన్ రావును తొలగించాలని చెప్పాడు.

అప్పుడు అతను U-టర్న్ చేశాడు మరియు సాఫ్ట్ వేర్ ఫోకస్ బ్రాండ్ అకౌంటింగ్ ప్యాకేజీలకు విక్రయించబడిందని మరియు ఆసుపత్రి ఫోకస్ నుండి సాఫ్ట్ వేర్ ను కొనుగోలు చేసిందని వ్రాతపూర్వకంగా ఇవ్వమని నన్ను కోరాడు.

హాస్పిటల్ లో సాఫ్ట్ వేర్ ఇన్ స్టాల్ అయ్యే సమయానికి, అలీ ఫోకస్ తో మేనేజర్ ఫోస్ట్ ను పొందాడు మరియు ఆసుపత్రి సాఫ్ట్ వేర్ ను అభివృద్ధి చేసే ప్రోగ్రామర్ గా నన్ను అక్కడికి తీసుకెళ్లాడు.

మేము రెయిన్ బో చిల్డ్రన్స్ హాస్పిటల్ తో ఒప్పందం చేసుకున్నాము మరియు ఆసుపత్రి అమలు రెండింటినీ నేను నిర్వహిస్తున్నాను. ప్రిన్సెస్ దుర్గు వెహవార్ హాస్పిటల్ ని సులభంగా చేరుకోలేనందున, నేను కారును పొందవలసి వచ్చింది.

ఇది నా జీవితానికి మలుపు అని నేను అనుకుంటున్నాను, అది కూడా క్రిందికి. బాగానే సంపాదిస్తున్నా

అనిత బంధువు ఒకరు మమ్మల్ని సంప్రదించారు అక్కడ చౌక ధరకు ఒక సెకండ్ హ్యాండ్ కారు అందుబాటులో ఉంది మరియు దానిని తక్కువ ధరకు నడపడానికి గ్యాస్ ఫిట్టింగ్ చేయవచ్చు. మేము వెళ్లి కారును తనిఖీ చేసాము మరియు అతను కారు లోన్ ఫౌండడానికి సాలరీ స్లిప్పులు అడిగాడు. రుణం లబించకపోవచ్చని తిరిగి వచ్చాడు. ఇప్పుడు మామగారికి జీతం స్లిప్పులు చూపించాడు. దీన్ని బట్టి ఆయన ఎలాంటి వ్యక్తి అని అర్థం చేసుకోవచ్చు. ల్యాండ్ డీల్ లో తనను షార్ట్ ఛేంజ్ చేశారని ఆరోపిస్తూ వచ్చాడు. వాస్తవానికి, అతను నన్ను మోసం చేశాడు, పైగా అతను నా అనుమతి లేకుండా బ్యాంకు నుండి నా pf డబ్బు తీసుకున్నాడు మరియు దానికి సంబంధించిన ఖాతాలను సమర్పించలేదు.

నేను ఖాతాల కోసం అడిగినప్పుడు, అతను ఖర్చులను పెంచి వాటిని సిద్ధం చేశాడు మరియు నేను వ్యక్తిగత రుణం నుండి వచ్చిన మొత్తం నుండి అతనికి 20వే చెల్లించాను, నేను ఫౌదాను.

అనిత బంధువు నా దగ్గర చెక్ తీసుకుని, కారు పరిస్థితి విషమంగా ఉంది. మా మామగారు కార్ షేడ్ కి పంపించారు మరియు నేను మరమ్మత్తుల కోసం ఎక్కువ డబ్బు ఖర్చు చేయాల్సి వచ్చింది. చివరికి, కారు ఉపయోగపడుతుంది. అతను నా కోసం డ్రైవర్ ను ఫౌదాడు మరియు నేను నా అధికారిక పని కోసం కారును ఉపయోగించడం ప్రారంభించాను.

ఒక నెల తర్వాత, ఆ డ్రైవర్ రావడం మానేశాడు మరియు నేను కారును శుభ్రం చేసాను మరియు బ్యాటరీని చార్జ్ చేయడానికి నడుపుతున్నాను. అనిత మేనల్లుడు వచ్చి రైడ్ కి తీసుకెళ్లాం అన్నాడు. మేము మా మామగారి ఇంటికి వెళ్లి, కొంతమంది బంధువులను వారి వద్దకు తీసుకొని మా ఇంటికి తిరిగి వచ్చాము. ఓ మలుపు వద్ద జనం భారీగా తరలి రావడంలో హారన్ పనిచేయడం లేదు. అనిత మేనల్లుడు డ్రైవ్ చేస్తానని చెప్పి స్టీరింగ్ తీసుకుని నిలబడి ఉన్న ఆటో ట్రాలీని డి కొట్టాడు.

మేము కారును అక్కడే వదిలి ఇంటికి తిరిగి రావాలి మరియు అతని స్నేహితుడు వచ్చి మరమ్మత్తు కోసం తీసుకెళ్లాడు. నా పర్సనల్ లోన్లో వచ్చిన మొత్తం మండ్రిపోయింది. ఇప్పుడు ఆ లోన్ యొక్క EMIలు మిగిలి ఉన్నాయి.

మా సోదరి మమ్మల్ని సందర్శించడం ప్రారంభించినప్పుడు నా జీవితం మరో మలుపు తిరిగింది. చదువుపై ఆసక్తి లేని కొడుకుతో కలిసి ఫోకీరిలలో వీధుల్లో తిరుగుతోంది.

అప్పుడు గుడ్ హెల్త్ ఫ్లాన్ నిర్వహణను It తీసుకున్నారు. యశోద్ హాస్పిటల్స్ ఎండి. ఒక ఆదివారం అతను మీటింగ్ కి పిలిచాడు మరియు నన్ను చూసి, వెళ్లి హాస్పిటల్లో చెక్ అప్ చేసుకోండి మరియు నన్ను చెక్ చేయమని గుడ్ హెల్త్ ఫ్లాన్ హెడ్ని ఆదేశించాడు.

మొదట, నేను తనిఖీ చేయడానికి ఇష్టపడలేదు, తరువాత అతని పట్టుబట్టడంలో, నేను వెళ్లి తనిఖీ చేసాను మరియు నా కొల్లెస్ట్రాల్ పెరిగిందని మరియు ట్రైడ్ మిల్ పరీక్షలో నా గుండె అస్తవ్యస్తంగా కొట్టుకుంటుందని కనుగొన్నాను.

తర్వాత నేను యాంజియోగ్రామ్ పరీక్ష చేయించుకున్నాను మరియు నా ధమనులలో మూడు 70, 80 మరియు 90 టూయ్స్లో నిరోధించబడిందని కనుగొన్నాను. వైద్యులు నన్ను ఓపెన్ హార్ట్ సర్జరీకి వెళ్లమని సలహా ఇచ్చారు. చలికాలంలో శస్త్రచికిత్స చేస్తే కోలుకోవడానికి మేలు జరుగుతుందని డాక్టర్ సలహా మేరకు నేను ఆరు నెలల పాటు డిల్లీలో చేసి డినెంబర్లో సర్జరీ చేశాను.

హాస్పిటల్ నుంచి సెలవు తీసుకుని సర్జరీకి వెళ్లాను. ఐసీయూలో మూడు రోజులు చాలా బాధాకరంగా గడపాల్సి వచ్చి, ఆ తర్వాత నన్ను రూమ్కి పంపారు. దాదాపు నాలుగు రోజులు అక్కడ గడిపి డిశ్చార్జి అయ్యాను.

ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత, బైపాస్ సర్జరీ కోసం వారు ధమనులు తీసుకున్న చోట నుండి నాకు చాతీ మరియు కాళ్ళలో నొప్పి వచ్చింది. నా సెలవు పూర్తయిందని తెలియగానే నేను ఆఫీసుకు వెళ్లవలసి వచ్చింది.

నేను ఒక సంవత్సరం వేచి ఉండి, ఆపై ఆన్లైన్ కోర్సు ద్వారా MBA లో చేరాను.

ఆఫీస్ ముందు, మహ్మద్ అలీ ఆసుపత్రి నుండి వెళ్లి మరొక ఆసుపత్రికి వెళ్లి డైరెక్టర్గా తిరిగి వచ్చాడు. అప్పుడు ఆసుపత్రిలోని కొన్ని అంశాలు బోర్డు చెవులను నింపడం ద్వారా అతను అస్పష్టంగా తోలగించబడ్డాడు.

అప్పుడు అవే అంశాలు నన్ను విధ్వంసం చేయడానికి ప్రయత్నించాయి. కానీ వారికి ఎటువంటి మద్దతు లేదు, ఎందుకంటే మొత్తం IT శాఖ నా చేతుల్లో ఉంది మరియు నేను సమాచార ప్రవాహాన్ని నియంత్రించగలను.

కాబట్టి, నన్ను తీసివేయలేక, వారు నా ఇంక్రిమెంట్లను నిలిపివేశారు. ఈ సమయానికి, నేను ఆసుపత్రిలో విసిగిపోయాను మరియు నేను నా MBA పూర్తి చేయాలనుకున్నాను, నా రాజీనామాను సమర్పించి సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసాను.

నేను సెలవుపై వెళ్ళాను కానీ పనిని పునఃప్రారంభించమని బోర్డు సెక్రటరీ పిలిచారు.

నాకు ఇంక్రిమెంట్ రాకపోవడంలో రాజీనామా చేశానని చెప్పాను. ఎఫ్ఎంతో సంప్రదించి ఇంక్రిమెంట్ ఇస్తామని చెప్పారు. కానీ అతను దానిని ఒక సంవత్సరం పాటు సాగదీశాడు మరియు నేను ఈ విషయాన్ని చైర్మన్ కు తెలియజేయాలని మరియు బోర్డు సమావేశమై చర్యలు తీసుకుంటానని చెప్పారు.

కానీ బోర్డు సమావేశంలో, వారు ఒక మలుపు తీసుకున్నారు మరియు నా రాజీనామా ప్రక్రియను పూర్తి చేయమని నేను వారికి చెప్పాను. నేను మార్చి 25న బయలుదేరాను, నేను అందించని సాఫ్ట్ వేర్ కు ఏప్రిల్ 1న కొత్త సంవత్సరం ప్రారంభించాల్సి వచ్చింది. సాఫ్ట్ వేర్ నిర్వహణ కోసం నెలవారీ ఒప్పందాన్ని అందించడానికి వారు నన్ను పిలవవలసి వచ్చింది.

పక్షం రోజుల తర్వాత విజయ్ నాకు ఫోన్ చేసి సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీలో ఉద్యోగం ఇప్పించాడు. ఇప్పుడు నాకు రెండు సాఫ్ట్ వేర్ నెలవారీ ఒప్పందాలు మరియు సాఫ్ట్ వేర్ ఉద్యోగం ఉన్నాయి.

లైఫ్ సెటిల్ అయిపోయింది అనుకున్నాక మళ్ళీ టర్నర్ తీసుకుని సాఫ్ట్ వేర్ వర్క్ కంప్లీట్ చేసి బెంచ్ మీద కూర్చోమన్నారు. ఆ తర్వాత రోజుల్లో రెండు నెలవారీ పరిచయాలు కోల్పోయి, ఉద్యోగం లేకుండా నిలబడిపోయాను.

నేను ఆశ కోల్పోలేదు మరియు ఏదో చేయాలని చూడటం ప్రారంభించాను. తరువాత సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీ తదుపరి ప్రాజెక్ట్ కోసం తిరిగి పిలిచింది.

మేము అనుకున్న సమయానికి ప్రాజెక్ట్ చేస్తున్నాము, కానీ వారు మాకు జీతాలు చెల్లించలేదు. అప్పుడు నాకు టైమెక్స్ గ్రూప్ నుండి నోయిడాలో జాబ్ ఆఫర్ వచ్చింది.

నేను సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీని మరియు మూడు నెలల జీతం వదిలి నోయిడా వెళ్ళాను.

ఫైర్ ప్రొవైడర్లపై ఒప్పందం నాకు మరియు నా భార్యకు విమాన టికెట్లను ఇచ్చింది మరియు పిఫింగ్ చార్జీలను కూడా అందజేస్తానని హామీ ఇచ్చింది. మేము అక్కడికి వెళ్లి తిరిగి వచ్చే ముందు సమీపంలో అద్దెకు ఒక గది తీసుకున్నాము.

తిరిగి ఫైదరాబాద్ వచ్చేసాం, కాంట్రాక్ట్ వాళ్ళు నాకు ఫ్లెట్ టికెట్ ఇచ్చి నోయిడాకి వెళ్ళమని చెప్పారు. మళ్ళీ అదే హోటల్లో రూమ్ బుక్ చేసి ఆఫీసులో జాయిన్ అయ్యాను.

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం తర్వాత ఆగస్ట్ లో ఆఫీసుకు సెలవు తీసుకుని ఫైదరాబాద్ వెళ్ళాం.

ఈ వారంలో నేను ప్రేరణ పొందడం ప్రారంభించాను మరియు కథ రాయడం ప్రారంభించాను. నేను నా జీవితంలోని కొన్ని పాయింట్లను కాగితంపై ఉంచడం ప్రారంభించాను మరియు దానిపై కథ రాశాను. సెకండాఫ్ లో అనితను పెళ్లి కాకుండా మరో మలుపు తీసుకుని రైలు ప్రయాణంలో లవ్ లీన్ ని కలవడం, తర్వాత పెళ్లి చేసుకోవడం అనే కథ రాసుకున్నాను. అప్పుడు మాకు కొన్ని సమస్యలు వచ్చాయి,

వాటిని సామరస్యంగా పరిష్కరించుకుని జీవితాన్ని కొనసాగించాము. ఈ కథను ఒక వారంలో పూర్తి చేశాను.

అనిత మా కూతుళ్లతో మరికొంత కాలం ఉండాలని కోరుకోవడంతో నేను ఒంటరిగా తిరిగొచ్చాను. తిరుగు ప్రయాణంలో కథను సవరించడం మొదలుపెట్టాను. ఒక అమ్మాయి నా పక్కన కూర్చోని ప్రయాణంలో బోర్ అనిపించింది. ఆమె బెంగుళూరు నుండి వచ్చి ఉండాలి. పుస్తకం ఎడిట్ చేస్తున్న నన్ను చూసి నేనేం చేస్తున్నావని అడిగింది.

నేను ఒక పుస్తకాన్ని ఎడిట్ చేస్తున్నాను అని చెప్పాను.

ఆమె "మీరు పుస్తకం ఎలా వ్రాస్తారు?" అని అడిగింది.

"నేను కొంత ప్రేరణ పొందాను మరియు దానిని వ్రాయడం ప్రారంభించాను మరియు అది ఒక పుస్తకంగా మారింది."

"నేను పుస్తకం రాయవచ్చా? మీరు నాకు సహాయం చేయగలరా?"

"నాకు కొన్ని ఆలోచనలు ఉన్నాయి, మీరు వ్రాయాలనుకుంటే, నేను మీకు సారాంశాన్ని ఇవ్వగలను మరియు మీరు పూర్తి చేసిన తర్వాత నేను దానిని సవరించి ప్రచురించగలను."

"కానీ నా పేరు మీద వ్రాయడం నాకు ఇష్టం లేదు."

"మీరు ఎల్లప్పుడూ కలం పేరును ఉపయోగించవచ్చు, అన్నే రిపోర్టర్ ఎలా ఉంటుంది?"

నేను ఆమెకు ప్లాట్ ను వివరించాను మరియు మేము డిల్లీకి చేరుకునే సమయానికి, ఆమె తన మొబైల్ లో పుస్తకాన్ని చదివి, పుస్తకం రాయడానికి ఉత్సాహంగా ఉంది. మేము నంబర్ లను మార్చుకున్నాము మరియు ఆమె నా పని ప్రదేశానికి సమీపంలో

ఉన్న అమిటీ విశ్వవిద్యాలయంలో చదువులోంది మరియు మేము తరువాత కలుసుకుని పుస్తకం గురించి మరింత చర్చించాలని నిర్ణయించుకున్నాము.

మేము ఒక రెస్టారెంట్లో కలుసుకున్నాము మరియు ఆమె ఒక నెలలో మై లవ్ ఈజ్ ఎ మిర్రెజ్ అనే పుస్తకాన్ని రాసింది. అప్పుడు నేను ఆమె నుండి తీసుకొని, సవరించి, మార్పులు చేసి, నా ఇతర పుస్తకాలలో ప్రచురించాను.

అప్పుడు మా కార్యాలయం సెక్టార్ 2కి మారింది మరియు మా ప్రత్యేక పరస్పర చర్యలు తగ్గాయి. అప్పుడు నేను అనిత కోసం టికెట్ బుక్ చేసినప్పుడు, రైలు రద్దు చేయబడింది మరియు ఆమె నోయిడాకు తిరిగి రాలేదు.

ఈ కాంట్రాక్టు 6 నెలల్లో రద్దు చేయబడింది మరియు నేను హైదరాబాద్కు తిరిగి వచ్చాను.

ఎప్పుడైతే సెటిల్ అయిపోతుందని అనుకున్నానో, జీవితం మలుపు తిరిగి నన్ను ఉద్యోగం లేకుండా చేసింది.

బంగారాన్ని తాకట్టు పెట్టి ఇల్లు నడిపేందుకు అప్పు తీసుకున్నాం. ఈ సమయంలో నా కూతురి పేరు మీద నేను పొదుపు చేసిన డబ్బు వాడుకలోకి వచ్చింది.

కష్టపడి పెద్ద కూతురు పెళ్లి చేశాం.

అప్పుడు డబ్బు పోయినప్పుడు, అదే స్థానం. అద్దెలు తగ్గించుకోవడానికి వనస్థలిపురంకి మారాం. ఆ తర్వాత ఒకరోజు అనిత సోదరి సుగంధ మా ఇంటికి వచ్చి తన కూతురు దీప్తి భర్త మరియు వారి కుటుంబంతో కలిసి తనకు సహాయం చేయమని అనితను కోరింది.

ఒకరోజు నేను ముందు గదిలో పని చేస్తుంటే అనిత ఏదో పని మీద మా కజినీ ఇంటికి వెళ్ళింది. ఆమె తిరిగి వస్తుందని ఎదురుచూస్తూ, నేను ముందు తలుపు మూసివేసాను, కానీ లోపలి నుండి తాళం వేయలేదు మరియు బెడ్రూమ్లోని బాత్టూమ్లో స్నానం చేయడానికి వెళ్ళాను. స్నానం చేసి బయటకు వచ్చి బాత్టూమ్ డోర్ దగ్గర ఉన్న అల్మారా తెరిచి డ్రెస్ కోసం వెతుకుతున్నాను. డోర్ తెరుచుకునే సౌండ్ విని డోర్ వైపు చూసాను, అనిత ఎదురుగా ఏదో చూస్తూ నిలబడి ఉంది. అల్మారా డోర్ అజర్ పెట్టి ఆమె ఏమి చూస్తుందో చూసాను. మంచానికి అవతలి వైపు చీర కట్టుకుని నిలబడి ఉంది సుగంధ. మేము సెక్స్ చేస్తున్నాము మరియు తలుపు శబ్దం వింటున్నట్లు ఆ దృశ్యం కనిపించింది, నేను డ్రెస్ కోసం వెతుకుతూ అల్మారా తలుపు తెరిచాను, సుగంధ తన వక్షస్థలానికి చీరను పట్టుకుని నగ్నంగా బెడ్రూమ్ అవతలి వైపు నిలబడి ఉంది.

అనిత గది నుండి బయటకు వచ్చి మా అమ్మాయి ఇంటికి వెళ్ళి మా చిన్న కుమార్తె ద్వారా ఆమె వస్తువులను తెచ్చింది. కొంతకాలం తర్వాత, వారు నన్ను నా విధికి వదిలేసి దూరంగా ఉండటం ప్రారంభించారు. ఆన్లైన్ జాబ్లు చేయడం ద్వారా నేను సంపాదించగలిగే కొద్దిపాటి డబ్బుతో నేను సమీపంలో ఒక గదిని తీసుకొని అక్కడే ఉండడం ప్రారంభించాను.

అప్పుడు కరోనా ప్రారంభమైంది మరియు నేను బయటకు వెళ్ళలేకపోయాను మరియు నేను కరోనాతో గదిలో ఇరుక్కుపోయాను మరియు నన్ను చూసుకోవడానికి ఎవరూ లేరు.

అప్పుడు ఒక అద్భుతం జరిగింది.

నేను జ్వరంలో బలహీనంగా మంచంలో ఉన్నాను మరియు ఇరుగుపొరుగు వారితో ఒక మహిళ నన్ను అడుగుతున్నట్లు విన్నాను.

నేను మంచం మీద కూర్చోవడానికి ప్రయత్నించాను, కానీ బలహీనతలో అలా చేయలేకపోయాను. తలుపు తెరిచి లోపలికి వెళ్ళమని ఇరుగుపొరుగువారు ఆమెను అడగడం నేను విన్నాను.

నేను తలుపు వద్ద ఒక సిల్టాట్ చూశాను మరియు ఆ బొమ్మను చూడటానికి నేను కళ్ళు చిట్టించాను. ఒక స్త్రీ తలుపు దగ్గర నిలబడి ఉంది, ఆమె చీర కట్టుకుంది మరియు సుపరిచితం అనిపించింది, కానీ ఆమె వెనుక కాంతి నుండి నేను ఆమెను గుర్తించలేకపోయాను.

ఆమె దగ్గరికి వచ్చి కష్టపడి లేచి కూర్చోని పక్కనే ఉన్న టేబుల్ మీద పెట్టిన కళ్ళద్దాలు తీసుకుని వేసుకుని ఆమె వైపు చూసాను.

ఆమె రేయాన్స్, మీరు నన్ను గుర్తించలేదా? నేను గుంటూరుకు చెందిన మీ కలం స్నేహితురాలు నందిని.

అదే వనస్థలిపురంలో ఉన్న మా చెల్లెలి ఇంటికి వచ్చి అక్క అత్తగారి మాటలు విని గుండెలవిసేలా మిగిలిపోవడంతో నేను ఆమె వైపు చూసాను మరియు నేను ఆమెను గుర్తించాను.

నేను నిన్ను ఎలా మర్చిపోతాను అన్నాను. నువ్వే నా మొదటి ప్రేమివి మరియు నువ్వు నన్ను హృదయ విదారకంగా వదిలేశావు.

క్షమించండి, నేను మిమ్మల్ని మా ఇంటికి తీసుకెళ్ళడానికి వచ్చాను.

మీకు నాతో ఏమి పని ఉంది, నేను మీకు సహాయం చేయలేని స్థితిలో ఉన్నాను?

వాటన్నింటి గురించి ఆలోచించకండి, ముందుగా మీరు బాగుపడండి మరియు తర్వాత నాకు సహాయం చేయడం గురించి ఆలోచించండి. నేను లేచి నిలబడటానికి ఆమె తన చేతిని పట్టుకుంది. నేను కరోనా మరియు అందరితో ఏమి సంశయించాను. కానీ ఆమె పట్టుదలతో నా చేయి పట్టుకుని నన్ను నిలబెట్టింది. నేను బ్యాలెన్స్ చేసుకోవడానికి మంచం పక్కన కర్త పట్టుకున్నాను.

అతను నన్ను చేత్తో పట్టుకుని బయటికి తీసుకువెళ్లాడు, అక్కడ ఆమె కోసం ఒక కారు వేచి ఉంది. ఇరుగుపొరుగు వారు ఏం చేస్తున్నారు అని అడిగారు.

అతనికి చికిత్స చేసేందుకు మా ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లన్నానని చెప్పింది.

మీకు ఆసుపత్రి ఉందా అని వారు ఆమెను అడిగారు.

రావు హాస్పిటల్ మాది మాత్రమే అని ఆమె సమాధానం ఇచ్చింది.

మేము కారులో కూర్చున్నాము మరియు ఆమె డ్రైవర్ని డ్రైవ్ చేయమని చెప్పింది. మేము ఆసుపత్రికి చేరుకున్నప్పుడు, ఒక అటెండర్ వీల్ చైర్తో వచ్చాడు, వారు నన్ను ఒక ప్రత్యేక గదిలోకి తీసుకెళ్లి అక్కడ ఉంచారు.

అప్పుడు వైద్యులు సందర్శించి చికిత్స ప్రారంభించారు మరియు నేను రెండు రోజుల్లో కూర్చోగలిగాను.

నందిని ఐదు సంవత్సరాల ఇద్దరు పిల్లలతో వచ్చి నాకు చూపించి, నా కోడుకు మరియు కుమార్తె, వారు కవలలు మరియు అతను అతుల్ మరియు ఆమె రీనా అని చెప్పింది. మరియు ఆమె

పిల్లలలో మీ మామయ్యను కలవండి, అతను మీ నాన్నకి అన్నయ్య అని చెప్పింది.

కాసేపు కూర్చుని డ్రైవర్‌లో కలిసి వెళ్లిపోయారు.

నందిని అడిగాను, నాకు తమ్ముడు ఉన్నాడా అని.

లేదు, అతను మీ తమ్ముడు కాదు, కానీ అతను మరొక టైమ్‌లైన్‌లో ఉన్నాడు మరియు అతను మీ కంటే చిన్నవాడు.

మీరు ఏమి చెప్తున్నారు, నేను ఒక విషయం అర్థం చేసుకోలేకపోయాను?

నా భర్త కుమార్ చెప్పేది మేమంతా ఏదో ఒక టైమ్‌లైన్‌లో ఉంటున్నాం. అతను మరికొంత మంది కుమార్‌లు మరియు మరికొందరు వేర్వేరు పరిస్థితులలో ఇతర సమయపాఠాలలో నివసిస్తున్నట్లు కనుగొన్నారు, అతను ఇప్పటికే వాటి గురించి గమనికలు చేశాడు.

ఇప్పుడు నేను అతనిని నేరుగా చేరుకోలేను, అందుకే నిన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చాను. మేము క్షేమంగా ఉన్నామని, నాకు కవలలు పుట్టారని నేను అతనికి సందేశం పంపగలిగితే, అతను సంతోషిస్తాడు. నేను అతనిని ఎప్పుడు కలుస్తానో నాకు తెలియదు. కాబట్టి, ప్రస్తుతానికి నాతో సహించండి.

నేను కోలుకున్న తర్వాత నందిని నన్ను తన ఇంటికి తీసుకెళ్లి గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో గది ఇచ్చింది.

నందిని మరియు ఆమె కవలలు నాతో కూర్చుని నాతో మాట్లాడటానికి సమయం గడిపేవారు. నందిని నాతో సమయం

గడపమని వారిని ప్రోత్సహిస్తుంది మరియు వారి తండ్రి మమ్మల్ని అనుసరించవచ్చు.

ఆ సమయంలో నాకు ఆమె లాజిక్ అర్థం కాలేదు, కానీ ఇద్దరు పిల్లలు వచ్చి నాలో కూర్చోని చదువుకుంటే, నాలో మాట్లాడితే నేను ఏమి కోల్పోతాను? ఇక నందిని కూడా హాస్పిటల్ నుంచి టైం దొరికినప్పుడల్లా వచ్చి నాలో కూర్చునేది. ఆమె నాలో మరియు ఆమె కవలలలో కనీసం రాత్రి భోజనం చేయడం అలవాటు చేసుకుంది.

ఆ గదిలో నేనెందుకు ఒంటరిగా ఉంటున్నావు, నీకు ఎవరూ లేరా అని అడిగింది.

నా కథను ఆమెకు వివరించాను. సుగంధ మనలో ఎలా ప్రవర్తించింది మరియు మమ్మల్ని విడదీయడానికి ఆమె మనలో ఎలా చిలిపిగా ఆడింది.

సుగంధకి నీ మీద ఎలాంటి ఫీలింగ్స్ ఉన్నాయి అని అడిగింది నందిని.

నేను చెప్పాను, దిక్కారం మరియు ద్వేషం మాత్రమే.

నందిని మాట్లాడుతూ, “నా భర్త కుమార్ గురించి నాకు ఒకప్పుడు కల వచ్చింది. నేను బయటి నుండి తిరిగి వచ్చి నా బెడ్రూమ్ కి వెళ్లి తలుపు తెరిచి చూడగా, నా భర్త మరియు లిఫ్ట్ రాజీ స్థితిలో ఉన్నారని, నేను తిరిగి హాల్ కి వచ్చి సోఫాలో కూర్చున్నాను. కుమార్ నా దగ్గరకు వచ్చి లిఫ్ట్ లో ఏం చేస్తున్నావు అని అడిగాను. ఆమె ఒంటరితనాన్ని అనుభవిస్తోందని, ఆమెకు సహకరిస్తున్నానని చెప్పాడు. నేను అతనికి అల్లిమేటం ఇచ్చాను మరియు నాకు మరియు లిఫ్ట్ లో ఎవరినైనా ఎంచుకోమని

అడిగాను. నన్ను ఎన్నుకుంటానని చెప్పాడు. అందుకే సర్దుకుని నాతో పాటు హైదరాబాద్ కు రమ్మని అడిగాను. తర్వాత ఏమి జరిగిందో మీరు మీ జీవితం గురించి వివరించారు. అతను మా హాస్పిటల్లో ఓపెన్ హార్ట్ సర్జరీ చేస్తున్నప్పుడు నేను లేచాను. అతని జీవితం ఎలా మారిందో చూసి, నేను అతనితో హైదరాబాద్ కు మారాలని ఆలోచించడం మానేశాను. నేను అతనిని మరియు లఫ్లీన్ ను వారి షెడ్యూల్లను రూపొందించడానికి వదిలిపెట్టాను మరియు వారి పనిలో మళ్ళీ జోక్యం చేసుకోలేదు. కానీ నాకు అర్థం కాని విషయం ఏమిటంటే, నేను మీ జీవితాన్ని లఫ్లీన్ కి సంబంధించి ఎందుకు చూశాను, మీ వద్ద సుగంధ ఫోటో ఉందా? ”

“నా హార్ట్ డిస్కలో కొన్ని ఫోటోలు ఉండవచ్చు. నేను అన్ని సాఫ్ట్ వేర్లు మరియు ఫోటోలు మరియు అలాంటి వాటిని బాహ్య హార్ట్ డిస్కలో సేవ్ చేశాను.

“నేను మీ వస్తువులన్ని ప్యాక్ చేసి ఇక్కడకు తీసుకువచ్చాను, నేను వాటిని స్టోర్ రూమ్లో ఉంచాను. మేము వెళ్లి తనిఖీ చేస్తాము. ”

మేము స్టోర్ రూమ్ కి వెళ్ళాము మరియు ఆమె నా ప్యాక్ చేసిన వ్యక్తిగత ప్రభావాలను నాకు చూపించింది. నేను వాటి గుండా తిరుగుతూ, కేబుల్స్ తో కూడిన వైబ్ కలర్ ఎక్స్ టర్నల్ హార్ట్ డిస్కని కనుగొన్నాను.

ఇద్దరం హాల్ కి వెళ్ళాము, నందిని ల్యాప్ టాప్ తీసుకుచ్చి టేబుల్ పై పెట్టింది, ఎక్స్ టర్నల్ హార్ట్ డిస్క కనెక్ట్ అయ్యేలా పవర్ అవుట్ లెట్ ఉంది. హార్ట్ డిస్కలోని ఫోటోలు ఆమెకు చూపించాను.

ఆమె మాట్లాడుతూ, "సుగంధ చాలా అందంగా ఉంది, కానీ ఆమె లప్లెన్ లాగా ఏమీ లేదు. నేను లప్లెన్ మరియు కుమార్ని ఆ స్థితిలో చూడడానికి కారణం ఏమిటి? నిజం చెప్పు నీకు ఆమెతో సంబంధం ఉందా?"

నేను ఇలా అన్నాను, "ఆమెతో సంబంధం పెట్టుకోవాలనేది నా మనసులో ఎప్పుడూ లేదు. నేనెప్పుడూ ఆమెను చెల్లెలిలా చూసేవాడిని. ఆమె ఆ ఆలోచనలను కలిగి ఉండవచ్చు, అది మీ కలలో ప్రతిబింబిస్తుంది."

ఆమె అడిగింది, "ఈ ఫోల్డర్లన్నీ ఏమిటి?"

అవన్నీ నా జీవితకాలంలో నేను అభివృద్ధి చేసిన సాఫ్ట్వేర్ అని చెప్పాను.

ఆమె ఫోల్డర్ పేరు సాఫ్ట్వేర్ కోడ్ కింద ఉన్న ఫోల్డర్లను చూసి, "మీరు చాలా ప్రాజెక్టులు చేసినట్లు అనిపించింది" అని చెప్పింది. ఆమె "హాస్పిటల్ సాఫ్ట్వేర్, TPA సాఫ్ట్వేర్, వాటర్ బిల్లింగ్, టెలికాం మార్కెటింగ్, ఇన్వాయిస్ సిస్టమ్, విత్తనాల తయారీ, R&D, B2B ఫోర్టల్, B2C ఫోర్టల్, విస్తా, డేటర్వెడ్ పేర్లను చదివింది. ఈ డేటర్వెడ్ అంటే ఏమిటి?"

"నేను డేట్, వెడ్ కొన్ని రకాల కలయికను కోరుకునే వారి కోసం సాఫ్ట్వేర్ను అభివృద్ధి చేశాను."

"ఇది మా ఫాన్ ఇండియా మ్యాట్రిమోనియల్ అప్లికేషన్ లాంటిదేనా?"

"ఈ ఫాన్ ఇండియా సాఫ్ట్వేర్ ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

ఆమె మాట్లాడుతూ, “నా భర్త కొరియర్ కంపెనీ కోసం అభివృద్ధి చేసిన డేటా ట్రాన్స్ఫర్ టెక్నాలజీని ఉపయోగించి ఈ సాఫ్ట్వేర్ను ప్లాన్ చేశాడు. ఇది ఇలా పనిచేస్తుంది, వారికి భారతదేశం అంతటా శాఖలు ఉన్నాయి మరియు మీరు ఒక బ్రాంచ్ కి వెళ్ళితే వారు మీ వద్దవు లేదా వరుడి వివరాలను సేకరించి వారి సిస్టమ్లోకి ఫీడ్ చేస్తారు. రోజు చివరిలో, ఫోన్ మోడెమ్ల ద్వారా కనెక్ట్ చేయడం ద్వారా డేటా భారతదేశం అంతటా అప్లోడ్ చేయబడుతుంది.

"ఇప్పుడు మాకు ఇంటర్నెట్ ఉంది, మేము సర్వర్ మరియు వెబ్ బ్రౌజర్ల ద్వారా కనెక్ట్ చేస్తాము, డేటా ఫెడ్ సర్వర్కు అప్లోడ్ చేయబడుతుంది మరియు మేము నేరుగా సర్వర్లలో తనిఖీ చేయవచ్చు."

“మేము సాఫ్ట్వేర్ సంస్థను ఎందుకు ప్రారంభించకూడదు, నేను నా భర్తతో కలిసి సాఫ్ట్వేర్ అమ్మకంలో 5 సంవత్సరాలకు పైగా పనిచేశాను. నేను మీకు సంస్థలో సహాయం చేయగలను.

"మీకు తెలుసా, నా దగ్గర డబ్బు లేదు."

“డబ్బు అవసరం ఏమిటి, నీ దగ్గర చాలా సాఫ్ట్వేర్ ఉంది, డబ్బు కంటే విలువైనది. నేను సాఫ్ట్వేర్ను విక్రయిస్తాను మరియు మీరు సాఫ్ట్వేర్ను ఇన్స్టాల్ చేసి నిర్వహించండి.

"సరే, మేము అలా చేస్తాము."

****

నా మొబైల్ కి అనిత నుండి కాల్ వచ్చింది.

నేను, “ఇంత కాలం తర్వాత నన్ను గుర్తు పట్టారా?” అన్నాను.

“అందుకే నిన్ను పిలిచాను. ఇంతకాలం తర్వాత సుగంధ నాకు ఫోన్ చేసి మాతో చిలిపిగా ఆడింది. సుగంధ అక్కడ ఉన్న సంగతి నీకు తెలియదని నాకు ఫోన్ చేసింది. నేను మీ నుండి బయటకు వెళ్తానని ఆమె ఊహించలేదు మరియు దాని కోసం ఆమె క్షమాపణలు కోరుతుంది.

“ఇంత కాలం తర్వాత మీరు ఇప్పుడు గ్రహించారా? మీరు నన్ను ఏమి చేశారో ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా? మీరు నన్ను విడిచిపెట్టినప్పుడు నేను ఏమి అనుభవించాను?”

"గతం గురించి మరచిపోండి."

"నాకు మిగిలి ఉన్నది గతమే అయినప్పుడు మరచిపోవడానికి ఏముంది?"

"నువ్వు ఎప్పుడూ చిక్కుముడుల్లో మాట్లాడుతావు, అది నాకు ఎప్పటికీ అర్థం కాలేదు. నేను నిన్ను ఏ పనికి పిలిచానో చెప్తాను" అన్నాడు.

"మీరు చేసిన దానికి క్షమించమని నన్ను పిలిచారు, కాదా?"

"అది కాదు, నేను మీకు మొత్తం కథ చెబుతాను."

"సరే, మీరు ఏమి చెప్పాలనుకుంటున్నారో నాకు చెప్పండి, త్వరగా చెప్పండి, మీ బగ్ బగ్ వినడానికి నాకు రోజంతా లేదు."

"నువ్వు నన్ను ఎప్పుడూ మాట్లాడనివ్వవు, నేను చెప్పడానికి పిలిచాను, సుగంధ మాకు చేసిన దానికి క్షమించండి మరియు మీ ముందు క్షమించండి మరియు ఆమె మా నుండి తీసుకెళ్ళిన దానిని తిరిగి ఇవ్వాలనుకుంటోంది."

"మనశ్శాంతి తప్ప ఆమె మా నుండి ఏమి తీసుకుంది."

“మీకు పూర్తి కథ చెబుతాను. ఇంట్లో సమస్యలు ఉన్నాయి మరియు సుగంధ తన గురూజిని కలవడానికి వెళ్ళింది. ఆమె ఏం చేసినా తప్పేనని, వెళ్లి క్షమాపణలు చెప్పమని చెప్పాడు. ఇది కేవలం అమాయక చిలిపి అని ఆమె చెప్పినప్పుడు? గతంలో ఆమె చేసినది చిలిపి పని కాదని, అవి ఉద్దేశపూర్వక చర్యలు అని, మరియు కర్మ పూర్తి వృత్తంలో తిరిగి వస్తుందని అతను ఆమెలో చెప్పాడు. ఆమె మా కుటుంబానికి చేసిన దాని నుండి విముక్తి పొందకపోతే, అది ఆమెను మరియు ఆమె కుటుంబాన్ని నాశనం చేస్తుంది. ఆమె అతన్ని నమ్మకపోతే, ఆమె దానిని పరీక్షించడానికి వేచి ఉండవచ్చు. కానీ ఆమె కుటుంబంలో ఎవరైనా గాయపడితే, అతను ఇకపై ఆమెకు సహాయం చేయలేడు. ప్రియ రోడ్డు దాటుతుండగా ప్రమాదంలో గాయపడ్డాడు. అలా ఎందుకు జరిగింది అని అడగడానికి సుగంధ తన గురూజి దగ్గరకు వెళ్ళింది. మీ సోదరి జీవితంలో జోక్యం చేసుకోవడం ద్వారా మీరు చాలా పెద్ద తప్పు చేశారనీ, మీ పాదాలు పట్టుకుని క్షమించండి అని చెప్పి తపస్సు చేయాలని ఆమె గురువు చెప్పాడు. ఆమె అలా చేయకపోతే, ఎవరూ తమ కుటుంబాన్ని రక్షించలేరు.

"ఇంకేం చెప్పాడు."

"ఆమె గురూజి మీ వెనుక ఒక సంరక్షక దేవదూత ఉన్నారని మరియు మరొక సంరక్షక దేవదూత మీలో చేరారని మరియు మీరు ఇప్పుడు అజ్ఞేయంగా ఉన్నారని చెప్పారు. దేవదూతలను రక్షించడం గురించి ఆమె ఏమి మాట్లాడుతోంది? "

"అది ఆమెకు మరియు ఆమె గురూజికి మధ్య జరిగిందని నాకు ఎలా తెలుసు."

“ఇప్పుడు ఆమె మిమ్మల్ని క్షమించండి మరియు మీకు ఏదైనా తిరిగి ఇవ్వాలనుకుంటోంది. ఆమె వారి ఆస్తి కాగితాలు మరియు నగదును తీసుకువచ్చింది మరియు క్షమించమని అడగడానికి మరియు వాటిని తిరిగి ఇవ్వడానికి నా వద్దకు వచ్చింది.

“ఆమె ఆ ఆస్తులు మరియు నగదు అన్నీ మా నుండి తీసుకుందని మీరు చెప్పాలనుకుంటున్నారా? ఆమె ఎలా చేసింది?”

“ఆమె మా కుటుంబంపై మాయమాటలు ఉపయోగించింది మరియు మా సంపాదనను ఆమెకే లాగేసుకుంది.”

“ఆమె దీన్ని ఎప్పుడు ప్రారంభించింది?”

“మేము హైదరాబాద్ కు వచ్చినప్పుడు ఇది ప్రారంభమైంది. హైదరాబాద్ దురదృష్టకరమని మీరు ఎప్పటినుంచో చెబుతూ ఉంటారు. అది కాదు, వారు తమ స్వార్థ ప్రయోజనాల కోసం మీ ప్రతిభను ఉపయోగించుకున్నారు. ఆమె మెడ వరకు నీరు వచ్చినప్పుడు ఆమె ఇప్పుడు బయటకు వస్తోంది. ఆమె గురూజీ మీ గురించి చెప్పారని, మీ వెనుక ఒక సంరక్షక దేవదూత ఉన్నారని, ఇప్పుడు మిమ్మల్ని రక్షించడానికి మరొక దేవదూత వచ్చారని ఆమె చెప్పింది. దేవదూత మిమ్మల్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోవడమే కాకుండా, ఆ చెడు పనులన్నీంటి నుండి మిమ్మల్ని కాపాడుతుంది.

అనిత ఊపిరి పీల్చుకుని, “ఎక్కడున్నావు, నేను మీ గదిలోకి వెళ్ళినప్పుడు, యజమానులు మీరు ఇల్లు ఖాళీ చేసారని చెప్పారు మరియు ఒక మహిళ వచ్చి మిమ్మల్ని కారులో తీసుకువెళ్ళింది. ఏం జరిగింది?”

“నేను చాలా దయనీయ స్థితిలో ఉన్నాను మరియు నందిని వచ్చి నన్ను తన ఆసుపత్రిలో చేర్చింది. నేను కోలుకున్నాక, ఆమె నన్ను

తన ఇంటికి తీసుకెళ్లి అక్కడ నాకు గది ఇచ్చింది. ఇప్పుడు ఆమె ఒక సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీని ప్రారంభించింది మరియు ఆమె అమ్మకాలు చూసుకుంటానని చెప్పింది మరియు నేను ఇన్స్టాలేషన్లపై దృష్టి పెడుతున్నాను. ఇప్పుడు నేను రావు హాస్పిటల్లో ఉన్నాను. ఆమెకు గాయత్రి హిల్స్లో ఇల్లు ఉంది.

ఆమె, "సరే, మేము వచ్చి మిమ్మల్ని హాస్పిటల్లో కలుద్దాం, ఇది దగ్గరగా ఉంది."

సుగంధలో అనిత అరగంటలో హాస్పిటల్కి వచ్చింది, ఒక కాంపౌండర్ వాళ్ళని నా రూమ్కి తీసుకొచ్చాడు. నందినిని నా రూమ్కి పిలవమని కాంపౌండర్కి చెప్పాను.

ఇక్కడ ఏం చేస్తున్నావు అని అనిత అడిగింది.

"అది నా ఆఫీసు గది. నేను ఇక్కడ హాస్పిటల్ సాఫ్ట్ వేర్ను ఇన్స్టాల్ చేస్తున్నాను. కాబట్టి, మీరు ఏమి చెప్తున్నారు?"

ఈ సమయంలో నందిని వచ్చి నేను వారిని పరిచయం చేసాను. నందిని మరో కుర్చీలో కూర్చుని వాళ్ళ వైపు చూసింది.

"సుగంధ ఏదో చెప్పాలనుకుంది" అంది అనిత.

వాళ్ళందరూ సుగంధ వైపు చూసారు, "మీకు ఇంత బాధ కలిగించినందుకు నన్ను క్షమించండి. నేను మీకు చేసిన అన్ని చెడు పనుల నుండి విముక్తి పొందాలనుకుంటున్నాను, నేను ఈ ఆస్తి పత్రాలు మరియు బ్యాంక్ ఖాతా వివరాలను తీసుకువచ్చాను.

ఆమె టేబుల్ మీద ఫోల్డర్ పెట్టింది.

ఫోల్డర్ తీసుకుని లోపలికి చూసాను. ఫోల్డర్ లోపల కొన్ని తెల్ల కాగితాలు మరియు మడతపెట్టిన వార్తాపత్రికలు తప్ప మరేమీ లేవు. సుగంధ వైపు చూసాను.

సుగంధ ఉన్నాడంగా నవ్వుతూ కుమార్ వైపు ఎగతాళిగా చూసింది. "మీరు ఏమి అనుకుంటున్నారు, నేను నా జీవితకాల సంపాదనను అలా వదిలివేస్తాను."

నందిని సుగంధను చూసి, "నిన్ను రక్షించడానికి వచ్చిన నీ కొత్త దేవదూత ఇతనేనా? ఆమె ఏమి చేయగలదో నేను చూస్తాను. కావాలంటే ఈ డబ్బులెంతా ఖర్చు చేస్తాను కానీ నీకు రూపాయి ఇవ్వను."

అనిత అడిగింది, "అక్కా ఇలా ఎందుకు చేస్తున్నావు? నేను నీకు ఏమి చేసాను? నేను క్షమాపణ చెప్పమని అడిగానా? మీకు నాపై వ్యతిరేకత ఏమిటి? నా ఇంట్లో అలా ఎందుకు చేశావు? నా భర్తతో నీకు సంబంధం ఉందంటూ ఎందుకు అలా ప్రవర్తించావు? అతని పట్ల మీకు ఏమైనా భావాలు ఉన్నాయా లేక మనల్ని విడిపోవడానికేనా?"

అనిత ఇంకేమైనా చెబుతుందేమో అని సుగంధ ఒక్క నిమిషం ఆగింది. కోపంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతున్న ఆమెను చూసి, "నేను నిస్సహాయంగా ఉన్న నీ ముఖాన్ని చూడాలనుకున్నాను, మరియు నాకు రేయాల్స్ పట్ల భావాలు ఉన్నాయా? అవును, నేను అతని పట్ల భావాలను కలిగి ఉన్నాను, నేను అతనిని తృణీకరించాను. నేను అతనిని ద్వేషిస్తున్నాను మరియు నేను నిన్ను ద్వేషిస్తున్నాను. నా సోదరిగా పుట్టినందుకు నేను నిన్ను ద్వేషిస్తున్నాను. నా తల్లిదండ్రులను మీతో పంచుకోవడం నాకు

అసహ్యం. నేను మీతో ప్రతిదీ పంచుకోవాలని నేను అసహ్యించుకున్నాను. నాన్న నిన్ను ఎప్పుడూ ఇష్టపడేవాడు, నేను అతనికి ఏమీ కాదు.

అనిత చెప్పింది, “నువ్వు ఎప్పుడూ అమ్మ కూచివే. అమ్మ ఎప్పుడూ నీకు సపోర్ట్ చేసింది, నీకు నాన్న సపోర్ట్ ఎందుకు కావాలి? అతను మిమ్మల్ని ఇష్టపడలేదని మీరు అనుకుంటున్నారా? అప్పుడు అతను మిమ్మల్ని చూడటానికి వచ్చినప్పుడు, మీరు వారిని ఎందుకు ఆదరించడానికి నిరాకరించారు? అమ్మ నిన్ను చూడాలనుకున్నప్పుడు మీ ఇంటికి రావద్దని ఎందుకు చెప్పావు?”

సుగంధ తన కుర్చీలోంచి లేచి, నా మొహం మీద కాగితాలు విసిరి, కాగితాలు ఉంచండి అని అరిచి, గది నుండి బయటకు వచ్చింది.

నందిని ఇదంతా ఏంటి అని అనిత వైపు చూసింది.

అనిత చెప్పింది, “ఆమె ప్రవర్తనకు క్షమించండి, ఆమె ఎప్పుడూ ఇలాగే ఉండేది, కారణం లేకుండా ఆమె అసూయపడేది. నీకు రేయాన్స్ ఎలా తెలుసు?”

నందిని "అతను ఒక స్నేహితుడు."

“నీ వెనుక ఉన్న దేవదూత గురించి సుగంధ ఏం చెబుతోంది? ఆమె ప్రస్తావిస్తున్నది నందినినా?”

"ఆమె ఎవరిని సూచిస్తుందో నాకు ఎలా తెలుసు?"

"ఏం చేస్తా?"

"ఏం చేస్తావు, నువ్వు ఇంటికి తిరిగి వెళ్లి నా పని చేసుకోనివ్వు."

అనిత నా వైపు కోపంగా చూసింది.

బాబ్ ఆలోచనలు: తమ సంబంధం గురించి సుగంధ తనతో అబద్ధం చెప్పిందని లేదా ఆమె చెప్పేది అబద్ధమని ఆమె భావించి ఉండవచ్చు. ఇప్పుడు ఎక్కడి నుంచి వచ్చిందో అక్కడికే వెళ్లమని చెబుతున్నాడు. అతను ఆమెను తిరిగి రమ్మని అడగలేదు. నందినిపై ఆధారపడ్డానని ఎలా చెప్పగలడు? ఎవరైనా ఆమెను తమలో కలిసి ఉండమని ఆహ్వానించవలసి వస్తే అది నందిని అని ఆమె మౌనం వహించింది. అనిత వారిపై వ్యాఖ్యానించాలనుకున్నా, ఆమెకు దాదాపు 30 సంవత్సరాలు మరియు అతని వయస్సు 55.

అనిత కోపంగా బయటికి వచ్చింది.

కొన్ని నిమిషాల తర్వాత, అనిత తిరిగి వచ్చి, "సుగంధకు యాక్సిడెంట్ అయింది, ఆమెను ఆసుపత్రికి తీసుకురావడం నేను చూశాను."

అందరం లేచి ఏం జరిగిందో చూడడానికి వెళ్ళాము.

****

సుగంధ యాక్సిడెంట్ గురించి చెప్పడానికి అనిత తన తల్లికి ఫోన్ చేసింది. ఆమె సుగంధ కుమార్తెలను చేరుకోవడానికి ప్రయత్నించింది, కానీ ఎవరూ ఆమె కాల్ తీసుకోలేదు. ఆమె తన భర్త నంబర్ ను ప్రయత్నించింది. అతను ఫోన్ లిఫ్ట్ చేయకపోవడంతో అతని వాట్సాప్ లో మెసేజ్ పెట్టింది.

అతను అరగంట తర్వాత తిరిగి కాల్ చేసాడు మరియు అనిత అతనికి ప్రమాదం గురించి తెలియజేసి, సుగంధ రావు ఆసుపత్రిలో ఉందని చెప్పాడు.

అనిత, నేనూ ఎమర్జెన్సీలో సుగంధని చూడటానికి వెళ్ళాము. ఆమెను ఆపరేషన్ థియేటర్లోకి తీసుకెళ్తున్నారు. నందిని సూచన మేరకు ఆమెను ఓటికి తీసుకెళ్లారు.

అరగంట తర్వాత సుగంధ భర్త వెంటేశ్వర్లు ఇద్దరు కూతుళ్లతో ఆస్పత్రికి వచ్చారు. అతను అనితను అడిగాడు, "ఏమైంది?"

అనిత బదులిస్తూ, "ఆమె ఆసుపత్రి వెలుపల ప్రమాదానికి గురైంది. కుమార్ ఈ ఆసుపత్రికి సాఫ్ట్ వేర్ డెవలప్ మెంట్ చేస్తున్నాడు. కాబట్టి, హాస్పిటల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్ శస్త్రచికిత్సకు అనుమతించాడు.

"అయితే ఇక్కడ హాస్పిటల్లో ఏం చేస్తోంది?" అని వెంకీ అడిగాడు.

అనిత "నీకు చెప్పలేదా బావా?" అని అడిగింది.

దీప్తి చెప్పింది, "తను గురూజిని చూడడానికి వెళుతున్నానని చెప్పి, ఉదయాన్నే వెళ్ళింది."

అనిత అడిగింది, "దీప్తి, ఆవిడ నీతో చెప్పావా?"

దీప్తి "అవును" అని బదులిచ్చింది.

అనిత అడిగింది, "అయితే నువ్వు ఎప్పుడు వచ్చావు, ప్రియకి యాక్సిడెంట్ అయిందని విన్నాను, ఆమెను చూడడానికి వచ్చావా? ఎలా వున్నావ్ ప్రియా?"

దీప్తి తడబడుతూ అవును అని బదులివ్వగా, ప్రియ నేను సరేనని బదులిచ్చింది.

వాళ్ళు ఏదో దాస్తున్నారని అనుకున్నాను.

దీప్తి ఇప్పుడు మా దగ్గరే ఉంటోంది' అని వెంకీ అన్నారు.

తన భర్త నుండి తిరిగి వచ్చి ఉంటుందని నేను భావించాను మరియు వారు దానిని దాచడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు మరియు వెంకీ విషయాలు దాచలేని వ్యక్తి. అయితే ఆమె తన భర్త నుండి ఎందుకు తిరిగి వచ్చింది? నేను వారి వివాహానికి వెళ్ళాను, వారు గౌరవప్రదమైన కుటుంబం మరియు దూరపు బంధువులు కూడా. వారికి ఏదైనా ఆటంకాలు ఉంటే, వారు బంధువులను చేర్చుకుని, వారిని తిరిగి తీసుకురావాలి. అది తిరిగి ప్రదర్శన చేసే కర్మ కావచ్చు. ఇది ఆమె స్వంత మాటలు, నాది కాదు.

ప్రియ "అయితే ఇక్కడ ఏం చేస్తోంది?" అని అడిగింది.

అనిత బదులిస్తూ, "మేమిద్దరం రేయాన్స్ ని చూడటానికి వచ్చాము."

దీప్తి అడిగింది, "అమ్మకు ఏదైనా ఆరోగ్య సమస్య ఉందా?"

అనిత బదులిస్తూ, "లేదు, ఆమె గురూజీని చూడటానికి వెళ్ళింది మరియు అతను రేయాన్స్ కి క్షమాపణ చెప్పమని ఆమెకు సలహా ఇచ్చాడు."

ప్రియ, "అయితే రేయాన్స్ మామయ్యకి క్షమాపణ చెప్పమని ఎందుకు సలహా ఇస్తారు?" అని అడిగింది.

అనిత బదులిస్తూ, "సుగంధ మాలో చిలిపిగా అడిగింది, అందుకే నేను అతనిని రప్పీలో ఉంచాను."

వాళ్ళంతా అనిత వైపు చూసారు, సుగంధ ఎలాంటి చిలిపి అడదా?

అనిత సమాధానం చెప్పకుండా, "రేయాన్స్ కి క్షమాపణ చెబుతానని చెప్పినన్న ఇక్కడికి తీసుకొచ్చింది, చివరి నిమిషంలో

ఆమె తన మాటలను వెనక్కి తీసుకుని ఈ పేపర్లను రేయాన్స్ ముఖంపై విసిరింది."

వెంకీ పేపర్లు తీసుకుని చూసి, ఇవి తెల్ల కాగితాలు మాత్రమే అని చెప్పాడు.

అనిత అడిగింది, "దీప్తి, మీ అత్తమామల నుండి ఎందుకు వచ్చావు?"

అతనికి ఎఫైర్ నడుస్తోంది' అని దీప్తి బదులిచ్చారు.

అనిత, "అతను అలా కాదు, ఎవరితో సంబంధం పెట్టుకున్నాడు?" అంది.

దీప్తి, "అతని కజన్ తన్మయ్ భార్య మీకు తెలుసా" అని చెప్పింది.

అనిత, "అసలు మాట్లాడకు, మీ భర్తతో ఎందుకు సంబంధం పెట్టుకుంటారు?" అంది.

ఆమె ఏదో దాస్తోందని నేను అనుకున్నాను, వారి కుటుంబం నాకు తెలుసు. అతను అలా ఎందుకు చేస్తాడు? తన్మయ్ ఎక్కడగా ఇంట్లోనే ఉంటాడు, ఎలాసందేశానికి ఆమెతో సంబంధం ఉందా? వారు ఏమి చేస్తారో నా ఆందోళన కాదు. అయినా మమ్మల్ని విడిపోవడానికి సుగంధ నన్ను ఎందుకు టార్గెట్ చేయాలి? ఆమె ముగింపు గేమ్ ఏమిటి? తన సొంత కూతురిని బద్దలు కొట్టడం వల్ల కర్మ పట్టుకున్నదా?

నందిని వచ్చి సర్దరి జరుగుతోందని, కొంత సమయం పట్టవచ్చని తెలియజేసింది.

"రండి, మనం నా గదిలో కూర్చుంటాం" అన్నాను.

"మేము ఇక్కడ కూర్చుంటాము" అని సుగంధ కుటుంబం చెప్పింది.

నందిని, "అనితా, నాతో రా."

నేను నందిని వైపు చూసాను, ఆమె వెంట రావాలని తల ఊపింది.

వాళ్ళని ఓటీ రూం బయట వదిలేసి ముగ్గురం నందిని క్యాబినీకి వెళ్ళాము.

నందిని "వాళ్ళ కథ ఏమిటి?" అని అడిగింది.

నేను "దీప్తికి మా బంధువుల అబ్బాయిలో పెళ్లయింది, ఇప్పుడు వాళ్లు అతనిలో అక్రమ సంబంధం పెట్టుకున్నారని ఆరోపిస్తున్న అమ్మాయి వాళ్ల మేనమామ కొడుకు భార్య. ఈ రెండు కుటుంబాలు సన్నిహితంగా ఉన్నాయి. సుగంధ వారి సాన్నిహిత్యం చూసి అసూయ చెంది తన అల్లుడు అక్రమ సంబంధం పెట్టుకున్నాడని ఆరోపించింది."

అనిత కథను కొనసాగిస్తూ, "ఏం జరిగిందో కొంతమంది బంధువుల ద్వారా తెలుసుకున్నాను. అతనిపై ఆరోపణలు చేయడంలో వారు దీప్తి కుమార్తె పుట్టినరోజు కోసం వారి ఇంటికి వెళ్లారు. ఆ తర్వాత కొందరు బంధువులను తీసుకుని వారి ఇంటికి చేరుకుని ఆయనపై పలు ఆరోపణలు చేశారు. బంధువులు సర్దుకుపోవడంలో అక్కడి నుంచి వెళ్లిపోయారు. తిరిగి వస్తున్న బంధువులకు సుగంధ ఫోన్ చేసి మద్యం మత్తులో అల్లుడు రాత్రి వేళల్లో తనను వేధించాడని చెప్పింది. వాస్తవానికి, ఆమె తన అత్తగారిలో పడుకుంది. అత్తమామల వద్ద నుంచి ఆమెను ఇంటికి తీసుకొచ్చి అక్కడే వదిలేసి వెళ్లిపోయారు. ఈ సమావేశానికి రెండు రోజుల ముందు ఆమె వెంకీతో ఊరేగింపులో బంగారం మరియు నగదు మొత్తం పంపినట్లు ఇప్పుడు ధృవీకరించబడింది. వారు ఉద్దేశపూర్వకంగా ఈ డ్రామా చేసినట్లు అనిపిస్తుంది."

నందిని అడిగింది, “ఉద్దేశపూర్వకంగా వారు బంగారం మరియు అన్నింటినీ పొందడం కోసం ఈ నాటకం ఆడారు?”

అనిత చెప్పింది, “అది మాత్రమే అనిపించింది.”

నందిని, “మీ ఇద్దరికీ ఏమి సంబంధం?” అని అడిగింది.

అనిత మాట్లాడుతూ, “మమ్మల్ని విడదీయడానికి సుగంధ నాటకం ఆడింది. గుడ్డిగా నేను దాని కోసం పడిపోయాను.

నందిని ఏం చేసిందని అడిగింది.

అనిత చెప్పింది, “కుమార్ హాలులో పని చేస్తున్నందున నేను సమీపంలోని బంధువుల ఇంటికి వెళ్లాను. నేను మళ్ళీ వస్తాను అనుకుని కుమార్ డోర్ లాక్ చేసి స్నానం చేసి వెళ్ళాడు. లోపలికి వచ్చి తొళం వేసి ఉన్న మెయిన్ డోర్ తెరిచి బెడ్ రూంలోకి ప్రవేశించాను. నా ముందు కనిపించేది ఏమిటంటే, సుగంధ తన చీరను తన ముందు పట్టుకుని తలుపు ముందు బెడ్రీ అవతలి వైపు నిలబడి ఉంది. ఆమె కుమార్ తో అక్రమ సంబంధం పెట్టుకుందని భావించి, బయటకు వెళ్ళి, తర్వాత నా బట్టలు సేకరించడానికి నా కుమార్తెను పంపించాను. ఇప్పుడు, నాకు అర్థమైన విషయం ఏమిటంటే, ఆ సమయంలో సుగంధ పూర్తిగా దుస్తులు ధరించి, ప్రదర్శన కోసం చీరను ఆమె ముందు పట్టుకుంది.

“ఇటీవల సుగంధ చిన్న కూతురు ప్రియ ఒక చిన్న యాక్సిడెంట్ కి గురైంది, సుగంధ వెళ్ళి వాళ్ళ గురూజిని కలిశాడు, లేకపోతే ఏదైనా ఘోరం జరుగుతుందని తపస్సు చేసుకోమని సలహా ఇచ్చాడు. కాబట్టి, కుమార్ కి క్షమాపణలు చెప్పమని మరియు వారు మా నుండి ఏమి తీసుకున్నారో తిరిగి ఇవ్వమని ఆమె నన్ను పిలిచింది.

ఆ భాగం నాకు అర్థం కాలేదు. వారు మా నుండి డబ్బును ఎలా లాక్కోగలరు. ఆమె ఎలా ప్రవర్తిస్తుందో మీరు చూశారు.

నందిని, "ఆమె సమస్య ఏమిటో నాకు అర్థం కాలేదు."

అనిత మాట్లాడుతూ, "సుగంధకు మొదటి నుండి అసూయ సమస్యలు ఉన్నాయి. మా అమ్మ సహాయంతో ఇతరులను దుర్భాషలాడుతుంది. ఆమె ఇవన్నీ ఎలా చేయగలదో ఇప్పుడు నాకు ఆలోచన వస్తోంది. ఆమె డబ్బుపై అభిరుచిని సంపాదించి ఉండాలి, వారు చేతబడి ఉపయోగించి ఇతరుల డబ్బు తీసుకోవడం ప్రారంభించినట్లు అనిపిస్తుంది. హైదరాబాద్‌లో అడుగుపెట్టినప్పటి నుంచి మాకు డబ్బు కష్టాలు మొదలయ్యాయి. తర్వాత చాలా సమస్యల తర్వాత, కుమార్‌కి హాస్పిటల్ ప్రాజెక్ట్ వచ్చిన తర్వాత మేము స్థిరపడటం ప్రారంభించాము మరియు తరువాత సాఫ్ట్‌వేర్ సంస్థలో చేరాము. సాఫ్ట్‌వేర్ సంస్థలో, అతను చాలా మంది క్లయింట్‌లను కలవలసి వచ్చింది. అప్పుడు నా బంధువుల్లో ఒకరు మాకు కారు ఇప్పిస్తానని కుమార్‌ను పేస్టివ్‌లు అడిగారు. అతను పేస్టివ్‌లు సరఫరా చేసినప్పటి నుండి, అతని సమస్యలు మొదలయ్యాయి. బైక్ నడపలేకపోవడంలో కారు తెచ్చుకోవాల్సి వచ్చింది. అతను సాఫ్ట్‌వేర్ ఇచ్చిన ఆసుపత్రికి బస్సు సర్వీసుకు సరైన ప్రవేశం లేదు. అతను తన క్లయింట్‌ల వద్దకు తీసుకెళ్లడానికి డ్రైవర్‌ను నియమించాడు. సాఫ్ట్‌వేర్ సంస్థ ద్వారా, అతను మరొక ఆసుపత్రిలో ప్రాజెక్ట్‌ను పొందాడు. అతను ఈ రెండు ఆసుపత్రులకు సేవ చేస్తున్నాడు. అప్పుడు అతని మేనేజర్ ఆసుపత్రిలో చేరాడు మరియు అతనికి ఆసుపత్రిలో IT మేనేజర్ ఉద్యోగం ఇచ్చాడు. రవాణా సమస్యల కారణంగా అతను

కారును నిర్వహించాల్సి వచ్చింది. ఇప్పుడు వీళ్లంతా మాకు కారు ఉండంటే అసూయపడ్డారు. ఆమె వారిలో ఒకరు అయి ఉండాలి."

నందిని చెప్పింది, "వీటన్నిటి నుండి నాకు అర్థమైంది సుగంధ తన దారిలోకి రావాలనుకునే వ్యక్తి."

అనిత అడిగింది, "మీరు ఈ ఆసుపత్రిని ఎంతకాలం నడుపుతున్నారు?"

నందిని బదులిస్తూ, "ఈ హాస్పిటల్, నేను గత ఐదేళ్లుగా నడుపుతున్నాను."

అనిత అడిగింది, "అంతకు ముందు నువ్వేం చేసేవాడివి?"

నందిని సమాధానమిస్తూ, "USAలో హాస్పిటల్ అడ్మినిస్ట్రేషన్ పూర్తి చేసిన తర్వాత, నేను మా నాన్నగారి ఆసుపత్రిని చూసుకోవడం మొదలుపెట్టాను, నా భర్త తన సోదరి వివాహానికి వచ్చినప్పుడు నేను కలిశాను మరియు వారు బొంబాయి నుండి వచ్చినందున వారి వివాహానికి సహాయం చేయడానికి మా నాన్న నన్ను వారి వద్దకు పంపారు. . మేము క్లిక్ చేసాము మరియు నేను అతనికి హాస్పిటల్ సాఫ్ట్ వేర్ను అభివృద్ధి చేయడంలో సహాయం చేసాను, మరియు మా తల్లిదండ్రులు మా పెళ్లిని ఫిక్స్ చేసారు, మరియు పెళ్లి తర్వాత, నేను అతని సాఫ్ట్ వేర్ సంస్థను చూసుకోవడానికి బొంబాయికి వెళ్ళాను. ఆ తర్వాత 2014వ సంవత్సరంలో, నేను ఈ ఆసుపత్రిని చూసుకోవడానికి తిరిగి వచ్చాను.

అనిత అడిగింది, "కాబట్టి, హాస్పిటల్లో సహాయం చేయడానికి మీరు మీ భర్తను బొంబాయిలో వదిలేశారా?"

నందిని "లేదు, నేను వెళ్ళలేదు, హాస్పిటల్ చూసుకోవడానికి నన్ను ఇక్కడకు పంపించాను."

అనిత అడిగింది, "కాబట్టి, రేయాన్స్ పై మీ ఆసక్తి ఏమిటి?"

నందిని, "అతను నా భర్తకు లింక్."

అనిత అడిగింది, "అంటే మీ ఉద్దేశం ఏమిటి?"

దానికి నందిని, "నా భర్త నేను నేరుగా చెరుకోలేని చోట ఉన్నాడు, కాబట్టి నేను కుమార్తో మాట్లాడితే, నా భర్తకు సందేశాలు అందుతాయి. కుమార్ని కనుగొనడానికి నాకు నాలుగేళ్లు పట్టింది. బొంబాయిలో విచారించాను. నేను అక్కడ సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీలతో తనిఖీ చేసాను, కాని నేను అతనిని కనుగొనలేకపోయాను. అప్పుడు అదృష్టవశాత్తూ, హాస్పిటల్స్ తో నాకు ఉన్న సంబంధాల ద్వారా నేను హైదరాబాద్ లో ఆయనను కనుగొన్నాను. ఎక్కడున్నాడో ఎవరికీ తెలియలేదు. చివరగా అతని స్నేహితుల్లో ఒకరు అతని చిరునామా నాకు ఇచ్చారు. నేను వెళ్లి అతనిని కరోనా మరియు అన్నింటితో ప్రమాదకరమైన స్థితిలో కనుగొన్నాను. తర్వాత మా హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్లి వైద్యం చేసి మా ఇంట్లో గది ఇచ్చాను. అప్పటి నుండి అతను మాతోనే ఉంటాడు.

అనిత అడిగింది, "మేము అంటే, మీలో ఎవరు ఉంటారు?"

దానికి నందిని, "నాకు కవలలు, ఒక అబ్బాయి మరియు ఒక అమ్మాయి అతుల్ మరియు రీనా. వారికి ఇప్పుడు ఐదు సంవత్సరాలు."

అనిత అడిగింది, "అయితే మీరు నా భర్త ద్వారా ఎలా సందేశాలు పంపగలరు?"

నందిని, "చెప్పితే నీకు అర్థం కాదు" అంది.

అనిత, "దయచేసి చెప్పండి, నేను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాను."

నందిని మాట్లాడుతూ, "నేను మరొక కాలక్రమం నుండి వచ్చాను మరియు సమయం 20 సంవత్సరాల భవిష్యత్తులో ప్రయాణించింది."

నేను మౌనంగా వాళ్ళు మాట్లాడుకోవడం వింటున్న వాళ్ళ వైపు చూశాను.

అనిత, "నువ్వు చెప్పింది కరెక్ట్, నాకు అర్థం కాలేదు."

నేను ఇలా అన్నాను, "నువ్వు ఇంత చిన్నవాడివిగా ఎలా ఉంటావని నేను ఆలోచిస్తున్నాను."

అనిత నా వైపు అనుమానంగా చూసి, "రేయాన్స్, నీకు ఆమె తెలుసా?" అని అడిగింది.

నేను చెప్పాను, "ఆమె 1980ల నుండి నా స్నేహితురాలు."

అనిత అడిగింది, "కాబట్టి ఆమె సమయం ప్రయాణించిందని మీరు అనుకుంటున్నారు మరియు ఆమె మీతో మీ పెన్ స్నేహితురాలు కావచ్చు?"

నందిని చెప్పింది, "అతను నా అసలు స్నేహితుడే కాదు, నేను అతనిని వెతుక్కుంటూ వచ్చే వరకు అతనితో నాకు ఎలాంటి ఇంటరాక్షన్ లేదు. "

అనిత చెప్పింది, "సరే మీరు స్నేహితులుగా ఉండడం వల్ల నాకు ఇబ్బంది లేదు. హాస్పిటల్ సాప్లైవేర్ కోసం మీరు ఎంత చెల్లిస్తున్నారు?"

నందిని, “డబ్బు గురించి చింతించకు, నువ్వు ఆర్థిక సమస్యలలో ఉన్నానని నాకు తెలుసు. నేను అతని సాఫ్ట్ వేర్ కోసం క్లయింట్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. అమ్మకం ఖరారైతే, మీ ఆర్థిక సమస్యలు మీ వెనుక ఉంటాయి.

అనిత అడిగింది, “రేయాన్స్, ఇంటికి వస్తున్నావా?”

కుమార్ బదులిచ్చారు, “మీరు ముందుకు వెళ్ళండి, నేను సందర్శించడానికి తరువాత వస్తాను.”

అనిత కోపంగా లేచి వెళ్ళిపోయింది.

నందిని అడిగింది, “అలా ఎందుకు చెప్పావు?”

నేను, “ఆమె నన్ను వదిలి ఎలా వెళ్ళిపోయిందో మీకు తెలుసా, నేను ఆమె భావాలను ఎందుకు పట్టించుకోవాలి” అన్నాను.

“మీరు అన్నింటినీ కూల్ గా తీసుకుంటున్నట్లు అనిపిస్తుంది, అయితే ఆమె చాలా వేడిగా ఉన్నట్లు అనిపించింది.”

“ఆమె నన్ను విడిచిపెట్టినప్పుడు, మాకు పెళ్లయి 20 ఏళ్లు దాటింది, అయినా నన్ను విడిచిపెట్టే ముందు ఆమె రెండుసార్లు ఆలోచించలేదు. బహుశా ఆ సమయంలో, ఆమె నా దగ్గర డబ్బు లేదని భావించి ఉండవచ్చు.

నందిని ఓటికి రావాలని ప్రకటన వచ్చింది. ఆమె లేచి వెళ్ళిపోయింది

****

నేను రోజూ సుగంధను సందర్శిస్తూ ఆమె పురోగతిని తనిఖీ చేస్తున్నాను. గత రెండు రోజులుగా ఆమె కోమాలో ఉన్నారు. ఆమె భర్త వెంకీ ఆమెను చూడటానికి వచ్చినప్పుడు, “మీ కుమార్తెలు ఎక్కడ ఉన్నారు” అని అడిగాను.

వెంకీ కంగారుపడి సమాధానం చెప్పలేదు. నేను అతని వైపు చూశాను, అతను గందరగోళంగా మరియు సమస్యలతో ఉన్నట్లు అనిపించింది. అతని సమస్యలు నాకు పట్టవు అని అనుకున్నాను. కానీ సుగంధ నందిని యాజమాన్యంలోని ఆసుపత్రిలో ఉండటంతో నా ఆందోళన చెందింది, మరియు నందినితో నాకున్న సాన్నిహిత్యం కారణంగా ఆమె చికిత్స పొందుతోంది.

ప్రమాదం జరిగిన వారం రోజుల తర్వాత, సుగంధ మంచం పక్కన కూర్చున్నాను, ఆమె ఇంకా కోమాలో ఉండటం చూశాను.

నేను ఆమె చేయి పట్టుకుని ఆమె ముఖంలోకి చూశాను. ఆమె నా స్పర్శను గుర్తించినట్లుంది, నేను సుగంధను మెల్లగా పిలిచాను. అదే మొదటిసారి, నేను ఆమెను పేరు పెట్టి సంబోధించాను. సాధారణంగా నేను 'మీ అక్క' లేదా 'మీ సుగంధ అక్క' అని సూచిస్తాను.

నేను సాధారణంగా ఆమెలో మాట్లాడను, కానీ నేను ఆమెలో మాట్లాడేటప్పుడు గౌరవప్రదంగా మాట్లాడటానికి ఆమెను బహువచనంలో సంబోధిస్తాను. అనిత కుటుంబ సభ్యులతో ఎప్పుడూ తెలుగులోనే మాట్లాడేదాన్ని.

ఆవిడ మొహం కొంచెం మెలితిరిగి చూసాను అంటే ఆమెకి నాపై ఎలాంటి ద్వేషం ఉందో అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఇప్పటి వరకు ఆమె నా ముఖంలో ఆ ద్వేషపూరిత ప్రవర్తన ఏదీ చూపించలేదు. ఆమె నా గురించి ఇతరులతో లేదా ఆమె తల్లితో లేదా ఆమె కుటుంబంలో ఎలా మాట్లాడుతుందో నాకు తెలియదు.

ఆమె మా డబ్బును ఎలా నియంత్రించగలదని మరియు దానిలో ఎలా భాగం తీసుకుంటుందో నేను ఆలోచిస్తున్నాను. ఆమెకు

చేతబడి తెలుసా లేదా చేతబడి జ్ఞానం ఉన్న వారిని సంప్రదించిందా?

చివరగా, నేను నిర్ణయించుకున్నాను, ఆమె చేతబడితో ఎవరైనా సంప్రదించి ఉండాలి లేదా ఆమె తల్లి కాదా? అప్పుడు నేను నోయిడాలో ఉన్నప్పుడు జరిగిన సంఘటన గుర్తుకు వచ్చింది. ఆమె తల్లి అనితను చూడటానికి వచ్చింది మరియు రెండు రోజుల తరువాత సమీపంలో నివసించే సుగంధ కుటుంబాన్ని కలవడానికి వెళ్ళింది. వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్లాలంటే మెయిన్ రోడ్డు దాటి కోన్ని నిమిషాలు నడవాలి. ఆమె తన ఇంటి నుండి తిరిగి రాగానే మా కుటుంబాన్ని తిట్టడం ప్రారంభించింది. ఎంకే సుగంధతో కలిసి మా ఇంటికి వచ్చి నోయిడాలోనా ఆదాయం గురించి ఆరా తీస్తున్నాడని తర్వాత నాకు తెలిసింది. మంచి ఆదాయం లేకుంటే అంత దూరం ఎందుకు వెళ్తాను? పైగా, మేము హైదరాబాద్ నుండి నోయిడాకు మరియు తిరిగి రావడానికి ఎయిర్ షేర్ రీయింబర్స్ మెంట్ పొందామని అనిత ఆమెకు చెప్పాలి.

మనం ఢిల్లీకి వెళ్లాలంటే వాళ్ళు బాగానే జితాలిస్తారని అనుకుంటూ ఉండాలి. అనిత వారికి తక్కువ ఫిగర్ చెప్పినప్పటికీ, ఆమె అబద్ధం చెబుతోందని వారు అనుకోవచ్చు.

అప్పుడు అనిత వాళ్ళ అమ్మ వాళ్ళని పరామర్శించడానికి వెళ్ళినప్పుడు, సుగంధ ఆమె ముందు ఏడ్చిందనుకోండి, తిరిగి వచ్చి తిట్టడం మొదలుపెట్టింది. మరుసటి రోజు అనిత అక్క ఊర్మిళ ఇంటికి వెళ్ళింది. ఊర్మిళ కూతురు జ్యోతి ఆమెను ఎవరో బాబా దగ్గరకు తీసుకెళ్ళినట్లు తెలుస్తోంది. మన ఇంటి నుండి తెచ్చిన వస్తువులను ఎక్కడ ఉపయోగించి, వారు మా జీవితాలను

పాడుచేయటానికి ఏదైనా చేతబడి చేసి ఉండవచ్చు. అనిత తల్లి ఊర్మిళ ఇంటికి వెళ్ళిన తర్వాత, రమ్మీ తన కాలేజీలో కొన్ని కఠినమైన పరిస్థితులను ఎదుర్కొంది. ఆమె వెళ్ళిన వారం తర్వాత, శనివారం రెండు రోజులు జ్వరంతో మంచం పట్టాను. వారంలోగా మా ఇంచార్జి వారు నా కాంట్రాక్ట్ ను రద్దు చేస్తున్నట్లు నాకు తెలియజేశారు. వారు నా పనిని క్లీయర్ చేయడానికి 15 రోజుల సమయం ఇస్తున్నారు. నేను నోయిడా నుండి తిరిగి వచ్చినప్పటి నుండి, నేను డబ్బు సంపాదించలేకపోయాను. నేను సంపాదించాల్సిన దానిలో 50 శాతం కన్నా తక్కువ సంపాదించేది. నా దయనీయ స్థితికి ఎవరు బాధ్యులు?

నేను సుగంధ వైపు చూశాను, నా గత స్థూలకు ఆమె కారణమా? ఆమె నా సంపాదన నుండి ఉపసంహరించుకుందా? వారు ఇంత సంపదను కూడబెట్టిన విధానమా? ఆమె ఇంకా కోమాలో ఉంది మరియు ఆమె వక్షస్థలం వైకి క్రిందికి కదులుతోంది, ఆమె ఇంకా శ్వాస తీసుకుంటోందని సూచిస్తుంది.

అప్పుడు ఆమె దరించిన హాస్పిటల్ డ్రైన్ లో ఒక బటన్ కనిపించకుండా పోయిందని మరియు ఆమె బూబ్ లో కొంత భాగం గ్యాప్ నుండి కనిపించడం గమనించాను. నేను లేచి నర్స్ కి కాలి చేయబోతున్నాను, కానీ ఆమె నా ఆలోచనలను చదవగలిగినట్లుగా మరియు నేను ఆమె చాతీని చూడటం గురించి ఆందోళన చెందుతున్నట్లుగా ఆమె ముఖంలో మార్పు కనిపించింది. ఆమె కోమా స్థితిలో కూడా నేను ఆమెను చూడటం గురించి ఆమె ఆందోళన చెందింది. అప్పుడు నాకు ఒక ఆలోచన తట్టింది, నేను ఆమెను మానసికంగా లాలిస్తే, ఆమె స్పందన ఎలా ఉంటుంది?

నేను ఆమెను మానసికంగా లాలించడం మరియు ఆమెను అనుభవించడం ప్రారంభించాను. నేను ఆమె వక్షోజాలను తాకి వాటిని నొక్కాలని ఆలోచిస్తున్నాను. అప్పుడు నేను ఆమె కంట్లోకి వచ్చి ఆమెను హత్తుకొని నా వేళ్లను చుట్టూ తిప్పాను. అప్పుడు నేను ఆమెను నా మనస్సులో అనుభూతి చెందడం ప్రారంభించాను మరియు నేను ఆమెతో సెక్స్ చేయడానికి చిన్నదంతా చేసాను. అప్పుడు నేను సుగంధ కోమాలో కూడా అసహ్యకరమైన ముఖంతో ఉండటం చూశాను మరియు ఆమె హింసాత్మకంగా కదలడం ప్రారంభించింది. నేను లేచి నర్సును పిలవడానికి వెళ్ళాను.

ఒక నర్సు లోపలికి వెళ్ళింది మరియు నేను తలుపు వద్ద ఆగాను. ఆమె విపరీతంగా కదలడం చూసిన నర్సు డాక్టర్‌ని పిలవడానికి వెళ్ళింది.

నేను వెళ్ళి నందిని ముందు కూర్చున్నాను. ఆమె పైకి చూసి తన పనిని కొనసాగించింది.

కొన్ని నిమిషాల తర్వాత, ఒక నర్సు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, నందిని మేడమ్‌కి మీ పేషెంట్ కోమా నుండి బయటికి వచ్చారని చెప్పింది.

ఎలా జరిగింది అని అడిగింది నందిని.

నాకు తెలియదు అని నర్స్ సమాధానం ఇచ్చింది.

అందరం సుగంధను ఉంచిన గదికి వెళ్ళాము.

నేను వెళ్ళి నందిని పక్కన నిలబడ్డాను. సుగంధ నా వైపు కోపంగా చూస్తూ ఏదో చెప్పబోతుంది. ఆమె మాట్లాడలేనట్లు అనిపించింది మరియు ఆమె కళ్ళలో నిప్పుతో మా వైపు చూసింది.

నేను ఆమెను చూసి నవ్వి, “నువ్వు లేచావా?” అన్నాను.

ఆమె నా వైపు తిరిగి చూసింది. నందిని తన ప్రాణాధారం కోసం నర్సును అడిగింది. నర్సు ఇప్పుడు బాగానే ఉందని చెప్పింది. ఆమె ఏ సమయంలోనైనా కోలుకోవాలి.

నందిని అడిగింది, “మీరు వారి కుటుంబాన్ని పిలిచారా?”

నర్సు చెప్పింది, “నేను ఆమె కుమార్తెలకు కాలే చేయడానికి ప్రయత్నించాను, కానీ వారి మొబైల్ సిస్టమ్ ఆఫ్ వచ్చింది మరియు ఆమె భర్త ఫోన్ లిఫ్ట్ చేయలేదు.”

గత ఐదు రోజులుగా ఆమె కుమార్తెలు పరామర్శకు రాలేదని చెప్పాను.

సుగంధ భయంగా ఉంది.

తన కూతురు తన భర్త వద్దకు తిరిగి వెళ్ళిందని అనిపిస్తోందని చెప్పాను.

ఆమె ఏదో చెప్పడానికి ప్రయత్నించింది. నర్స్ ఆమె ఏమి చెప్పాలనుకుంటున్నారో అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించింది, కానీ అర్థం కాలేదు.

వెంటనే వెంకీ లోపలికి వచ్చి “ఏమైంది?” అని అడిగాడు.

సుగంధ కోమా నుంచి బయటకు వచ్చిందని నర్సు తెలిపింది.

అతని ముఖంలో భయం కనిపించకుండా చూసాను.

నేను, “ఆమె మీ కూతుళ్లు ఎక్కడున్నారని అడుగుతున్నారు?” అన్నాను.

మా అందరి ముందు చెప్పాలా అన్నట్లు వెంకీ చుట్టూ చూశాడు. ప్రశ్నగా తల కదిలించింది సుగంధ.

వెంకీ సుగంధతో ఇలా అన్నాడు, “నేను ఒక యాప్ డ్వారా 10 లక్షలు అప్పు తీసుకున్నాను మరియు వారు తిరిగి చెల్లించాలని డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఇప్పుడు నేను వివిధ పార్టీలకు అప్పుగా ఇచ్చిన డబ్బు, వారు వెంటనే తిరిగి చెల్లించడానికి సిద్ధంగా లేరు. కాబట్టి, వారు మా కుమార్తెలను తాకట్టు పెట్టారు.

ఇది ఎప్పుడు జరిగింది అని నేను అడిగాను.

వెంకీ ఆరు రోజుల క్రితం చెప్పాడు.

దీనిపై పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశారా అని అడిగాను.

పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయవద్దని వెంకీ బదులిచ్చారు.

నీకు పిచ్చి పట్టిందా? అప్పుడు ఎందుకు రిపోర్టు చేయలేదు, ఇప్పుడేం చేసేది ఆలస్యం.

ఆలోచిస్తూ నిలబడ్డాను. ఎవరిని సంప్రదించాలి? తర్వాత అక్క రేవతికి ఫోన్ చేసి దీప్తి భర్త బంధువు ఫోన్ నంబర్ అడిగాను. అతను తననయ్ తండ్రి.

నేను తననయ్ తండ్రికి పరిస్థితి వివరించాను మరియు అతను విషయాన్ని పరిశీలిస్తానని చెప్పాడు.

అరగంటలో తననయ్ దీప్తి భర్త సందేశాల్లో కలిసి హాస్పిటల్లో దిగింది.

ఇద్దరినీ ఆసుపత్రిలోని నా ఆఫీసు గదికి తీసుకెళ్లి పరిస్థితి వివరించాను.

దీప్తి మా ఇంటి నుండి వెళ్ళినప్పుడు, ఆమె చేతిలో ఉన్న బంగారం మొత్తం తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది అని సందేశ్ చెప్పాడు. వెంకీ

బంగారమంతా అమ్మేసి, అప్పులు చేసి డబ్బులు తిప్పేశాడని విన్నాను. కాబట్టి, రుణం తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఏమిటి?

అతను బంగారంపై ఎంత మొత్తం సంపాదించగలడని అడిగాను.

దానిపై కనీసం 25 నుంచి 30 లక్షలు వచ్చేవని సందేశ్ చెప్పాడు.

ఆంటీ ఏమైంది అని అడిగాడు ప్రణయ్. ఆమెకు ప్రమాదం ఎలా ఎదురైంది?

నేను అనితకు సమాధానం చెప్పాను మరియు క్షమాపణ చెప్పడానికి సుగంధ నా దగ్గరకు వచ్చింది.

ప్రణయ్ అడిగాడు, “క్షమాపణలు? దేని కోసం?”

నేను జవాబిచ్చాను, “సుగంధ నాపై మరియు అనితపై చిలిపిగా ఆడింది, కనీసం ఆమె మాకు చెప్పింది అదే.”

సందేశ్, “ఏ విధమైన చిలిపి పని మరియు ఆమె ఎందుకు ఆడుతుంది?” అని అడిగాడు.

నేను ఇలా అన్నాను, “ఇది చెప్పడానికి కూడా సిగ్గుపడుతున్నాను. కానీ మీరు పరిస్థితిని అర్థం చేసుకోవాలి, కాబట్టి, నేను సంఘటనల మలుపును వివరిస్తున్నాను మరియు సుగంధ ఎలా ఆడుతుందో వివరిస్తున్నాను. మా పట్ల ఆమెకు ఎలాంటి ఫీలింగ్ ఉందో నాకు తెలియదు. ఆమె నన్ను క్షమాపణ చెబుతానని అనిత వద్దకు వచ్చింది కానీ బదులుగా, ఆమె నా ముఖం మీద తెల్ల కాగితాలు విసిరింది. దీని ద్వారా ఆమె ఏమి సాధించాలనుకుంటుందో నాకు తెలియదు. ఆమె మా ఆసుపత్రి నుండి వెళ్తున్నప్పుడు, ఆమె ఆసుపత్రి వెలుపల ప్రమాదానికి గురైంది.

ఆమె అసూయలో పిచ్చిపట్టినట్లు నేను అనుమానిస్తున్నాను అని సందేహం చెప్పాడు. ఆమె తీరు నాకు అర్థం కాలేదు. మా పెళ్లి వరకు ఆమె ఓకే. మెల్లగా అనవసరమైన విషయాలతో దీప్తి మనసును నింపడం మొదలుపెట్టింది. లేకుంటే ప్రణయ్ భార్యతో నాకు ఎఫైర్లు ఉన్నాయని ఆమెకు ఈ ఆలోచనలు ఎలా వచ్చాయి? ఆమె నాకు సోదరి లాంటిది. పెళ్లయినప్పటి నుంచి ఆమె నాకు రాఖీ కట్టేది. పైగా, నేను వారి పిల్లలను మేనకోడళ్ళు మరియు మేనల్లుళ్ళలా చూసుకున్నాను, ఆమె భరించలేకపోయాను. మా కూతురు పుట్టే వరకు కాస్త ఓకే. ఆ తర్వాత దీప్తి తన పేరెంట్స్ లో కలిసి ఉండడం వల్ల ఒక్కసారిగా మారిపోయింది. ఆమె ఇంట్లో ఏ పని చేయడం లేదు. సహాయం చేయనందుకు మా అమ్మ కూడా ఆమెకు బుద్ధి చెప్పలేదు. దీప్తి తన గది నుండి తీరికగా దిగి, అల్పాహారం చేసి, లంచ్ మరియు డిన్నర్ కోసం మాత్రమే తన గదికి వెళ్లేది. ఆమె గర్భం దాల్చే సమయానికి నన్ను దూరంగా ఉంచింది.

ఇంతలో అనిత వచ్చి తలుపు దగ్గర నిలబడి విన్నది.

నేను ఆమె వైపు చూసి వచ్చి కూర్చోమని చెప్పాను. వెంకీ కూతుళ్ళలో పరిస్థితి వివరించాను.

****

సుగంధ 3 నెలలు ఆసుపత్రిలో ఉంది మరియు ఆమె గొంతు తిరిగి రాలేదు. ప్రమాదం జరిగిన సమయంలో మెదడులోని కొంత భాగం దెబ్బతినడంలో ప్రసంగాన్ని నియంత్రించినట్లు వైద్యులు తెలిపారు. డిశ్చార్జ్ సమయంలో, ఆమె బయట ఉన్నప్పుడు స్లీప్ లో లేదా మొబైల్ లో వ్రాసి సందేశాలను పంపుతోంది.

నందిని హాస్పిటల్ ఇండస్ట్రీలో తనకున్న పరిచయాలను ఉపయోగించుకుని నా కోసం మరో హాస్పిటల్ కాంట్రాక్ట్ తెచ్చుకుంది. వారు కోడ్తో సాఫ్ట్వేర్ను కొనుగోలు చేయాలనుకున్నారు మరియు ఆమె వారితో బేరసారాలు చేసి సాఫ్ట్వేర్ కోసం 50 లక్షలు ఖరారు చేసింది.

ఆమె డేటర్వేడ్ని 1 కోటి మొత్తానికి మ్యాట్రిమోనియల్ సర్వీస్ కంపెనీకి విక్రయించింది. ఇప్పుడు నేను నిడులతో కొట్టుమిట్టాడుతున్నాను.

దీప్తి తన భర్త వద్దకు తిరిగి వెళ్లింది. వెంకీ వెళ్లి సుగంధ డిశ్చార్జ్ అయ్యే వరకు తన అత్తవారింటి దగ్గర దాక్కున్నాడు. అతను తన రుణాలను రికవరీ చేయడానికి ప్రయత్నించాడు, కానీ అతను చిన్న రుణాలను మాత్రమే తిరిగి పొందగలిగాడు మరియు పెద్ద రుణాల కోసం, వారు మరింత సమయం అడిగారు.

ప్రణయ్, సందేశ్లు యాప్కి రుణం చెల్లించడానికి అతనికి కొంత ఉపశమనం లభించింది.

లోన్ క్లియర్ చేయడానికి వెంకీ సుగంధను ల్యాండ్ పేపర్లు అడిగాడు, అయితే ఆమె వాటిని ఇవ్వడానికి నిరాకరించింది.

****

1 జనవరి 2021.

నేను నందినితో కూర్చుని హాస్పిటల్ రన్నింగ్ గురించి చర్చించుకుంటున్నాను. ఒక అటెండర్ వచ్చి నందినితో అన్నాడు, మేడమ్ మిమ్మల్ని కలవడానికి కొంతమంది సందర్శకులు వచ్చారు. అతను తన పేరు బాబ్ అని మరియు మీకు ఇవ్వడానికి కొన్ని ముఖ్యమైన సమాచారం ఉందని చెప్పాడు.

ఆమె చెప్పింది, వారిని లోపలికి పంపండి మరియు అది ఏమి కావచ్చు అని నా వైపు చూసింది. బాబ్ నాకు ముందే తెలుసు, అతని పూర్తి పేరు రాబర్ట్ ఫెర్నాండెజ్, మరియు నందినిని ఈ టైమ్ లైన్ కి పంపింది అతనే.

నందిని తన భర్త గురించి కొంత సమాచారం తెప్పించే బాబ్ ని కలవాలని ఆశగా తలుపు వైపు చూస్తోంది.

కానీ ఒక అపరిచితుడు తలుపు గుండా వెళ్లి ఆమెకు ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో నా పక్కన కూర్చున్నాడు.

నందిని “ఎవరు, బాబ్ ఎక్కడ ఉన్నారు?” అని అడిగింది.

ఆ వ్యక్తి ఇలా సమాధానమిచ్చాడు, “మీ భర్తలో సమావేశం గురించి మీకు సమాచారం ఇవ్వడానికి బాబ్ నన్ను పంపాడు. మీ వ్యవహారాలను క్లియర్ చేయడానికి మరియు మీ భర్తలో ఉండటానికి సిద్ధంగా ఉండటానికి మీకు ఒక వారం మాత్రమే ఉంది.

నా ద్వారా ఆమె పంపిన మెసేజ్ లు తన భర్తకు అందాయో లేదో అని ఏవో వార్తలను ఆశించిన నందిని ముఖంలో నిరాశ కనిపించింది. కానీ ఆమె భర్తకు మెసేజ్ లు అందాయని మరియు అతను నాతో తన పిల్లల పరస్పర చర్యలను ఆస్వాదించాడని నాకు తెలుసు. అతను ఏమి చేస్తున్నాడో నేను అదే నోట్ చేస్తున్నాను. ఇతర టైమ్ లైన్ లు మా టైమ్ లైన్ ను దాటిపోయాయి మరియు నేను వారి నుండి మరింత సమాచారం పొందలేకపోయాను, నేను వారి కథలను పూర్తి చేసాను మరియు వాటిని అమెజాన్ మరియు నోషన్ ప్రెస్ ఇండియాలో ముద్రించాను. అతను ఇండ్రసెన్ ను కలవడానికి వెళ్లి తిరిగి వచ్చి అంతరిక్ష నౌకను నిర్మించే పనిలో ఉన్నాడని నాకు తెలుసు. అతని నుంచి అందిన సమాచారం మేరకు అంతరిక్ష

నౌకను పూర్తి చేసి శ్రీహరికోటకు తరలించారు. ఇదంతా నందినికి చెప్పాలా వద్దా అనేది తెలియక మౌనంగా ఉండిపోయాను.

నందిని తన భర్త వద్దకు వెళ్లాలని ఎదురుచూస్తూ, నేను లేనప్పుడు ఆసుపత్రిని చూసుకుంటావా అని అడిగింది. నేను ఇప్పటికే ఆసుపత్రిలో పనిచేసినందున, నేను వెంటనే అంగీకరించాను మరియు ఆమె తన లాయర్లను పిలిచి ఆసుపత్రిని నా పేరు మీద అప్పగించడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసింది.

ఒక వారం తర్వాత బాబ్ నందినిని కలవడానికి వచ్చాడు. అతనిని చూసి, ఆమె అతనిని పేల్చడం ప్రారంభించింది, అతను ఎందుకు అలా చేశాడు, తన ప్రేమగల భర్త నుండి ఆమెను మరొక టైమ్లైన్కు పంపాడు?

దేవుని పని కోసం, అతను అలా చేయాల్సి వచ్చిందని బాబ్ వివరించాడు. అతను ఆమెను చంద్రుని వద్దకు తీసుకెళ్లడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు, అక్కడ వారికి భూగర్భ బంకర్ ఉంది, అక్కడ వారు టైమ్లైన్లను కలుపుతారు.

నువ్వు కూడా మాలో రావాలి అన్నాడు. మేము మీలో అవకాశం తీసుకోవాలనుకోవడం లేదు.

నేను వారితో వెళ్లడానికి సిద్ధంగా లేనని చెప్పాను.

మీరు ఏమీ సిద్ధం చేయనవసరం లేదు, మీరు ఒక్క ముక్కలో తిరిగి వస్తారని అతను చెప్పాడు.

కాబట్టి, నందిని పేపర్లలో మార్పు చేసింది, నేను లేనప్పుడు, ఆసుపత్రిని నా కుమార్తెలు లీనా మరియు రష్మికి అప్పగిస్తారు.

కాగితాలపై సంతకం చేసిన తర్వాత, మేము బాబ్ తనతో తీసుకువచ్చిన వ్యక్తిలో వెళ్ళాము.

అతను మమ్మల్ని లిఫ్ట్ లాంటి వస్తువులో ఉంచాడు మరియు మేము చంద్రునిపై ఉన్న భూగర్భ బంకర్కు చేరుకున్నాము. నేను నేలపై తక్కువ గురుత్వాకర్షణ అనుభూతి చెందాను. సుమారు ఎనిమిది విభజనలు ఉన్నాయి మరియు ఇప్పటికే కొంతమంది వ్యక్తులు ఉన్నారు మరియు బాబ్ యొక్క మనుషులు ప్రజలను తీసుకురావడం మరియు విభజనలను పూరించడం ప్రారంభించారు.

ఎనిమిది విభజనలు జనంతో నిండిపోవడం చూశాను.

అప్పుడు వాళ్ళు ఒక పంజాబీ లేడీని తీసుకొచ్చి మన విభజనలో పెట్టారు.

నందిని ఆమెను గుర్తించి, "హోయ్ లిఫ్ట్, ఎలా ఉన్నారు?" అంది.

ఆమె యవ్వనంగా మరియు దాదాపు 25 సంవత్సరాల వయస్సులో కనిపించింది.

లిఫ్ట్ అడిగింది, "నేను మీకు తెలుసా? నా గురించి నీకేలా తెలుసు?"

నందిని మొదట కొంచెం కంగారు పడింది, ఆ తర్వాత తను ఉంటున్న లిఫ్ట్ కాదని తెల్పి చెప్పింది, "సారీ నువ్వు ఎవరో అనుకున్నాను. మీరు ఏమి చేస్తారు?"

"నేను లండన్లో లా చదువుతున్నాను మరియు జూనియర్ అడ్వకేట్గా పని చేస్తున్నాను. ఈ వ్యక్తులు నన్ను కిడ్నాప్ చేసి ఇక్కడకు తీసుకువచ్చారు.

"వారు నిన్ను కిడ్నాప్ చేసి ఉంటారని నేను అనుకోను, వారు తమతో రావాలని గౌరవంగా అడిగారు."

"ఏమైనప్పటికీ, మీరు ఎవరు మరియు మీరు ఇక్కడ ఏమి చేస్తున్నారు?"

"నేను నందిని, నా భర్త కుమార్ ఇక్కడ ఎక్కడో ఉండాలి. ఇతను రేయాన్ కుమార్, అతను నా భర్తలా కనిపిస్తున్నాడు కానీ రేయాన్ చాలా పెద్దవాడు.

వారు సాధారణ స్త్రీలు మాట్లాడుతున్నట్లుగా మాట్లాడుతున్నారు, ఆపై టైమ్లైన్ల విలీనం ప్రారంభం మరియు లైట్లు డిమ్ అయ్యాయి మరియు లైట్లు స్విచ్ చేసినప్పుడు ఇతర విభజనలలో కొంతమంది తప్పిపోయారు.

****

ఇతర విభజనల నుండి ప్రజలను తీసివేయడం మేము చూశాము మరియు మేము చివరిగా బయటకు తీయబడ్డాము.

మొదట లఫ్తీన్ మా విభజన నుండి బయటకు తీసుకువెళ్లారు, ఆపై నందిని ఆమె పిల్లలతో.

చివరికి, నన్ను బయటకు తీసి బాబ్ వద్దకు తీసుకెళ్లారు. వారి వద్ద హెడ్ ఫోన్ల వంటి కనెక్ట్ చేయబడిన మెషిన్ ఉంది మరియు నందిని మరియు ఆమె పిల్లలను తనిఖీ చేస్తున్నారు.

నన్ను తనిఖీ చేసి బాబ్ వద్దకు తీసుకెళ్లారు.

దాదాపు 40 ఏళ్ల వయసున్న ఒక పెద్ద కుమార్ నందినితో ఉన్నాడు మరియు వారి పిల్లలు పక్కన కూర్చున్నారు. మరికొంత మంది కూడా ఉన్నారు, వారిని నేను గుర్తించలేకపోయాను.

బాబ్ మా అందరినీ ఉద్దేశించి, “మీ అందరి కోసం మేము వేర్వేరు ప్రణాళికలను కలిగి ఉన్నాము. కుమార్ స్పేస్ షిప్ టేకాప్ లో పాల్గొంటాడు. అతను వ్యక్తుల ఎంపికలో పాల్గొంటాడు మరియు అతను లఫ్లీన్తో స్పేస్ షిప్లో వారితో పాటు వెళ్తాడు. నందిని మరియు ఆమె పిల్లలు మీ కోసం వెతుకుతున్న విలన్ల నుండి దూరంగా న్యూయార్క్ పంపబడతారు. నేను ఇప్పటికే ఇతరులతో మాట్లాడాను మరియు మరికొందరు రీయాన్స్ తో పాటు న్యూయార్క్ కు వస్తారు. మీ అందరికీ కొత్త ID కార్డులు అందించబడతాయి.

మాలో పాటు ఎవరు వస్తారని అడిగాను.

“మీ సోదరి రేవతి తన కూతురు శ్రావణితో, సునీత తన కూతురు అంజలితో, లఫ్లీన్ విడాకులు తీసుకున్న ధ్రువ్ తో, కుమార్ మరియు లఫ్లీన్ జోయ్ కూతురు. అలాగే, మోలీ మరియు ఆమె కుమార్తె సిమ్రాన్. రీయాన్స్ ఈ ప్రజలందరూ మీ బాధ్యత. మీరు వారిని మరియు వారి భద్రతను చూసుకోవాలి.

మేము న్యూయార్క్ కు పంపబడ్డాము మరియు వైద్య పరికరాల వ్యాపారాన్ని నడపడానికి అందించాము. మా భద్రతకు భంగం కలిగించే మా గ్రూప్ వెలుపల ఎవరినీ సంప్రదించవద్దని మేము ప్రత్యేకంగా చెప్పాము. అనిత లేదా నా కూతుళ్లను సంప్రదించవద్దని ప్రత్యేకంగా చెప్పాను.

ఒకసారి బాబ్ తరపున ఎవరో ఫోన్ చేసి రషీమ్ కోన్ని మెడికల్ ఎక్స్ ప్లెమ్మెంట్స్ కోనడానికి న్యూయార్క్ రావాలని మాకు చెప్పారు. ఆమెను మా హాసింగ్ కాంప్లెక్స్ కి తీసుకెళ్లి అందరికీ పరిచయం చేస్తాం.

రష్మీ తన అసిస్టెంట్ హ్యూటిక్లో కలిసి న్యూయార్క్లో దిగింది. వారిని తమ హోటల్ గదుల్లోకి తీసుకెళ్లి అనంతరం కార్యాలయానికి తీసుకొచ్చారు.

నందిని తన గదికి రమ్మని పిలిచింది. నేను అక్కడికి వెళ్లగానే రష్మీ నన్ను చూసి డాడీ అని పిలిచి కౌగిలించుకుంది. మేము కూర్చున్నాము మరియు నందిని ఆమెకు ఏమి మరియు ఎలా జరిగిందో వివరించింది. వారు ఎక్స్‌ప్రెస్‌మెంట్‌ని పరిశీలించి, డీల్‌ని ఖరారు చేసిన తర్వాత మేమంతా మా హౌసింగ్ కాంప్లెక్స్‌కి వెళ్లాము, అక్కడ ఆమె అక్కడ ఉంటున్న వారందరితో సమావేశమైంది. న్యూయార్క్‌ని పరిశీలించిన తర్వాత, వారు తిరిగి వెళ్లారు మరియు మా గురించి ఎవరికి చెప్పకూడదని నేను ఆమె నుండి వాగ్దానం తీసుకున్నాను.

ఆ తర్వాత ఒకరోజు భూమిపైకి గ్రహాంతర వాసులు వస్తున్నారని సమాచారం అందిందని, మళ్లీ భారత్‌కు రావాలని చెప్పారు.

మా హౌసింగ్ కాంప్లెక్స్‌లో ఏర్పాటు చేసిన ట్రాన్స్‌పోర్టర్‌లో సామాను సర్దుకుని హైదరాబాద్‌లో దిగాం.

అటాక్ ఆఫ్ ది ఎలియన్స్‌లో కొనసాగుతుంది